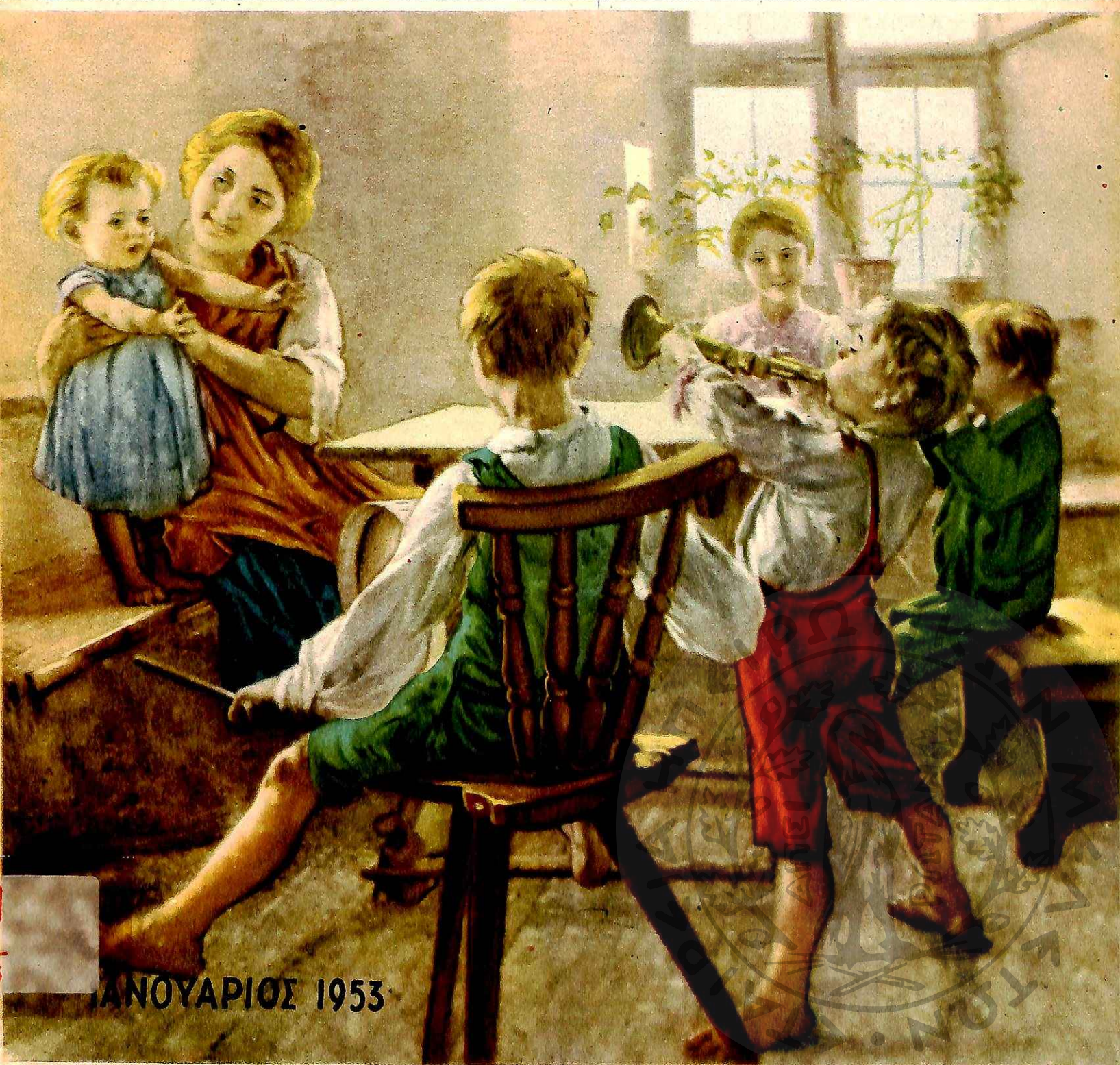

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1953

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΗΝΙΑΙΑ

Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941 • Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 8ον
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1953 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 4

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 3 (πρώην Λυκαδητοῦ) ΑΘΗΝΑΙ—Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1092

Διεύθυνσις Περιοδικού: Κα ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Α. Σγουρού 2

Διεύθυνσις Τυπογραφείου: «ΠΥΡΣΟΣ» Α. Ε. 'Ιερά 'Οδός 61

Τιμή Φύλλου Δρχ. 1.500—'Ετησία συνδρομή έσωτ. Δρχ. 12.000, έξωτ. 10 σελλίνια ή 2 δολλάρια

Συνδρομαί και αντίτιμον περιοδικού να στέλλωνται με ταχυδρομική ή τραπεζιτική έπιταγή άπρ ο σ ώ π ω ς

«Έλληνικόν Έρυθρόν Σταυρόν Νεότητος», όδός Μακένζυ Κίγκ 3, 'Αθήνας

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

• Η Πρωτοχρονιά, υπό Μελή Νικολαΐδη	1	New Year's day, by M. Nicolaidis	1
• Η άνεμοευλογία, υπό Σπ. Μπαρτσόκα. β) 'Η φίλια υπό Α. Σ. Α.	2	Chickenpox by Sp. Bartsokas, b) Friendship, by A.S.A.	2
Πελοπίδας - 'Επαμεινώνδας, υπό Γ. Κουρμούλη	3	Pelopidas, by G. Kourmoulis	3
'Ημερησία Διαταγή Προέδρου Ε.Ε.Σ.	4	Order of the day by the President G.R.C. ...	4
Δόμνα Βισβίζη, υπό Ε. Φωτιάδου	5	D. Visvizi, by E. Photiades	5
Τί είναι άνθρωπος, υπό Δ. Μωραΐτη	6	The man, by D. Moraites	6
Πρωτοχρονιάτικη χαρά, υπό Β'. β) 'Η Πρωτο- χρονιά (ποίημα)	7	New Year's joy, by B., b) New Year's day (poem)	7
• Ο Γενάρης, υπό Α. Μεταξά. β) Πρώτες βοήθειες- έγκαύματα	8	January by A. Metaxas, b) Burns	8
Τό Μέγα Σινικόν Τείχος, υπό Ν. Δημητροκάλλη	9	The China Wall by N. Demetrocalis	9
Πώς να γράφετε καλά	10	How to write	10
Κόρινθος, υπό Π. Καλονάρου	11	Corinth by P. Calonaros	11
Φωτογραφίαί δράσεως	12-13	Activity in Pictures	12-13
Τό Κλωνάρι της Πρωτοχρονιάς, υπό Π. Γρίσπου .	14	New years's branch, by P. Grispos	14
'Αθλητική ζωή, υπό Σπ. Αύλωνίτη. β) 'Επιμηθεύς και Πανδώρα, υπό Γ. Πρωτοπαππά	15	Athletic Life, by Sp. Avlonites, b) Pandora by Gl. Protopapas	15
Οί Τρείς 'Ιεράρχαι, υπό Κ. Παπαπαναγιώτου ..	16	The three hierarchs, by K. Papapanagiotou ..	16
Μαγνητόφωνον, υπό Ι. Ρουσσοπούλου	17	Magnetophone, by J. Roussopoulos	17
'Η περιπέτεια των 3 Κ. υπό Ν. Δήμου	18	The adventure of 3 K by N. Demou	18
Κίνησις Ε.Ε.Σ.Ν.	19-21	G. J. R. C. movement	19-21
Μαθητική Συνεργασία	22-24	Pupils' contribution	22-24
Τά κατορθώματα του Λελέ υπό ΑΝ. ΒΩ	25	Lele's deeds, by AN. VO.	25
'Εξώφυλλο: 'Η συναυλία, Πίναξ Γ. 'Ιακωβίδη		Front cover: The concert by G. Iacovides	
'Εσωτερική εξώφυλλου: α) Τό χιόνι υπό Κ. Ζευγά. β) 'Ο Γενάρης υπό Ι. 'Ιωαννίδη.		Inside • The snow by K. Zevgas b) January by J. Ioannides	
• Οπισθόφυλλο: 'Η Πρωτοχρονιά, Μουσική υπό Α. Παναγιωτοπούλου.		Backcover: Newyear's Day, Music by A. Panagiotopoulos	

Κ. ΖΕΥΓΑ

ΧΙΟΝΙ

«Τό χιόνι φέρνει τις σοδειές ή ξέρα, τις σαράναι». 'Αθόρυβα και στοργικά σκεπάζει σαν τη μάνα και κρύβει νειόφαντα σπαρτά, που στο βορρά ριγάνε μην τά χαλάση ή παγωνιά, που σαν την φλόγα καίει,

Και κάτω από τη σκέπη του σαν ζεστασιά γεννιέται κ' άνθια, χορτάρια και σπαρτά ριζογεννάν και [τρέφουν, τό στέλεχος, που λαχταρά τό σκέπασμα να λυώση, και στα ψηλά στα λιόφωτα ν' άνθιση να καρπίση.

Ι. ΙΩΑΝΝΙΔΗ

Ο ΓΕΝΝΑΡΙΗΣ

Χαρωπός ό κύρ Γενάρης μες στη βαρυχειμωνιά, Μόλις πρόβαλε κι αρχίζει κ' ή καρδιά μας να γελά, Γιατί αυτός μάς φέρνει πάντα τη χρυσή Πρωτοχρο-
[νιά,
Και ωραίους μπουναμάδες και γλυκίσματα πολλά.

Πρόβαλε, καλέ Γενάρη! Τό χεράκι σου φιλώ, Και τά κάλαντα σου ψάλλω και χορεύω και γελώ, 'Ενώ δίπλα μου οί γονείς μου μ' άνοιχτή την άγκαλιά Καρτερούν για να μου δώσουν την εύχή τους με φιλιά.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΤΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
1. Τ. 1084
16 8 85
36199

'Εσυνθησάμε να φανταζόμαστε τον 'Αγιο Βασί-
λειο όπως μάς τον παρουσιάζουν κάθε χρόνο οι εικόνες
των περιοδικών και των ταχυδρομικών δελταρίων, οι
προθήκες των καταστημάτων, οι κούκλες, που τον πα-
ριστάνουν: ένα σεβάσμιο γέρο, με κάτασπρα μακρυά
γένια και μ' ένα μεγάλο καλάθι στην πλάτη, γεμάτο
από όλων των ειδών τά δώρα. 'Ετσι τον αντικρύσαμε
πολλές φορές και ζωντανό μπροστά στα μάτια μας,
όταν την παραμονή της Πρωτοχρονιάς, συγκεντρωμένα
πολλά παιδιά φιλικών οικογενειών, αντικρύσαμε με χα-
ρούμενη λαχτάρα και με
τό δέος του σεβασμού τον
«'Αη - Βασίλη» που έρ-
χόταν να μάς δώση, μαζί
μ' ένα σωρό συμβουλές
και αρκετά δώρα (που τά
έδεχόμαστε βέβαια με
μεγαλύτερη προθυμία και
χαρά από τις συμβου-
λές).

Όταν μεγαλώσαμε κά-
πως, καταλαβαίναμε πιά
πώς ό «'Αη - Βασίλης»
του σπιτιού μας ήταν ό
ίδιος ό πατέρας μας ή
ό μεγαλύτερος αδελφός
μας. Και όμως τον περι-
μέναμε πάντα με λαχτά-
ρα και χαϊρόμαστε κι έ-
μεις αληθινά τά δώρα του
μαζί με τά μικρότερα
παιδιά.

Και δέν έχαιρόμαστε
μόνο έμεις. Πιο πολύ ά-
κόμα χαϊρόταν ό ίδιος ό
πατέρας ή ό μεγαλύτερος
αδελφός, που ντυνόταν ως
«'Αη - Βασίλης κι έμφα-
νιζόταν άγνωριστος μπρο-
στά στα παιδιά για να
παΐξη τό ρόλο του.

Θυμώμαι πάντα ένα
άγαπητό φίλο, που δέν έν-
νοούσε να σταματήσει να
παΐξη κάθε χρόνο αυτόν
τόν ρόλο. Τά παιδιά εί-
χαν μεγαλώσει. 'Ηξεραν
όλα πιά την τρυφερή ά-
πάτη του πατέρα. Τά με-
γαλύτερα μάλιστα τον
βοηθούσαν να ντυθή, να
στερεώσει τά ψεύτικα γέ-
νια του, να κρύψη καλά τό
πρόσωπό του. 'Αλλά και
τά μικρότερα, που ήξεραν πώς στο μέσα δωμάτιο ό πα-
τέρας μεταμορφωνόταν σε 'Αη - Βασίλη και τό κρυ-
φόλεγε τό ένα στο άλλο, τον υποδέχονταν πάντα με
αυθόρμητες κραυγές χαράς και σεβασμού και με τη
συγκίνησι ζωγραφισμένη στα πρόσωπά τους.

Και μη φαντασθή κανείς πώς ή συγκίνησι αυτή
ήταν ψεύτικη, προσποιητή. 'Ηταν βαθύτατα αληθινή.
Τά παιδιά ξανάβλεπαν πραγματικά τον 'Αη - Βασί-
λη, ζωντανό κι αληθινό, και χαϊρόνταν με όλη την καρ-
διά τους τά δώρα του.

νο έξωτερική: ήταν βαθύτατα έσωτερική, ψυχική.

Και τό νοιώθαμε αυτό όλοι, όχι μόνο τά παιδιά,
αλλά κι έμεις οί μεγάλοι, που παρακολουθούσαμε με
συγκίνησι αυτό τό θαύμα και τυλιγμένοι στη μαγική
του ατμόσφαιρα γινόμαστε κι έμεις παιδιά και περι-
μέναμε με την ίδια λαχτάρα τό δώρο μας...

'Ετσι παιδιά γινόμαστε πάντα κάθε Πρωτοχρο-
νιά. Και τά παιδιά, που αντικρύζουν ζωντανό μπροστά
τους τον 'Αη - Βασίλη. Και τά άλλα, που περιμένουν
με πίστι να τους έπισκεφθή τη νύχτα και ν' αποθέση

'Η Α. Μ. ή Βασίλισσα άπονέμει εις τον Πρόεδρον του Ε.Ε.Σ. κ. Κ.
Γεωργακόπουλον, τό άργυρούν μετάλλιον έδόχων υπηρεσιών Ε. Ε. Σ.
H. M. the Queen awards the G.R.C. silver medal of distinguished
services to the President G.R.C. Mr. C. Georgacopoulos.

και του 'Ελληνοχριστιανικού πολιτισμού.

Αυτός λοιπόν ό 'Αγιος Βασίλειος δέν προσφέρει
κούκλες και στρατιωτάκια, αλλά προσφέρει άγνότητα
αίσθημάτων, ήρεμο στοχασμό και γαλήνια χαρά.

Γι' αυτό ακριβώς αυτή την ήμερα νοιώθουμε όλοι
να έξαγνίζεται ή ψυχή μας, να γινόμαστε όλοι παιδιά.
'Όσα χρόνια κι αν έχουν περάσει στη ζωή μας,
ή ψυχή μας, κάθε Πρωτοχρονιά, ξαναπαίρνει την παι-

(Συνέχεια εις σελ. 10)

Μιά από τις πιο συχνές αρρώστιες είναι η άνεμο-ευλογία. Είναι αρρώστια οξεία, λοιμώδης, μεταδοτική εξανθηματική και οφείλεται εις διηθητόν ιόν. Γενικώς είναι καλοήθης, προσβάλλει συνήθως τα παιδιά και χαρακτηρίζεται με μικρές φυσαλλίδες δηλ. τα εξανθήματα.

Προσβάλλει, είπαμε συνήθως τα παιδιά. Σπανίως προσβάλλει τα βρέφη από το πέμπτου μηνός. Κυρίως θά την εύρωμε στα παιδιά μεταξύ δύο έως έπτά ετών. Όμως προσβάλλει και την εφηβική ηλικία και — καμιά φορά — και τους μεγάλους.

Από όλες τις λοιμώδεις αρρώστιες, που προσβάλλουν τα παιδιά, είναι η πιο μεταδοτική. Είναι σχεδόν ένδημηκή στις πόλεις, έχομε δηλ. κρούσματα άνεμοευλογίας όλο σχεδόν τον χρόνο και τότε - τότε παίρνει την μορφή επιδημίας.

Η μόλυνσις γίνεται κατ' ευθείαν από τον άρρωστο. Γίνεται ταχύτατα. Άρκεϊ και η παραμικρή έπαφή. Πλην της έπαφής μπορεί η μετάδοσις να γίνη και από τα αντικείμενα, που έχουν μολυνθή από τα προϊόντα των φυσαλλίδων του άρρώστου. Επίσης και από το σάλιο του άσθενους. Πάντως δεν μπορεί να μεταδοθή έξ' άποστάσεως.

Η διαχυτικότητα του ιού είναι μικρή και η ζωτικότητα του πολυ - πολύ άδύνατη. Εισέρχεται δε ο ιός δια της άεροφόρου όδου, ρινοφάρυγγος κλπ. Η έπώσις της νόσου διαρκεί δύο έως τρεις εβδομάδες και κατόπιν έκδηλώνεται η αρρώστια.

Η εισβολή διαρκεί δυο περίπου ήμερες. Τα δε συμπτώματα της άνεμοευλογίας κατά την περίοδο της εισβολής είναι έλαφρά: Έχομε κόπωση, άδιαθεσία, γενική κακουχία, πυρετό μέτριο έως 38 βαθμούς. Καμιά φορά δεν έχομε πυρετό. Και η περίοδος αυτή είναι λανθάνουσα.

Μετά την εισβολή έρχεται η περίοδος της εξανθήσεως, η οποία διαρκεί μια σχεδόν εβδομάδα. Η εξάνθησις αρχίζει από οποιοδήποτε σημείον του σώματος. Αρχίζει στην άρχη ως κηλίδας και σε λίγες ώρες γίνεται φυσαλλίς. Φυσαλλίδες έχομε κατά την εξάνθησι και στο στόμα. Οι φυσαλλίδες δεν μαζεύουν πύον. Η εξάνθησις γίνεται κατά κύματα φυσαλλίδων αλλά σε λίγες μέρες μαραίνονται και άποξηραίνονται. Ούλεις δεν μένουν. Πάντοτε παρατηρείται κνισμός. Η δε συνολική διάρκεια του εξανθήματος είναι περίπου όκτώ ήμερες.

Ο άρρωστος πρέπει να μείνη στο κρεβάτι. Η τροφή του να είναι έλαφρά και να άποφύγη το ξύσιμο. Γι' αυτό όσο διαρκεί η νόσος δεν πρέπει να φορή φανέλλα, η οποία με την προστριβή έρεθίζει το δέρμα. Επίσης πρέπει να επιπάσσουμε συχνά το δέρμα με πούδρα τάλκ. Αν βλέπουμε το παιδί να προσπαθή να ξυσθή πρέπει να του δένουμε τα χέρια. Πρέπει επίσης να άποφεύγουμε το λουτρό και οποιαδήποτε άλοιφή. Το παιδί θά το άπομονώσουμε από τα άλλα παιδιά και δεν θά το στείλωμε σχολείο είκοσι πέντε ήμερες. Τα άδέλφια του θά τα έχομε υπό παρατήρησιν επί 15 ήμερες.

Σπανίως έχομε επιπλοκές. Και αν παρατηρηθούν, παρατηρούνται στα εξησθενημένα παιδιά. Όταν όμως η αρρώστια περάση, πρέπει άπαραιτήτως να ξεετάσμε τα όυρα του παιδιού.

Η νόσος, είπαμε, είναι άγαθή. Είναι όμως και ένοχλητική. Γι' αυτό και πρέπει να την προσέχωμε. Και αν μάλιστα το παιδί μας είναι εξησθενημένο, πρέπει να την προσέχωμε άκόμη περισσότερο.

(Ένα κάθε μήνα, γραμμένο από ένα καλό φίλο των έρυθροσταυριτών).

Αυτό του είδους λοιπόν η άγάπη και η ειλικρίνεια άποτελούν τα δύο άσάλευτα θεμέλια της πραγματικής φιλίας και τους δύο άκατάλυτους δεσμούς, που συνδέουν όπως είπαμε παραπάνω τους δύο φίλους σαν μια ψυχή μέσα σε δύο σώματα.

Η άγάπη, που είναι άγνή, δεν ξέρει περιορισμούς και η ειλικρίνεια, που είναι πραγματική, δεν ξέρει κρυφούς δρόμους και έπιφυλάξεις. Περιορισμός και συγκρατημός στην άγάπη άπέναντι του φίλου σου και έστω και μικρή ύστεροβουλία άπέναντί του σκοτώνουν άμεσα και τελειωτικά τη φιλία.

Για τουτό, όταν κατώρθωσες είτε τυχαία σαν άνέλπιστο δώρο του Θεού να άποκτήσης ένα καλό φίλο, είτε να τον εύρης έπειτα από κοπιαστική άναζητήσι, και είναι φίλος πραγματικός, που να το άξιζι, προσπάθησε όσο μπορείς να διατηρήσης την άγάπη σου και την ειλικρίνεια σου άπεριόριστες και άνόθευτες, γιατί τότε μόνον θά διατηρήσης αυτό το εύλογημένο πράγμα, που λέγεται φιλία.

Αυτά τα δύο πράγματα γεννούν το τρίτο στοιχείο, που είναι άπαραίτητο και αυτό για τη ζωντανή διατήρησι της φιλίας, δηλ. την έμπιστοσύνη, που, όπως είπαμε και στο προηγούμενο άρθρο, μάς κάνει να κοιμώμαστε ξέγνοιαστοι στο πλάϊ του φίλου μας και να άκουμπάμε έπάνω του με άπόλυτη έμπιστοσύνη και με άπόλυτη άφοβία.

Για να καταλάβουμε την άξία αυτών των τριών στοιχείων άς σκεφτούμε για μια στιγμή το αντίθετο, πώς ο ύποτιθέμενος καλός φίλος μας κουράστηκε από την άγάπη ή δολιώθηκε την ειλικρίνεια και μάς έκαμε να κλονιστούμε πρώτα και να χάσουμε έπειτα την έμπιστοσύνη μας, τότε θά δούμε να σωριασθή έρείπιο η φιλία μας, και τότε τί άνείπωτη που είναι η πικρία, όταν μάλιστα αυτή μεγαλώνει από την άσυνειδησία του πρώην φίλου μας, που από κακία κάνει όλο και πιο χειρότερες πράξεις, που διαλύουν και τα τελευταία μύρια της φιλίας και βέβαια συγχρόνως άποδεικνύουν πώς η φιλία εκ μέρους του ήταν άπλως ένας άνήθικος και ποταπός ύπολογισμός και τίποτε περισσότερο.

Γι' αυτό η φιλία ή πραγματική δεν χάνεται, όπως κοινά λέμε στα ριχά, γιατί άμα χαθή έτσι, άπλούστατα δεν ήταν φιλία, και το χάσιμό της αντί για πικρία πρέπει να μάς κάνει να αισθανόμαστε αν όχι χαρά (γιατί πάντα άμα είμαστε έμεις άνθρωποι σωστοί ληπούμαστε για τους άλλους, που φανερώνονται πώς δεν είναι) μά κάποια άνακούφισι, γιατί άπαλλάχθηκαν, από ένα κακό σύντροφο, που θά ήταν κοντά μας μόνο για να μάς δολιεύεται και να μάς έκμεταλλεύεται.

Έτσι χρειάζεται προσοχή για να διατηρούμε με την άγάπη μας, την ειλικρίνειά μας και την έμπιστοσύνη μας άπέναντι του φίλου μας ίσχυρό και άκατάλυτο το δεσμό της φιλίας, που άποτελεί σωστή εύλογια για τη ζωή.

Α. Σ. Α.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Η έλπίδα ή άπαραίτητη σύντροφος στη δυστυχία δίκαια ύψώθηκε μέσα στις τρεις μεγάλες άρετές, που πρέπει να στολίζουν κάθε άληθινό χριστιανό.

Κ' οι χριστιανικές αυτές άρετές είναι, η ΠΙΣΤΙ, η ΑΓΑΠΗ και η ΕΛΠΙΔΑ.

Αυτό μ' έμαθε η πολύχρονη πείρα και η μελέτη του έαυτού μου. Όφελγηθήτε άπ' αυτήν αλλά συγχρόνως άκούραστα και σείς να μελετάτε άμερόληπτα πάντα τον έαυτό σας και να διορθώνετε τα έλαττώματά σας για ν' άποκτήσετε την πολύτιμη άγκυρα της εύτυχίας, δηλαδή τη φρόνησι.

(Από τον Γεροστάθη)

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ ΚΑΙ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ

Η ιστορία συνέδεσε τόσον άρρήκτως τα όνόματά των, ώστε δεν είναι δυνατόν να σκεφθή κανείς τον Πελόπιδαν χωρίς να ένθυμηθή άμέσως τον Έπαμεινώναν. Οι άνδρες αυτοί διεσταύρωσαν τα εύγενέστερα ανθρώπινα αισθήματα, την φιλίαν και την φιλοπατρίαν, δια να γράψουν από κοινού τας λαμπρότερας σελίδας της πατρίδος των, των Θηβών της Βοιωτίας. Το εύγενές αισθήμα φιλίας, το όποιον τους συνέδεσε δια βίου και παρέμεινεν ως κλασσικόν παράδειγμα εις την ιστορίαν, έκορυφώθη επί του πεδίου της τιμής. Κατά την πρώτην έν Μαντινεία μάχην του έτους 385 π. Χ. ο Πελοπίδας έτραυματίσθη βαρύτατα και κατέπεσε μεταξύ πτωμάτων έχθρων και φίλων.

Ο Έπαμεινώνδας «καίπερ άδιώτως έχειν αυτόν ήγούμηνος» δηλαδή μολοντί ένόμιζεν ότι ο Πελοπίδας ήτο νεκρός, έσπευσε δια να ύπερασπίση το σώμα και τα όπλα του φίλου του, τραυματισθείς και αυτός σοβαρώς.

Έκτοτε συνειργάσθησαν δια βίου ύπέρ του μεγαλείου της πατρίδος των.

Ο Πελοπίδας ήτο πλούσιος, ο Έπαμεινώνδας πτωχός. Ο Πελοπίδας ήρέσκειτο να γυμνάζεται, ο Έπαμεινώνδας να διδάσκειται και να φιλοσοφή. Ο Πελοπίδας, κύριος και όχι δούλος του πλούτου, έδαπάνα άφειδώς ύπέρ της πόλεως και των φίλων. Μόνος έξ όλων των φίλων ο πτωχός Έπαμεινώνδας απέκρουε κάθε οικονομικήν συνδρομήν εκ μέρους του πλουσίου φίλου του. Ο Πελοπίδας έκτιμών την έντιμον πενίαν και την λιτότητα του βίου του φίλου του, έμιμείτο τον τρόπον της ζωής του, ένεδύετο άπλως, έδιδάτο λιτός και απέφευγε την έπίδειξιν. Όταν κάποτε φίλοι του του παρετήρησαν ότι δεν πρέπει να περιφρονή το πλέον άναγκαίον πράγμα, τα χρήματα, έδειξε κάποιον χωλόν και τυφλόν όνομαζόμενον Νικόδημον και είπεν: Ναί μα τον Δία, άναγκαία είναι τα χρήματα, άλλα δι' αυτόν εκεί τον Νικόδημον.

Κατά το έτος 382 π. Χ. οι Σπαρτιάται κατέλυσαν δολίως το δημοκρατικόν πολίτευμα των Θηβών και έγκατεστάθησαν εις την άκρόπολιν αυτών Καδμείαν. Ο Πελοπίδας μετ' άλλων πολλών έδιώχθη και κατέφυγεν εις Αθήνας. Ο Έπαμεινώνδας, ανίσχυρος δια την πτωχείαν του και ακίνδυνος ως φιλόσοφος, έμεινεν άνενόχλητος εις τας Θήβας.

Εις Αθήνας ο Πελοπίδας ώργάνωσε συνωμοσίαν δια την άνατροπήν του τυραννικού καθεστώτος των Θηβών και έκδιώξιν των Σπαρτιατών. Φυσικά ήλθεν εις έπαφήν με τον Έπαμεινώνδαν και άλλους πατριώτας έξ εκείνων που είχαν παραμείνει εις τας Θήβας. Μίαν νύκτα περί τα τέ-

λη του έτους 379 π. Χ. εισήλθεν ο Πελοπίδας μετρηφισμένος μαζί με άλλους συνωμώτας εις τας Θήβας και κατώρθωσε να ανατρέψη το έπιβληθέν τυραννικόν καθεστώς και να έκδιώξη τους Σπαρτιάτας από την Καδμείαν. Την νύκτα μάλιστα του κινήματος συνέβη και το έξής, που παρέμεινεν έκτοτε παροιμιώδες και το όποιον παρ' όλίγον να στοιχίση την άποτυχίαν εις τον Πελοπίδαν. Το βράδυ εκείνο ο τύραννος των Θηβών Αρχίας παρεκάθητο εις συμπόσιον, όπου προσήλθεν εις ταχυδρόμος και του προσέκομισε έπιστολήν με την παραγγελίαν να την άναγνώση άμέσως. Ο Αρχίας όμως μεθυσμένος έβαλε την έπιστολήν κάτω από το προσκεφάλαιόν του και είπε «Ούκουν εις αύριον τα σπουδαία!»

Μετ' όλίγον ώραν έφονεύθη από τους εισορμήσαντας συνωμώτας του Πελοπίδου. Και όμως αν άνεγίνωσκε την έπιστολήν θά έπληροφορείτο την συνωμοσίαν και το σχέδιον του Πελοπίδου θά έματαιούτο! Την πρώϊαν της έπομένης η έκκλησία του δήμου Θηβών, τη είσηγήσει του Έπαμεινώνδου, άνεκήρυξε τον Πελοπίδαν

και τους στενωτέρους των συνεργατών του ευεργέτας της πόλεως.

Έκτοτε αρχίζει η λαμπρότερα περίοδος της ιστορίας των Θηβών, κατά την όποιαν άλλοτε μεν προσβάλλεται η φυσιογνωμία του Πελοπίδου και άλλοτε η του Έπαμεινώνδου, ένίοτε δε και των δύο μαζί συγχρόνως ως Βοιωτάρχων και στρατηγών των Θηβαίων. Υπό την άρχηγίαν των δύο αυτών επιλέκτων άνδρων αι Θήβαι κατετρόπωσαν επανειλημμένως τους Σπαρτιάτας και διέλυσαν την μέχρι τότε κρατούσαν αντίληψιν περί του άπτητότου αυτών. Κατά την μάχην της Τεγύρας (376 π. Χ.) απέδειξεν ο ίερός λόχος των Θηβαίων, ότι δεν είναι ο Εύρώτας εκείνος ο όποιος έκτρέφει και άναδεικνύει τους άνδρας μαχητάς και πολεμιστάς, αλλά κάθε τόπος εις τον όποιον ύπάρχουν νέοι με γενναϊόφρονα ψυχήν. Η μάχη της Τεγύρας ύπήρξε προκριματική και δια την μάχην των Λεύκτρων (371 π. Χ.) κατά την όποιαν η ήττα και αι άπώλειαι των Σπαρτιατών ήσαν άνευ προηγουμένου εις την ιστορίαν των. Κατά την ένδοξον αυτήν δια τους Θηβαίους μάχην Βοιωτάρχος και διοικητής πασών των στρατιωτικών δυνάμεων ήτο ο Έπαμεινώνδας. Τιαυτή δ' όμως ύπήρξεν η άνδρεία και η στρατιωτική τέχνη και του Πελοπίδου, ο όποιος ήγούμενος μικράς στρατιωτικής δυνάμεως ένίχυσε τον φίλον του «μετατάχους άπίστου και τόλμης έν τοίς

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ι. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗ

Καθηγητού του Πανεπιστημίου Αθηνών

όπλοις γενόμενος» ώστε «ίσον ήνέγκατο δόξης της νίκης εκείνης και τον κаторθώματος» δηλαδή έδοξάσθη έξ ίσου με τον Έπαμεινώνδαν δια την νίκην και το κατώρθωμα εκείνο.

Άσυγκράτητοι πλέον οι δύο φίλοι εισέβαλον ως Βοιωτάρχου εις την Πελοπόννησον όπου κατέλυσαν πανταχού την ήγεμονίαν των Λακεδαιμονίων και έφθασαν μέχρι των πυλών αυτής ταύτης της Σπάρτης, διαβάτες τον Εύρωταν!

Αι Θήβαι κατέστησαν η ένδοξότερα Έλληνική πόλις της εποχής εκείνης και ο ρυθμιστής των ελληνικών πραγμάτων. Αι πόλεις της Θεσσαλίας επεκατέστησαν την συνδρομήν των Θηβών εναντίον του τυράννου των Φερών Αλεξάνδρου, ο όποιος επεβουλεύετο την έλευθερίαν των. Ο Πελοπίδας έδέχθη την άποστολήν ταύτην, θεωρήσας περιττήν την παρουσίαν του έν Πελοποννήσῳ, έφ' όσον έστρατήγει εκεί ο Έπαμεινώνδας. Εις την Θεσσαλίαν επέτυχε συνδιאלλαγήν Αλεξάνδρου και λοιπών πόλεων, οτε έδέχθη πρόσκλησιν των Μακεδόνων Πτολεμαίου και Αλεξάνδρου, οι όποιοι έπόλεμον προς άλλήλους, δια να έλθη ως «διαλλακτής και δικαστής και σύμμαχος» εκείνου ο όποιος κατά την αντίληψιν του ήδικεϊτο. Ο Πελοπίδας διέλυσε τας διαφοράς των διαμαχομένων μερίδων, έπέτυχε τον επαναπατρισμόν των έξορίστων και επέστρεψεν εις Θήβας, παραλαβών ως όμηρον δια την έκτέλεσιν των συμφωνηθέντων τον άδελφόν του βασιλέως Φίλιππον, τον πατέρα του Μ. Αλεξάνδρου, και τριάκοντα άλλους εύγενείς νέους. Απέδειξε τοιοιτοτρόπως εις όλους τους Έλληνας ότι η αίγλη των Θηβών ως πόλεως ίσχυράς και προσηλωμένης εις τας άρχας της δικαιοσύνης είχε φθάσει μέχρι των άκρων όρίων του Έλληνισμού.

Μετ' όλίγον παρέστη ανάγκη να μεταβή και πάλιν ως πρέσβυς εις την Θεσσαλίαν ο Πελοπίδας, οτε και συνελήφθη δια δόλου αιχμαλώτως υπό του Αλεξάνδρου. Οι Θηβαίοι φέροντες βαρέως την προσβολήν έστειλαν άμέσως στράτευμα προς άπελευθέρωσιν του αιχμαλώτου ήγέτου των. Ένεκα φθόνου όμως η και δι' άλλον άγνωστον λόγον άνέθεσαν την άρχηγίαν του σώματος εις άλλους, όχι εις τον Έπαμεινώνδαν. Η άποστολή αυτή απέτυχε, οτε πλέον άπεστάλη ο Έπαμεινώνδας. Εκ φόβου μήπως κινδυνεύσει η ζωή του μεγάλου του φίλου, ο Έπαμεινώνδας έχειρίσθη το όλον ζήτημα μετς μεγάλης διπλωματικότητας και εις

(Συνέχεια εις σελ. 8)

Πελοπίδας

Έπαμεινώνδας

Από την απονομή του Σταυρού του εθνικού αγώνος 1946-50 εις έθελ. και διπλωματούχους Αδελφός Ε.Ε.Σ. Εις την φωτογραφίαν εξ άριστερών πρὸς τὰ δεξιά ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ἡ Α.Β.Υ. ἡ Πριγκίπισσα Ἀλίκη, ἡ Μεγάλη Κυρία ἐπὶ τῶν τιμῶν Κα Τρικοῦτη καὶ εἰς τὴν β' σειράν, ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ε.Σ. κ. Γ. Μίνδλερ.

In the photo, taken during the ceremony of the award of GRC medal to GRC nurses are seen from left to right Mr. C. Georgakopoulos, President C. R. C., H. R. H., Princess Alice, the Grand Mistress of the Court Mrs. Tricoupis and Mr. G. Mindler Gen. Secretary G.R.C.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ

ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡ. ΣΤΑΥΡΟΥ
Κ. Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰς δόλοκληρον τὴν Ἑλλάδα ἔλαβε χώραν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἡ ἀπονομή τοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγώνος εἰς τοὺς Συνεργάτας τοῦ Ε.Ε.Σ. κατὰ τὰ ἔτη 1946—1950. Κατὰ τὴν τελετὴν τῆς ἀπονομῆς ἀνεγνώσθη ἡ κάτωθι ἡμερησία Διαταγή:

«Εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν Ἑθνῶν καὶ τῶν ἀτόμων ὑπάρχουν περίοδοι καθ' ἃς τὰ γεγονότα ἀσκοῦν τοιαύτην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς υπάρξεως καὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῶν, ὥστε νὰ χαρακτηρίζουν τὴν περίοδον καθ' ἣν ἔλαβον χώραν καὶ νὰ προδιαγράφουν τὸ μέλλον.

Μία τοιαύτη περίοδος, ἥτις καταλαμβάνει ἐξέχουσας θέσιν εἰς τὴν μακραιώναν Ἱστορίαν τῆς Πατρίδος μας, εἶναι καὶ ἡ μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1946—1950.

Κατ' αὐτὴν ἡ Ἑλλάς, μόλις ἀπελευθερωθεῖσα ἀπὸ τὴν καταστροφικὴν κατοχὴν τῆς ὑπὸ τῶν Στρατιῶν τοῦ Ἀξονος, εἰς ἣν ὑπέκυψε μετὰ ἄνισον, σκληρὸν καὶ ἐνδοξον ἀγῶνα, ἀντιμετώπισε νέαν θύελλαν, ἐξαπολυθεῖσα ἀπὸ Βορρὰ καὶ ἀπειλήσασαν αὐτὴν ταύτην τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἔθνους.

Κομμουνιστικαὶ συμμορίαι, ὁργανωθεῖσαι καὶ ἐφοδιαζόμεναι ἀπὸ τὰ ἐκείθεν τοῦ λεγομένου σιδηροῦ παραπετάσματος δορυφόρα τῆς Ρωσίας Κράτη καὶ ἐπωφελοῦμεναι τῆς δημιουργηθείσης, λόγω τοῦ Πολέμου καὶ τῆς Κατοχῆς, διὰ λεηλασιῶν, ἐμπρησμῶν καὶ ἀνατινάξεων ἐπεχείρησαν νὰ καταλάβουν αὐτὴν καὶ νὰ ἐπεκτείνουν, ἐπὶ τῆς κοιτίδος τοῦ Πολιτισμοῦ, τὸ σκότος τῆς σλαβικῆς βαρβαρότητος.

Ἡ προδοτικὴ αὕτη προσπάθεια, ἥτις αἰματοκύλισε τὴν Πατρίδα μας ἐπὶ τρία περίπου ἔτη καὶ τὴν ἐκάλυψε μὲ πένθη καὶ εἰρεῖσιαι, ἀντεράπη εὐτυχῶς, χάρις εἰς τὴν εὐψυχον ἀντίστασιν ὁλοκλήρου τοῦ ἔθνους, τὴν πολυτίμον βοήθειαν τῶν εὐγενῶν συμμάχων μας καὶ κυρίως, τὸν ἥρωισμὸν καὶ τὴν αὐτοθυσίαν τῶν Ἐθνικῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.

Οὕτω εἰς τὴν σειρὰν τῶν Ἐθνικῶν θριάμβων, δι' ὧν ἐπὶ αἰῶνας συνεχίσθησαν αἱ ἐπιτευχθεῖσαι εἰς Ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Πολιτισμοῦ Νίκαι τοῦ Μαρθάβου καὶ τῆς Σαλαμίνας, προστετέθησαν καὶ αἱ Νίκαι τοῦ Στρατοῦ μας εἰς τὴν Κόνιτσαν, τὸν Γράμμον καὶ τὸ Βίτσι. Χάρις εἰς αὐτάς

τὸ ἔθνος ἐσώθη καὶ τὸ πνευματικὸν Φῶς τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ καταυγάζῃ μετὰ τὴν ἀνέσπερον πλέον λάμψιν τοῦ τὸν κόσμον δολόκληρον.

Κατὰ τὴν Ἱστορικὴν ταύτην περίοδον ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς, ἐπιστρατεύσας ὅλας τὰς δυνάμεις του, ἠτύχησε νὰ προσφέρῃ καὶ αὐτὸς πολυτίμους πρὸς τὴν Πατρίδα ὑπηρεσίας, ἐπιτελέσας τὸ ἐκ τοῦ ἰδεολογικοῦ προορισμοῦ του καθήκον.

Τώρα, ὅτε ἡ Χώρα μας, ἀπαλλαγείσα τῆς ἐναντίον τῆς ἐπιβουλῆς, ἐπεδόθη εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀνασυγκροτήσεώς της, ὁ Ε. Ε. Σ. ὀφείλει νὰ σταθῇ ἐπ' ὀλίγον, ἵνα στρέψῃ τὴν Σκέψιν του μὲ εὐλογον ὑπερηφάνειαν πρὸς τὸ πρόσφατον παρελθόν καὶ νὰ ἀναπολήσῃ τὰς παρασχεθείσας κατ' αὐτὸ ὑπηρεσίας του. Ὄφειλε τὸν σταθμὸν τούτον τῆς εὐλαβοῦς ἀναμνήσεως πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ Ἱστορίαν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰ ἥρωικά θύματα τοῦ ἀγώνος του καὶ τὰς ἐξόχως πατριωτικὰς καὶ ἀνθρωπιστικὰς πράξεις τῶν Συνεργατῶν του.

Τὰς ὑπηρεσίας του ταύτας δυνάμεθα νὰ χωρίσωμεν εἰς τέσσαρας μεγάλους τομεῖς δραστηριότητος, παραλείποντες ἐκείνας ἃς καὶ ἐν καιρῷ εἰρήνης παρέχει ὁ Ε. Ε. Σ. διὰ τὸν ἰδρυμάτων καὶ ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ.

Α'.

ΥΠΗΡΕΣΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΑΧΟΜΕΝΟΝ
ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

Ἀμα τῇ ἐκδηλώσει τῆς σλαβοκινήτου κομμουνιστικῆς ἐπιδρομῆς, ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἔθεσεν ὅλας τὰς δυνάμεις του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος.

Τὸ Σῶμα τῶν Ἑλληνίδων Ἀδελφῶν Ε. Ε. Σ. διέθεσεν ἑκατοντάδας ἐκ τῶν Διπλωματούχων καὶ Ἐθελοντῶν μελῶν αὐτοῦ εἰς τὰ Στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα καὶ ὑγειονομικὰ κλιμάκια τοῦ Μετώπου καὶ τῶν μετόπισθεν.

Μετὰ τῆς αὐτῆς ὥς πάντοτε ἀφοσιώσεως καὶ τῆς ἐκ παραδόσεως διὰ τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν αὐταπαρνήσεως αἱ Ἀδελφαί μας αὐταὶ ὑπῆρξαν οἱ Φύλακες Ἀγυελοι τῶν ἡρωικῶν τραυματιῶν μας καὶ τῶν θυμάτων τῶν κακουχιῶν τοῦ ἀγώνος, διαθέσασαι χάριν αὐτῶν τὴν τελείαν νοσηλευτικὴν τέχνην των, τοὺς θησαυροὺς τῆς ἀδελφικῆς των στοργῆς, προσθέσασαι οὕτω νέας σελίδας εἰς τὴν Ἱστορίαν τοῦ Σώματος, τιμώσας ἰδιαίτερος τὸν Ε. Ε. Σ.

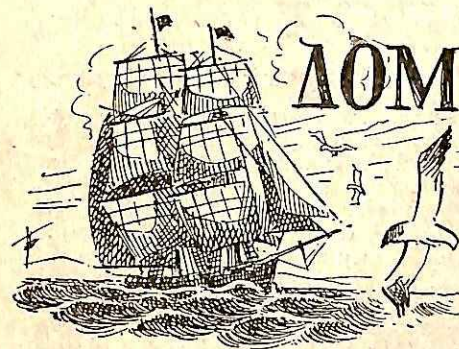
Ἐκλεκτοὶ Ἱατροί, τοῦ ἐπιστημονικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ Ε. Ε. Σ., προσέφεραν ἐπίσης τὰς ὑπηρεσίας των πρὸς τὰ Στρατ. Νοσοκομεῖα καὶ διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν νέων νοσηλευτικῶν στελεχῶν.

Τὸ Τμήμα Βοηθείας ἡμῶν μὲ τοὺς Ἱατροὺς του καὶ τὸ Σῶμα τῶν Ἐθελοντῶν Σαμαρειτῶν, ἰδίως δὲ μὲ τὸ «Κέντρον Αἱμοδοσίας» ἐξησφάλισεν εἰς τὸν μαχόμενον Στρατὸν τόνους αἵματος, ἔθελοντικῶς προσφερθέντος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων αἱμοδοτῶν, δι' οὗ ἐσώθησαν πλείστοι τῶν ἡρωικῶν τραυματιῶν μας ἀπὸ βέλαιον θάνατον.

Τὸ αὐτὸ Τμήμα Βοηθείας κατὰ τοὺς σεισμούς τῆς Λευκάδος καὶ Χίου ἔσπευσε μετὰ πλήρους Χειρουργείου καὶ μέσων παντοειδούς βοηθείας καὶ εὐρέθῃ εἰς τὰς σεισμοπλήκτους περιοχὰς ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου, ἐξασφάλισαν τὴν ἄμεσον περίθαλψιν τῶν θυμάτων.

Κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ὁ Ε.Ε.Σ. διέθεσε, διαρκουσῶν τῶν ἐπιχειρήσεων χάριν τῶν ἀναγκῶν τοῦ Στρατοῦ, τὰ ἀνὰ τὴν ὑπαιθρον Νοσοκομεῖα, Νοσηλευτήρια, Κινητὰ καὶ Μόνιμα Ἱατρεῖα καὶ Κινητοὺς Σταθμοὺς Α'. Βοηθειῶν, τὰ ὁποῖα λόγω τῆς θέσεως αὐτῶν συνέβαλον μετὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ προσωπικοῦ των εἰς τὴν ἐπιτυχή διακομιδὴν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν. Πέραν δὲ τῆς συμβολῆς του ταύτης ὁ Ε. Ε. Σ., ἰδίως κατὰ τὰς δυσχερεῖς ἐπιχειρήσεις τοῦ 1948, διέθεσεν ὑπὲρ τῶν ἀναγκῶν τῆς Στρατιῶς. Ὑγειονομικῆς Ὑπηρεσίας καὶ συναφῶν Ὑποστηρικτῶν ὑλικὸν ἀφθονον, ἀξίας ἄνω τῶν πέντε δισεκατομμυρίων δραχμῶν.

(Συνέχεια εἰς σελ. 21)

ΔΟΜΝΑ ΒΙΣΒΙΖΗ

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ

εἰς τὸ βρίκιον αὐτὸ ἡ Δόμνα λαμβάνει τὸ βάπτισμα τοῦ πυρὸς πρὸ τοῦ Τουρκικοῦ φρουρίου τῆς Ἰμβρου. Καὶ ἀρχίζει ἐκτοτε δι' αὐτὴν ὁ ἡρωικὸς καὶ περιπετειώδης βίος, ὁ βίος τῆς θαλάσσης μὲ τὰς συγκινήσεις καὶ τοὺς κινδύνους του, ὁ βίος τοῦ πολέμου χάριν τοῦ ἔθνους. Τὸ πλοῖον τοῦ συζύγου, φέρον τοὺς μεγάλους πῶθους καὶ τοὺς ἐνθουσιασμοὺς τοῦ ἐνδόξου ζεύγους, «κάνει παννίαν», αὐλακώνει τὰ Ἑλληνικὰ πελάγη καὶ περιπλέει τὰς Ἑλληνικὰς παραλίας.

Τὸ βρίκιον τοῦ Βισβίζη μὲ τὰ τέσσαρα πλοῖα τοῦ Γιαννίτου καὶ ἄλλα ἐπὶ τὰ Ψαριὰνὰ ἀποτελοῦν ναυτικὴν μοῖραν ὑπὸ τὸν ναύαρχον Σκανδάλην, πλοῦν εἰς τὸν Θερμαϊκὸν κόλπον περὶ τὰ μέσα Μαΐου, ὑποστηρίζουν τὴν ἐπανάστασιν τῶν κατοίκων τῆς Κασσάνδρας καὶ αἰχμαλωτίζουν δυὸ Τουρκικὰ πλοῖα. Κατόπιν ὁ Βισβίζης μὲ τὸ πλοῖόν του θὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὅρος, ὅπου θὰ φθάσῃ ἐγκαίρως καὶ θὰ παραλάβῃ κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1821 τὸν πρωτεργάτην τῆς Μακεδονικῆς ἐξεγέρσεως Ἐμμανουὴλ Παππᾶν, ἐγκαταλείψαντες μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ κινήματος.

Ὁ Παππᾶς ἀποβήσκει κατὰ τὸν πλοῦν, ὁ δὲ Βισβίζης εἰσπλέει εἰς τὴν Ὑδραν, ὅπου ἀποβιβάζει τὸν νεκρὸν τοῦ γενναίου Μακεδόνα. Συνενοεῖται μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς Ὑδρας, τίθεται ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς ἐπαναστατικῆς κυβερνήσεως, καὶ ἐκπλεῖ εἰς Βόλον καὶ Τρίκερι. Καὶ ἀπ' ἐκεῖ διατάσσεται — κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1822 — νὰ ἠγνῇ μὲ τὸ βρίκιον του στολισμένον εἰκοσι περίπου ἰστιοφόρων καὶ νὰ πλεύσῃ εἰς τὸν Εὐβοϊκὸν κόλπον διὰ νὰ συμπράξῃ ἀπὸ θαλάσσης εἰς τὴν ἐκστρατείαν τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντη καὶ τοῦ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρουτσίου εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἀσiam καὶ δι' εἰς τὴν πεοιογὴν τῆς Λαμίας καὶ τῆς Ἀνίας Μοσίνας. Κατὰ τὴν ἐκστρατείαν ταύτην σώζεται κυριολεκτικῶς ἀπὸ τὸν ὄλεθρον τὸ Ἑλληνικὸν στοάτευμα χάρις εἰς τὴν γενναιότητα, τὴν τόλμην καὶ τὴν σύνεσιν τοῦ Βισβίζη καὶ διαπερασιῶται εἰς τὴν ἀπέναντι τῆς Ἀνίας Μοσίνης Ἠρσν.

Ἀλλὰ κατὰ τὴν διακοίαν τῆς μάχης πίπτει ὁ Βισβίζης. Ἡ Δόμνα, καταπνύνουσα τὴν ὀδύνην της διάτασσε νὰ μεταφέρουν τὸν νεκρὸν εἰς τὸ κύτος τοῦ σκάφους, ἀναλαμβάνει αὐτὴ τὴν διακυβέρνησιν τοῦ πλοίου, ἐξακολουθεῖ τὸν ἀγῶνα, συνεχίζει ἐπιτυχῶς τὸ ἔργον τοῦ συζύγου της πρὸς μεταφορὰν τοῦ στρατεύματος καὶ τὴν ἐπομένῃν πλεῖ εἰς τὴν Λιθάδα τῆς Εὐβοίας, ὅπου ἐν μέσῳ

γενικοῦ πένθους κηδεύει τὸν ἐνδοξον πλοίαρχον, εἰς τὸν ὁποῖον μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς της θὰ μείνῃ πιστή.

Μόνη τώρα ἡ Δόμνα, μὲ τὴν εὐθύνην τῶν τεσσάρων τέκνων της καὶ τοῦ βρικίου, ἐξακολουθεῖ — κατετάμισσα πλέον — τὸν ἀγῶνα, πάντοτε ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς κυβερνήσεως. Περιπολεῖ τὰς ἀκτὰς τῆς Εὐβοίας. Μεταφέρει πολεμοφόδια. Πολιορκεῖ τὴν Χαλκίδα καὶ κανονιοβολεῖ τὸ στενὸν τοῦ Εὐρίπου, ὁσάκις Τουρκικὸς στρατὸς προσπαθεῖ νὰ διέλθῃ εἰς τὴν Στερεάν. Σώζει τὴν ὑπόθεσιν τῆς μεταφορᾶς εἰς τὴν Εὐβοίαν τῶν Μακεδόνων ἐπαναστατῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχον καταφύγει εἰς τὴν Σκίαθον. Καὶ ἡ Δόμνα θὰ διατηρήσῃ ἐν ἐνεργείᾳ τὸ πλοῖόν της ἐπὶ τρία περίπου ἔτη, δαπανώσα ἐξ ἰδίων διὰ τὴν διατροφήν τοῦ πληρώματος. Ἀλλὰ καὶ οἱ πόροι της θὰ ἐξαντληθοῦν καὶ τὸ σκάφος, συνεχῶς εἰς τὴν θάλασσαν, ἔχει πάθει ἀνεπανορθώτους φθορὰς καὶ καθίσταται ἀχρηστον. Καὶ ἡ Βισβίζη τὸ προσφέρει εἰς τὴν κυβερνήσιν, ἡ ὁποία τὸ μετατρέπει εἰς πυρπολικόν. Μὲ αὐτὸ τῷ 1824 ὁ Πιπίνος θὰ καύσῃ τὴν Τουρκικὴν φρεγάταν!

Εἰς ἐσχάτην πενίαν, μὲ σύνταξιν 30 δραχμῶν μηνιαίως, θὰ ζήσῃ μενοῖ τοῦ 1850 ἡ «Εὐγενεστάτη καὶ Γεννασιότατη» κατὰ τὸν Δημήτριον Ὑψηλάντην, ἡ ὁποία, ὅπως ἐπιστοποιεῖ ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀνδρουτσίου τὸν Μαΐον τοῦ 1822, «ἔσωσεν αὐτὸν καὶ τοὺς ἄνδρας του διὰ τῆς προμηθείας τροφίμων καὶ πολεμοφοδίων. ἄνευ τῶν ὁποίων ὁ στρατὸς θὰ διελύετο». Μόνη παρηγορία της ἦτο ὁ λαμπρὸς πρωτότοκος υἱός, ὁ Δημήτριος (ἡ Θεμιστοκλής) Βισβίζης, τὸν ὁποῖον ἀπεσχόμενον εἰς τὸ Παοῖσι τῷ 1826 ὡς ὑπότροφον τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως, κατενυδώσε μὲ τὰ λόγια: «Θὰ υἱοθετηθῇ καὶ θὰ ἀναστῇ ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν γενναιοδωρίαν. Ὅταν θὰ μενολώσῃς πιθανὸν νὰ μὴ ζῶ πλέον. Στονάσου τότε δι' ἐγὼς νὰ ἐκδικηθῇς τὸν πατέρα σου!»

ΑΡΧΑΙΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ὅταν ὁ Φίλιππος τῆς Μακεδονίας ἐφθάσε στὴ Λακωνία εἶχε ἀποφασίσει νὰ καταλάβῃ καὶ τὴ Σπάρτη. Προηγουμένως ἔστειλε νὰ ρωτήσῃ τοὺς Σπαρτιάτας πῶς θὰ τὸν ἐδέχοντο «ὡς φίλον ἢ ὡς ἐχθρόν».

— Οὐδέτερον, ἦταν ἡ λακωνικὴ ἀπάντησις τῶν Σπαρτιατῶν. Δηλαδὴ δὲν ἐπιθυμοῦμε νὰ σὲ δεχθοῦμε οὔτε ὡς ἐχθρόν οὔτε ὡς φίλον.

Κάποτε, Σπαρτιάται ταξιδεύοντες συνήνεσαν ἀνθρώπους φοβισμένους.

— Ἐλθετε τυχεροὶ τοὺς εἶπαν, διότι ἐβραδύνετε νὰ σθάζετε ἐδῶ. Πρὸ ὀλίγον ἔφυγαν ἀπὸ ἐδῶ λησταί, οἱ ὁποῖοι μᾶς ἐλήστευσαν.

— Ὅχι, μὲ τὸν Ἀσπ, ἀπῆλθον οἱ Σπαρτιάται. Οἱ λησταὶ εἶναι τυχεροὶ, ποὺ δὲν μᾶς συνήνεσαν.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Δ. Γ. ΜΩΡΑΙ-ΤΗ, Παιδαγωγού

Εἰς ἓνα ἀρχαῖο ναὸ στοὺς Δελφοὺς ἦταν χαραγμένη ἡ ἐπιγραφή «Γνωθὶ σεαυτὸν» ποὺ σημαίνει «νὰ γνωρίσῃς τὸν ἑαυτὸ σου. Προσεπάθησαν οἱ φιλόσοφοι νὰ ἀπαντήσουν σ' αὐτὴ τὴν ἐντολὴ τοῦ ἀρχαίου θεοῦ χωρὶς ὅμως νὰ τὸ κατορθώσουν. Ἔτσι ὁ ἀνθρώπος ἔμεινε ἀγνώστος μέχρι σήμερα. Ἀπόδειξι γι' αὐτὸ ἔχομε ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν κατάρθωσαν νὰ συνεννοηθοῦν μεταξύ των, νὰ ζήσουν ἀρμονικά. Μοιάζουν σὰν τὸν Πύργο Βαβέλ τῆς ἱερᾶς ἱστορίας. Δὲν γνωρίζει ὁ ἓνας τὸν ἄλλον, ἡ μητέρα δὲν καταλαβαίνει τὸ παιδί, ὁ δάσκαλος τὸν μαθητὴ, ὁ ἄνδρας τὴ γυναῖκα. Εἰς τὴν ἐργασία μου αὕτη θὰ ἐξετάσω τὴν πιδ σωστὴ ἀπάντησι, ποὺ ἔδωκεν ὁ φιλόσοφος Ἀριστοτέλης στὴν ἐντολὴ τοῦ ἀρχαίου θεοῦ. «Ὁ ἄνθρωπος, εἶπε, εἶναι ζῷον κοινωνικόν» δηλαδὴ εἶναι πλάσμενος νὰ ζῇ με ἄλλους ἀνθρώπους μαζί, ὅχι μόνος του ἢ με τὴν οἰκογένειάν του ὅπως ζῇ ὁ λέων, ἡ τίγρις καὶ ἄλλα ζῶα. Πῶς ἀποδεικνύεται αὐτό; Σήμερα βλέπομε ὅτι κάθε ἀνθρώπος γεννιέται μέσα σὲ ἄλλους ἀνθρώπους, μέσα σὲ κοινωνία ἀνθρώπων καὶ μέσα σ' αὐτὴ διατρέφεται, μορφώνεται καὶ προφυλάσσεται. Αὐτὸ τὸ βλέπομε ὅτι συμβαίνει τώρα, ἀλλὰ συνέβαινε ἀπὸ τότε; Ἡ πιδ ἀρχαία ἱστορία, ποὺ εἶναι γραμμένη σὲ πέτρες, μᾶς διδάσκει ὅτι ἔως τώρα δὲν εὐρέθηκαν σημάδια ὑπάρξεως ἀνθρώπων, ποὺ νὰ ζοῦσαν μονάχοι των. Τὰ ἐργαλεῖα, οἱ τάφοι των, αἱ κατοικίαι των φανερώνουν πῶς ζοῦσαν πάντοτε μαζί.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ πᾶμε πίσω στὸ πολὺ μακρινὸ παρελθὸν γιὰ νὰ ἀποδείξωμε ὅτι ὁ ἀνθρώπος μόνον μαζί με ἄλλους μπορεῖ νὰ ζῇ. Ἀρκεῖ νὰ ἐξετάσωμε τὸν σωματικὸ καὶ πνευματικὸ ὁργανισμὸ τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ ἀνθρώπος δὲν ἔχει τὴν ἀναγκαῖα δύναμιν νὰ ὑπερασπίσῃ μόνος τὴ ζωὴ του ἀπὸ τοὺς κινδύνους ἀπὸ τὰ ἄλλα ζῶα. Δὲν ἔχει τὰ δόντια τοῦ λέοντος ἢ τῆς τίγριος, οὔτε τὰ πόδια τοῦ ἐλαφιοῦ, οὔτε τὴν ὄσφρησιν τοῦ σκύλου, οὔτε τὰ νύχια τῆς τίγριος. Σήμερα κατορθώνει νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν ἑαυτὸ του κατὰ τὸν ἀγρίων ζῶων, διότι με τὴ βοήθεια τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἀνεκάλυψε ὅπλα ἐπιθετικὰ καὶ ἀμυντικά. Ἐπειτα μέχρις ὅτου μεγαλώσει ὁ ἀνθρώπος καὶ νὰ συντηρῇ μόνος του θὰ περάσουν 20 χρόνια. Ἔως τότε κάποιος ἄλλος ἀνθρώπος πρέπει νὰ τὸν συντηρῇ. Τὸ κοινοπολεμικὸ μὲν γέννησιν μπορεῖ νὰ τσιμπᾷ τὴν τροφὴ μόνου του. Κανένα ἄλλο ζῶο δὲν χρειάζεται τόσο καιρὸ γιὰ νὰ γίνῃ ὥριμον, ὅσον ὁ ἀνθρώπος.

Ἐὰν ἐξετάσωμε ἐπίσης ἐκεῖνο, ποὺ λέμε πνεῦμα, θὰ βροῦμε ὅτι τοῦτο ἀναπτύσσεται με τὴν βοήθειαν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. Τὸ πνεῦμα περιέχει τὰς ιδέας,

τὰς γνώσεις, πίστεις κλπ. Ταῦτα λαμβάνομεν ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους. Πιστεύομεν σὲ ὅ,τι μᾶς διδάξαν οἱ γονεῖς μας, οἱ διδάσκαλοί μας καὶ ὅσα διδάσαμε ἀπὸ τὰ βιβλία, ποὺ ἔγραψαν οἱ ἄλλοι ἀνθρώποι. Τὸ μέσον με τὸ ὁποῖον μεταδίδονται αἱ ιδέαι εἶναι ἡ γλῶσσα, προφορικὴ καὶ γραπτὴ, τὴν βρῆκαν δὲ οἱ ἄνθρωποι, διότι ζοῦσαν μαζί καὶ ἤθελαν νὰ συνεννοηθοῦν μεταξύ των. Με τὴ γλῶσσα διατηροῦνται ἐπὶ μακρὸν χρόνον αἱ ιδέαι τῶν ἀνθρώπων. Ἔτσι καὶ οἱ νεκροὶ ἀνθρώποι ἐξακολουθοῦν νὰ καθοδηγοῦν τοὺς ζωντανούς. Εἰς τὰ βιβλία διαβάσαμε τί εἶπαν οἱ σοφοὶ π. χ. ὁ Ἀριστοτέλης, ὁ Πλάτων καὶ ἄλλοι μεγάλοι ἀνθρώποι.

Ἀλλὰ καὶ ὅλαι αἱ ἠθικαὶ ἀξίαι, γιὰ τὰς ὁποίας ὑπερφανεύεται ὁ ἀνθρώπος, ἐκδηλώνονται μόνον μέσα στὴν κοινωνία, π. χ. ἡ τιμιότης, ἡ εὐκρίνεια, ἡ εὐγένεια, ἡ φιλανθρωπία, ἡ ἀγάπη, διότι, εἶναι κάποιος τίμιος, ἐπειδὴ δὲν κλέπτει ἢ δὲν ἀπατά τὸς ἄλλους, εἶναι εὐγενὴς πρὸς κάποιον ἄλλον κλπ. Χρειάζονται λοιπὸν οἱ ἄλλοι διὰ νὰ ἐκδηλωθοῦν αἱ ἀρεταὶ αὐταί.

Γιὰ νὰ ἐννοήσωμε τί μᾶς προσφέρουν οἱ ἄλλοι ἀνθρώποι ἀρκεῖ νὰ σκεφθοῦμε πόσοι ἀνθρώποι ἐργάστηκαν γιὰ νὰ πιοῦμε ἓνα φλυτζάνι καφέ καὶ τί θὰ γινόμαστε ἐὰν οἱ ἄλλοι ἀνθρώποι ἤρουντο τὰς ὑπηρεσίας των. Ρίχνεις ἓνα γράμμα στὸ γραμματοκιβώτιο γιὰ τὴν Ἀμερικὴ καὶ σὲ λίγες μέρες χέρια πολλὰ ἀνθρώπων θὰ τὸ πᾶν στὸ συγγενὴ σου ἢ τὸ φίλο σου. Συνήθισαμε νὰ βλέπωμε τὰς ὑπηρεσίας σὰν κάτι φυσικὸ καὶ δὲν τὰς ἐκτιμοῦμε κατὰ τὴν ἀξίαν των.

Ἀπὸ αὐτὰ καὶ ἄλλα ἀκόμη ἀποδεικνύεται πῶς ὁ ἀνθρώπος εἶναι ζῷον κοινωνικόν, δηλ. πλάσμενος νὰ ζῇσιν μαζί με ἄλλους ἀνθρώπους. Τὸ γινώσκωμε αὐτὸ εἶναι οὐσιώδες καὶ ἀποτελεῖ τὸ δεῖγμα τοῦ ἀνθρωπισμοῦ του. Γιὰ νὰ εἶναι ὅμως ἱκανὸς ὁ ἀνθρώπος γιὰ κοινωνικὴ συμβίωσιν πρέπει νὰ ἔχη ἀπὸ τὴ φύσιν τὴν ἀναγκαῖα προδιάθεσι. Ἡ προδιάθεσις αὕτη θὰ τὸν κάνῃ ἱκανὸ νὰ ζῇ ἀρμονικά με τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν κοινωνία καὶ ἐν γένει νὰ προσπαθῇ νὰ συμβιδίωσιν τὸ ἀτομικὸ με τὸ κοινωνικὸ συμφέρον. Ἡ προδιάθεσις αὕτη λέγεται **κοινωνικὸν συναίσθημα**. Αὐτὸς εἶναι ὁ δεσμός, ποὺ συνδέει κάθε ἀνθρώπον με τοὺς ἄλλους. Ἀλλὰ, ὅπως κάθε ἄλλη προδιάθεσις, ποὺ φέρομε με τὴ γέννησι, πρέπει καὶ αὕτη νὰ ἀναπτυχθῇ. Ὁ σπόρος αὐτὸς τῆς κοινωνικότητος πρέπει νὰ καλλιεργηθῇ γιὰ νὰ γίνῃ τὸ βρέφος ἀνθρώπος. (Συνεχίζεται)

Ἐρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Νέας Φωκαίας Χαλκιδικῆς εἰς τὸν σχολ. κήπον.
Juniors of the Elem. School Nea Phokaia at their school garden.

Ἐρυθροσταυρίται 2ου Δημ. Σχολ. Κορυδαλλοῦ ἑψάλλον τὰ κάλαντα ὑπὲρ τοῦ Δημ. Σχολ. Μεγάλης Δοξαράρας Ὁρεστιάδος, τὸ ὁποῖον υἱοθέτησαν.
Juniors of the 2nd Elem. School Korydallos-Piraeus singing the carols to raise money for the Elem. School Megali Doxarara, which they have adopted

Ἐρυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Βεύης - Φλωρίνης καθαρίζουν τὴν αὐλὴν τοῦ σχολείου.
Juniors of the Elem. School Vevi-Florina, cleaning their playground.

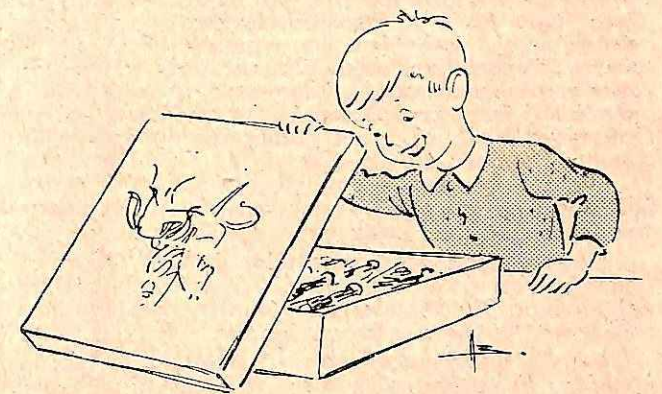
ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΧΑΡΑ

ματίζει. Στὸ πέρασμά της ὁ Κωστάκης στέκεται εἰς προσοχὴν, καὶ λίγο ἀκόμα καὶ θὰ φώναζε καὶ ζήτω. Ἀκολουθοῦν τὰ φανταράκια καμαρατὰ - καμαρατὰ, ὕστερα τὰ εὐζωνάκια με φουστανέλλες κάτασπρες, ποὺ λὲς καὶ τώρα μόλις σιδερώθηκαν, κατόπιν ἓνα τᾶγμα καβαλάρηδες με πράσινες φανταχτερὲς στολές, πιδ πίσω μιὰ ἀτέλειωτη σειρὰ ἀπὸ βαρυὰ κανόνια κι ἀπὸ τάνκς, κι ἀκολουθοῦν...

Ὁ Κωστάκης δὲ θυμάται πόσοι ἄλλοι πέρασαν ἀκόμα, οὔτε καὶ πόσες ὥρες κράτησε ἡ μικροσκοπικὴ αὕτη Πρωτοχρονιάτικη παρέλασι. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ

Οἱ τριάντα στρατιῶτες τοῦ φάνηκαν ὁλόκληρα συντάγματα!

δὲ θὰ τὸ ξεχάσῃ ποτέ, εἶναι πῶς πρῶτῃ - πρῶτῃ, Πρωτοχρονιάτικα, ἦρθε στὸ σπιτάκι του ὁ Γιάγκος, κι ἀφοῦ τοῦ εὐχήθηκε καλὴ χρονιά, τοῦ χάρισε ἓνα κουτὶ με τριάντα στρατιωτάκια, σὰν τὰ δικά του, καὶ δυὸ τάνκς!

— Χθὲς τὸ βράδυ, Κωστάκη μου, τοῦ εἶπε ἦρθε ὁ Ἅγιος Βασίλης καὶ μαζί με τὰ δῶρα, ποὺ μοῦ ἔφερε, μοῦ εἶπε «πάρε κι αὐτὸ νὰ τὸ δώσης τοῦ Κωστάκη».

Τὸ τί εὐχὲς ἐπῆρε ὁ καλὸς Γιάγκος ἀπ' τὴ μανούλα τοῦ Κωστάκη δὲ λέγεται. Κι ὅσο γιὰ τὸν Κωστάκη μας, φαντάζεσθε πᾶς τίς χαρὲς του. Οἱ τριάντα στρατιῶτες τοῦ φάνηκαν ὁλόκληρα συντάγματα, τόσα κι ἀκόμα πιδ πολλὰ ἀπ' ὅλα ἐκεῖνα, ποὺ εἶδε τὴ νύχτα νὰ περνοῦν μπροστὰ ἀπ' τὸ κρεββάτι του!...
Β.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Ἅγιε μας Βασίλη, σ' ἀνυμνοῦν τὰ χεῖλη, νὰ καλοσωρίσης τὰ καλὰ παιδιά, ποὺ σὲ περιμένουν μ' ἀνοιχτὴ καρδιά.

Μέσα στὴ σακκούλα θὰ τὰ φέρῃς οὐλα μῆλα καὶ σταφίδες, πῆτες καὶ γλυκὰ κούκλες, παιγνιδάκια καὶ πολλές εὐχές.

Τ' ἄσπρα σου τὰ γένεια μοιάζουν ἀσημένια φέρεσε τὴν κάπα· κάνει παγωνιά κι ἔλα με τὰ δῶρα με καλὴ καρδιά.

ΓΙΑΤΙ Ο ΓΕΝΑΡΗΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΠΡΩΤΟΣ ΜΗΝΑΣ

ΑΓΓ. ΜΕΤΑΞΑ

Μέσα στη Βουλή των δώδεκα Μηνών, που ζούσαν στα άπειρα παλάτια του Γέω - Χρόνου ο Μάρτης ήταν ο πρώτος και ο καλύτερος. Όλοι τον σέβονταν και τον έκτιμούσαν. Ο καινούργιος χρόνος από το Μάρτη άρχιζε. Κι ο Θεός είχε προικίσει το Μάρτη με χίλια δυο προνόμια. Μά το πιο σπουδαίο ήταν, που το Μάρτη άρχιζε το λουλούδιασμα των δέντρων και των φυτών και το καρπισμό τους.

Έτσι όλοι οι άλλοι μήνες σέβονταν τον Μάρτη και τον θεωρούσαν ανώτερο απ' όλους. Το Γενάρη δεν τον είχαν και σε μεγάλη υπόληψη και θα ήταν τελευταίος στην ιεραρχία, αν δεν ήταν ο άτυχος Φλεβάρης, που όλοι τον περιφρονούσαν για την κουτσαμάρα του. Και αν οι μήνες είχαν άδικο να περιφρονούν ένα σκατάτη είχαν πολύ δίκιο να περιφρονούν το Γενάρη. Γκρίνιαζαν διαρκώς μαζί του για τις κακές του συνήθειες. Έκανε πάντα παρέα με το σκληρό και άσπλαγχο Βοριά και με το Χιονιά και τον Παγετώνα. Και μαζί τους έπαιζε άσχημα παιχνίδια στους ανθρώπους και τα ζώα.

Μά με τον Γενάρη κανένας δεν τολμούσε να τὰ βάλει, γιατί ήταν χεροδύναμος και σαν ξύλιζε κανένα τον έριχνε για τὰ καλά στο κρεβάτι...

Κάποια μέρα ο Γενάρης πήρε από το Μάρτη τα πρωτεία. Και από τότε κρατάει δυνατά την εξουσία και κανένας δεν τολμάει να τον ρίξει από την προεδρία της Βουλής των δώδεκα μηνών.

Μά αν ο Μάρτης έχασε τα πρωτεία, φταίει το κακό του το κεφάλι και κανένας άλλος. Και να γιατί: Ο Σεπτέμβρης ένας από τους πιο προκομμένους μήνες κι ανάμεσά τους ο πιο καλός νοικοκύρης, που ήταν στο Παλάτι του Χρόνου ο προμηθευτής των τροφίμων, είχε γεμίσει το μεγάλο βαρέλι των αποθηκών με δόγλυκο και μοσχοβολιστό κρασί. Απ' αυτό έπιναν φυσικά όλοι οι μήνες. Καθένας με τη σειρά του. Πρώτος, σύμφωνα με τὰ έθιμα του παλατιού, θα έπινε ο Μάρτης.

Πήγε λοιπόν να πιή κι έβαλε το στόμα του στή

μεγάλη κάνουλα... Μά κάθε τόσο έβγαζε το στόμα του από την κάνουλα για να πη στους άλλους μήνες πώς ή κάνουλα ήταν δήθεν χαλασμένη και δεν κατέβαζε κρασί. Μ' αυτό ήταν άπότη, που έκανε ο Μάρτης, γιατί το στόμα του το έβγαζε μόνο και μόνο για να πάρη ανάσα. Η κάνουλα λειτουργούσε θαυμάσια κι αυτός ρουφούσε αχόρταγα το γλυκό περιεχόμενο του βαρελιού.

Σε μια στιγμή ο Μάρτης άφηκε την κάνουλα και καθώς έκανε να άποτραβηχτή έπεσε κάτω ζαλισμένος. Ήταν στουπί στο μεθύσι...

Πήγε ο Απρίλης να πιή μὰ το βαρέλι ήταν άδειο. Ο Μάρτης το είχε ρουφήξει μέχρι «τρυνός».

Θύμωσαν και με το δίκιο τους όλοι οι μήνες. Έπιασαν το Μάρτη, τον έ-

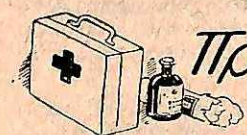
δεσαν και τον έστειλαν στη φυλακή. Κατόπιν μπήκαν στη Βουλή και με ψήφισμά τους έκριναν το Μάρτη έκπτωτο από όλα του τα πρωτεία και έκαμαν και ψηφοφορία για να βγάλουν το νέο πρόεδρο.

Και ποιόν άλλο καλύτερο από μένα θέλετε; ρώτησε τότε ο Γενάρης. Μόνο μπροστά σε μένα δε θα τολμήση να ξανακάνη τὰ ίδια ο Μάρτης. Μόνο έγω θα μπορέσω να επιβάλω τις αποφάσεις σας και να τηρήσω την τάξη.

Πείσθηκαν οι μήνες και ψήφισαν το Γενάρη για πρόεδρό του και αποφάσισαν ο χρόνος να αρχίζει από το Γενάρη και η πρωτοχρονιά να γιορτάζεται την πρώτη μέρα του νέου προέδρου και αρχηγού τους.

Για να μη κακοκαρδίσουν όμως τον Απρίλη, που κανονικά θα έπρεπε να διαδεχτή το Μάρτη, αποφάσισαν να του δώσουν τα λουλούδια, αφαιρώντας τα από το Μάρτη.

Δεν μετάνιωσαν ποτέ οι μήνες για την απόφασί τους, γιατί ο Γενάρης, αν και δεν άφησε τις κακές του παρέες με το Βοριά, έχει λίγο ήμερέψει. Και τις πολλές βροχές και τα χιόνια τ' αφήνει για το διάδοχό του το Φλεβάρη, κι αυτός κάνει πολλές φορές μέρες θαυμάσιες. Ο ούρανός είναι γελαστός και χαρούμενος και τις νύχτες του τις φωτίζει ένα πολύ λαμπερό φεγγάρι.

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

ΧΗΜΙΚΑ ΕΓΚΑΥΜΑΤΑ

Εάν το έγκαυμα γίνη από χημική ουσία το πλένομε άμέσως με καθαρό νερό και ύστερα ενεργούμε όπως και είς τὰ άλλα έγκαύματα δηλ. επάλειψι με λιπαρά ουσία, αποστειρωμένη γάζα κλπ.

Αν ή χημική ουσία πέση στα μάτι το πλένομε άμέσως με άφθονο καθαρό νερό και σπεύδομε στο γιατρό, γιατί τὰ έγκαύματα στο μάτι πολλές φορές είναι σοδαρώτατα ενώ φαίνονται άσήμαντα.

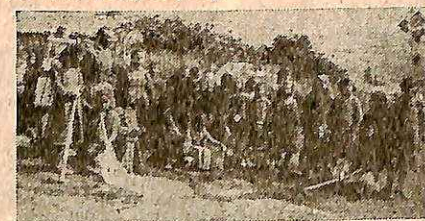
ΕΓΚΑΥΜΑΤΑ ΑΠΟ ΠΥΡΚΑΙΑ

Όταν τὰ ρούχα ενός ανθρώπου πάρουν φωτιά βάζομε το θύμα άμέσως να καθήση στο έδαφος, από το μέρος που δεν έχουν πάρει τὰ ρούχα του φωτιά και ύστερα ρίνομε επάνω του κουβέρτα ή σεντόνι και

πιέζομε την κουβέρτα επάνω στα ρούχα ώσπου να σβήση ή φωτιά.

Αν μερικά μέρη ρούχων εξακολουθούν να καίονται χωρίς φλόγα τὰ σβύνωμε με νερό.

Αφού σβύσωμε τη φωτιά βάζομε τὰ ρούχα. Αν δεν μπορούμε τὰ κόβομε με ψαλίδι και έτσι πέφτουν μόνα των. Αν είναι κολλημένα καλόν να μη τὰ ξεκολλήσωμε έμεις, αλλά ο γιατρός, για να μη ξεκολλήσωμε και δέρμα μαζί.

Ερυθροσταυρίται Σκήτης - Κοζάνης είς τον σχολ. κήπον.

Juniors of Skiti-Kozani at their school garden.

Ο άνθρωπος του οποίου τὰ ρούχα πήραν φωτιά δεν πρέπει να τρέχει για να σωθή γιατί ο άνεμος δυναμώνει τη φωτιά, αλλά να καθήση όπως είπαμε άμέσως κάτω από την πλευρά, που δεν καίεται και να προσπαθή να σβύση τη φωτιά πιέζοντας επάνω στα καιόμενα ρούχα του, τι ρούχο βρίσκει πρόχειρο κοντά του.

ΠΕΛΟΠΙΔΑΣ ΚΑΙ ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ

(Συνέχεια από σελ. 3)

Βάρος της στρατηγικής του φήμης. Συνδιηλλάγη με τον τύραννον, απηλευθέρωσε τον Πελοπίδαν και έπεστρεψε μαζί του εύτυχής είς την γενέτειραν. Η δράσις των δύο αυτών έξόχων τέκνων των Θηβών δεν σταματά βεβαίως είς το σημείον αυτό. Έδώ σταματούν αι ιστορικά μας γνώσεις περί της άρρήκτου φιλίας αυτών, ή οποία διετέθη έξ ολοκλήρου ανεπιφύλακτος είς την ύπηρεσίαν της πατρίδος.

Γ. ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΣ

ΤΟ ΜΕΓΑ ΣΙΝΙΚΟΝ ΤΕΙΧΟΣ

ΝΙΚ. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗ

Το Μέγα Σινικόν Τείχος, που έχτίστηκε περί το έτος 220 — 200 π. Χ. για να προστατεύη την άπειραντη χώρα της Κίνας από τις επιδρομές των Τατάρων, αποτελεί το μεγαλύτερο και θαυμαστότερο κτίσμα, που έπραγατοποιήσαν μέχρι σήμερα οι άνθρωποι επάνω στη γή.

Έχουν περάσει 2100 χρόνια περίπου από τότε, που χτίστηκε, και είναι πια κατά το μεγαλύτερο μέρος του έρειπωμένο. Παρ' όλ' αυτά δεν παύει να προκαλή το θαυμασμό και την κατάνληξί του έπισκέπτη.

Είναι τόσο γιγάντειο το κατασκευάσμα αυτό, ώστε μερικοί άστρονόμοι διατύπωσαν τη γνώμη, πώς είναι το μόνο ανθρώπινο οικοδόμημα, που θα μπορούσε να παρατηρηθή με γυμνό μάτι από το φεγγάρι, αν βέβαια κατοικούσαν και στο δορυφόρο της Γής άνθρωποι.

Σύμφωνα με τους υπολογισμούς των ειδικών, αν το τείχος αυτό εξαχτιζόταν σήμερα γύρω από τον Ισημερινό, θα μπορούσε να σχηματισθή ένας τοίχος με ύψος δυο μέτρων και πλάτος ένα, που θα έτύλιγε όλη τη γή, σαν μια τεράστια ζώνη.

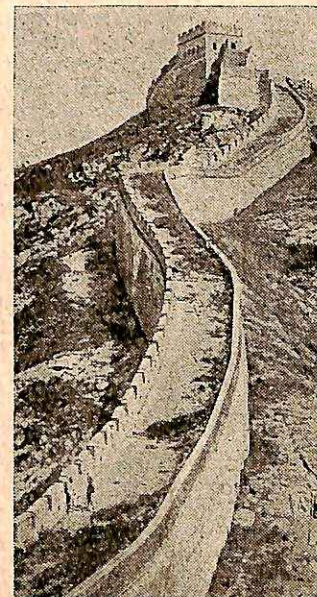
Το τείχος αυτό αρχίζει από την Κίτρινη θάλασσα κοντά στο Χαν - Κάι - Κουάν και ύψώνεται σιγά - σιγά όσο συναντά βουνά, για να φθάση στη «στέγη του κόσμου», δηλ. το όροπέδιο του Θιβέτ, όπου και τελειώνει. Το μήκος του, σε ευθεία γραμμή, είναι περίπου 1800 χιλιόμετρα. Αν όμως λογαριάσωμε τις καμπύλες, που κάνει και τὰ ανεβοκατεβάσματά του στα βουνά και στις κοιλάδες, το μήκος του φθάνει τις 4.000 χιλιόμετρα.

Την ιδέα για το χτίσιμο του τείχους αυτού τη συνέλαβε ο αυτοκράτορας της Κίνας Τσιν - Σιχ - Χουάγκ ή — με άλλο όνομα Τσέ - Χοάγκ - Τέ. Ο αυτοκράτορας αυτός κατώρθωσε να ενώση όλες τις επαρχίες της Κίνας σε ένα κράτος

και να φέρη την ειρήνη στο λαό του, καταπαύοντας τους έμφυλιους πολέμους ανάμεσα στους άρχοντες των διαφόρων επαρχιών.

Μόνο οι έπιδρομείς των Τατάρων και των Μαγγόλων εξακολουθούσαν να προσενούν φοβερές καταστροφές στο βασίλειό του. Δεν μπορούσε όμως να καταπολεμήση τους έχθρους αυτούς, γιατί οι εισβολές τους ήταν ξαφνικές και άφου έσφαζαν έκαιαν και κατάρτεφαν, τι συναντούσαν, έφευγαν πάλι ξαφνικά όπως είχαν έρθει.

Για να προφυλάξη λοιπόν τη χώρα του σκέφθηκε να χτίση το τείχος αυτό. Και πραγματικά ήταν τόσο

Μέρος του σινικού τείχους.

ψηλό και τόσο μακρύ, ώστε κανένας έχθρος δεν μπορούσε ούτε να το υπερπηδήση, ούτε να το παρακάμψη. Άλλωστε σε όλο το μήκος του τείχους και σε μικρή απόστασι ο ένας από τον άλλο, είχαν χτιστή 25.000 πύργοι, όπου έμεναν διαρκώς σκοπτοί και έπιτηρούσαν μέρα και νύχτα την περιοχή. Πουθενά δεν μπορούσε να παρουσιαστή έχθρος, χωρίς να γίνη αντιληπτός.

Για να γίνη το έργο αυτό έκινήτοποιήθηκε όλόκληρος σχεδόν ο πληθυσμός της χώρας, χωρίς καμιά εξαίρεσι. Το ποσόν της εργασίας, που χρειάστηκε για την οικοδόμησι του τείχους, είναι άνυπολόγιστο. Στη βάσι του έχει πλάτος 8 μέτρα και ύψος 6. Επάνω στο τείχος σχηματίζεται ένας δρόμος πλατύς με σθηθαία ύψους 1½ μέτρο. Και όλα τὰ υλικά, που χρησιμοποιήθηκαν, όγκολίθοι, πέτρες, τούβλα και λάσπη, μεταφέροντο μόνο από τους ανθρώπους σε δυσκολάτητες βουνοπλαγιές και πανύψηλες κορυφές.

Οι εργάτες, που δούλευαν στο χτίσιμο του τείχους, ύπόφεραν τὰ πάνδεινα. Χιλιάδες πέθαιναν από τους κόπους και τις κακουχίες και τὰ πτώματά τους έθαβονταν μέσα στο τείχος. Όσοι αρνιόνταν να δουλέψουν ή έφερναν αντίστασι έχτίζονταν ζωντανοί μέσα σ' αυτό. Το Μέγα Σινικόν Τείχος αποτέλεσε έτσι το μακρύτερο νεκροταφείο του κόσμου.

Πόσα χρόνια εργασίας χρειάστηκαν για να γίνη το τεράστιο αυτό έργο δεν ξέρομε ακριβώς. Οι ειδικοί, υπολογίζοντας τον τεράστιο αριθμό των εργατών, που μπορούσε να δώση ή χώρα, λογαριάζουν πώς θα χρειάστηκαν 18 χρόνια.

Το κολοσσιαίο αυτό έργο έξεπλήρωσε πραγματικά το σκοπό για τον οποίο έχτίστηκε. Έπί 1400 χρόνια άπετέλεσε το άνυπέρβλητο έμπόδιο, που έσταμάτησε κάθε άποπειρα εισβολής των Μαγγόλων στην Κίνα από βορρά. Έτσι το έργο αυτό, που έστοίχισε στον κινεζικό λαό τόσους κόπους, ιδρώτες, αίμα και ανθρώπινες ζωές, τον έσωσε και πολλές φορές από την καταστροφή. Οι ίδιοι άλλωστε οι Κινέζοι μιλώντας μέχρι σήμερα για το τείχος λένε πώς «έξέκαμε μια όλόκληρη γενεά, αλλά έσωσε έκαστό».

Το όνομα του αυτοκράτορα Τσιν - Σιχ - Χουάγκ άναφέρεται από τους Κινέζους μέχρι σήμερα με τρόπο. Και οι απόγονοι εκείνων, που θυσιάστηκαν για να χτίσουν το τεράστιο τείχος, δεν παύουν να τον καταριώνται. Έν τούτοις το Μέγα Σινικόν Τείχος, αν και κατά μέγα μέρος έρειπωμένο και άχρηστο πια σήμερα για το σκοπό που έχτίστηκε, άποτελεί τη μεγαλύτερη άπόδειξι του τί μπορεί να κατορθώση ή όμαδική εργασία και προσπάθεια ενός λαού.

Ερυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Πετρούσης - Δράμας, καθαρίζουν τους δρόμους του χωρίου.

Juniors of the Elem. School Petroussa Drama, cleaning the village roads.

(Διὰ τὰ βοηθήσωμεν τοὺς ἐλλήνοπαῖδας εἰς τὴν καλὴν διατύπωσιν τῶν ἰδεῶν τῶν ἐξισφαλίσαμε τὴν πολῦτιμον συνεργασίαν διαπρεποῦς ἀνατότου εκπαιδευτικοῦ, ὁ ὁποῖος εἰς σειράν ἄρθρων τοῦ θα δώσῃ σχετικὰς συμβουλὰς καὶ ὁδηγίας, τὰς ὁποίας ὑπαγορεύει ἡ μακρὰ του πείρα καὶ ἡ ἀγάπη του πρὸς τοὺς νέους. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ νεαροὶ ἀναγνώσται μας θα ἀναγινώσκουν τὴν σελίδα αὐτὴν μὲ προσοχὴν καὶ ἐνδιαφέρον, γιὰ τὴν ἀφελήθειάν ὅσον τὸ δυνατόν περισσώτερον, εἰς ἕνα ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀντιμετωπίζουν ὅχι μόνον ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἀκολουθήσουν ἀνωτάτας σπουδὰς εἰς τὰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις των, ἀλλὰ καὶ ὅλοι γενικῶς εἰς τὴν καθημερινήν των ζωήν.)

Ἀγαπητὰ μου παιδιὰ,

Θέλω νὰ σὰς μάθω νὰ γράφετε. Χωρὶς νὰ σὰς κουράσω θὰ σὰς κάμω ἱκανὰ νὰ διατυπώνετε μὲ ἐπιτυχίαν τὰ διανοήματά σας, νὰ ἀποκτήσετε τὸ θεῖον χάρισμα τῆς σαφηνείας καὶ τῆς ἀκριβολογίας. Τὸ δῶρον, ποὺ σὰς ὑπόσχομαι, εἶναι μεγάλο· εἶναι ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα ἐρόδια ἐπιτυχίας εἰς τὴν ζωὴν. Ἀπὸ σὰς ζητῶ νὰ μὲ προσέξετε. Διαβάσετε μὲ προσοχὴν τὰ φιλικὰ γράμματα, ποὺ σὰς ἀπευθύνω. Προσπαθήσετε νὰ παρακολουθήτε κάθε φορὰν καὶ τὰς σκέψεις μου καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον τὰς διατυπώνω. Μελετᾶτε μὲ προσοχὴν κάθε φράσιν τῶν ἐπιστολῶν μου καὶ προσπαθήσετε νὰ τὴν ἀναλύετε εἰς τὰ συστατικά της μέρη καὶ νὰ τὴν συνθέτετε καὶ πάλιν μὲ τρόπον ἰδικόν σας. Μὴ διστάζετε νὰ μὲ κρίνετε καὶ νὰ μὲ διορθώσετε. Φροντίσετε νὰ ἐξακριβώνετε, ἂν, ὡς λεπτομέρεια καὶ ὡς σύνολον, ἡ φράσις μου διατυπώνει εἰς τὴν ἐντέλειαν τὰ διανοήματά, ποὺ περικρίει.

Θὰ ἀνακαλύπτετε σὺν τῷ χρόνῳ πολλὰς ἀτελείας ἰδικὰς μου καὶ ἰδικὰ σας προτερήματα. Αὐτὸ θὰ σὰς κάμῃ νὰ μὲ ἀγαπάτε ἀκόμη περισσώτερον, διότι σιγὰ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ σελ. 1)

δικότητά της, ξανααῖρεται τὴν παλιὰν ἀγνότητα, ἀφέλεια καὶ φαντασία.

Τὸ προσέξατε πὼς σὲ τέτοιες στιγμὲς αἰσθανόμαστε ὅλοι, μικροὶ καὶ μεγάλοι, τὴν ἀνάγκη νὰ... παίζουμε; Ὅχι βέβαια μὲ τὰ παιγνίδια τῆς ἡλικίας μας. Αὐτὰ τ' ἀφήνουμε κατὰ μέρος τὴν Πρωτοχρονιά, γιὰ νὰ παίξουμε πραγματικὰ μὲ τὰ πιὸ ἀσήμαντα παιγνιδάκια τῶν μικρῶν ἀδελφῶν μας, τῶν παιδιῶν μας, κάποτε καὶ τῶν... ἐγγονίων μας! Κάνουμε τάχα πὼς τοὺς μαθαίνουμε τὴ χρῆσιν τῶν παιγνιδιῶν, πὼς τοὺς βοηθοῦμε νὰ τὰ βάλουν σὲ κίνησιν καὶ νὰ παίξουν; ἡ ἀλήθεια ὅμως εἶναι πὼς θέλουμε νὰ παίξουμε κι ἐμεῖς οἱ ἴδιοι καὶ πὼς παίζουμε ἀληθινὰ μαζί μὲ τὰ παιδιὰ σὰν παιδιὰ κι ἐμεῖς.

Εἶναι τὸ θαῦμα, ποὺ προκαλεῖ στὴν ψυχὴ μας ἡ ἱερὴ παρουσία καὶ τὰ θεῖα δῶρα τοῦ Ἀγίου. Εἶναι τὸ θαῦμα, ποὺ τινάζει ἀπὸ τὴν ψυχὴ μας, ὅς εἶναι καὶ γιὰ μῖα μέρα, ὅς εἶναι καὶ γιὰ λίγες ὥρες, τὴ σκουριά τῶν χρόνων, καθαρίζει τὴ μορφή της ἀπὸ τὰ σκουρὰ χρώματα τῶν φροντίδων καὶ τῶν σκέψεων καὶ τὴν κάνει νὰ λάμψῃ κατακάθαρη καὶ κάτασπρη, σὰν τὴν ἀγνὴ μορφή τοῦ παιδιοῦ.

Ἀς εὐχηθῶμε στὸν ἑαυτό μας καὶ σ' ὅλους τοὺς ἀδελφούς μας οἱ στιγμὲς αὐτὲς νὰ γίνωνται ὁλόένα πιὸ μεγάλες καὶ πιὸ πλατεῖες, ν' ἀπλώνωνται κάθε μέρα καὶ περισσώτερο, ὅσο ποὺ νὰ καλύψουν ὁλόκληρη τὴ ζωὴ μας καὶ ὁλόκληρον τὸν κόσμον.

ΜΕΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

σιγὰ θὰ γίνω ἡ λυδία λίθος ἐπάνω εἰς τὴν ὁποῖαν θὰ δοκιμάζετε τὴν δυναμικότητά σας, ὁ συναθλητὴς σας εἰς τὸ ὠραῖον στάδιον τοῦ καλοῦ λόγου. Ἡ συναθλητὴς αὐτὴ, ἡ εὐγενὴς ἀμίλλα εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ καλοῦ, θὰ μᾶς συνδέσῃ στενὰ καὶ θὰ χαρίσῃ εἰς σὰς μὲν ζηλευτὴν εὐκαιρίαν, εἰς ἐμὲ δὲ ἀνέκφραστον χαρὰν καὶ εὐτυχίαν. Θὰ παίξω μαζί σας καὶ παίζοντες μαζί θὰ ἐπιχειροῦμεν γελαστοὶ ὠραίους περιπάτους πνευματικῶν πτερυγισμῶν.

Δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ ἀπογοητευθῇτε ἀπὸ τὰς τακτικὰς αὐτὰς κοινὰς συναντήσεις σας. Αὐτὸ θὰ συνέβαινε ἂν τυχόν σὰς ἐκάλουν νὰ συναγωνιζώμεθα εἰς παλαιστράς καὶ στάδια καὶ γυμναστήρια. Θὰ ἀπεγοητεύεσθε ἀμέσως καὶ θὰ ἐγελάτε μὲ τὴν καρδίαν σας, ἂν ἐδλέπετε ὅτι ἕνας προχωρημένος τὴν ἡλικίαν καὶ κουρασμένος ἄνθρωπος, ἤθελε νὰ νικήσῃ, μὲ τὸν βαρὺν φθινοπωρινὸν βηματισμὸν τῆς ἀφειτηρίας τοῦ γήρατος, τὰ ζωηρὰ σκιρτήματα τῆς ἀνοίξεως τῆς ζωῆς. Ἐγὼ ὅμως σὰς προσκαλῶ νὰ συναντῶμεθα εἰς τοὺς φωτεινοὺς χώρους, ὅπου βασιλεύει ἡ αἰωνία νεότης τοῦ ἀθανάτου πνεύματος τῆς φυλῆς μας. Οἱ ἀθληταὶ τοῦ πνευματικοῦ στίβου δὲν κουράζονται ποτέ, ἀλλὰ καὶ ποτέ δὲν φθάνουν εἰς τὸ τέρμα τοῦ ἀγωνίσματος. Ὁ καλὸς λόγος εἶναι εὐγενὲς ἄνθος, τοῦ ὁποῖου ἡ συντήρησις ἀπαιτεῖ καθημερινὴν παρακολούθησιν καὶ περιποίησιν. Αὐτός, ποὺ θὰ ἐπιχειρήσῃ νὰ κατακτήσῃ τὰ μυστικά τοῦ Ἑλληνικοῦ λόγου, πρέπει νὰ ὀπλισθῇ μὲ θέλησιν, ὑπομονὴν καὶ ἐργατικότητα.

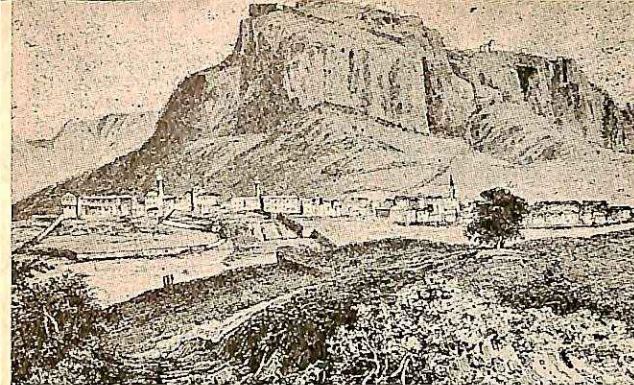
Ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἀνεγνωρίσθη ὑπὸ τῶν Ρωμαίων ὡς ἄξια νὰ λαλῇται ὑπὸ τῶν θεῶν, διότι εἶχε καλλιεργηθῇ μέχρις ἀσυλλήπτου βαθμοῦ τελειότητος. Οὐδεμία ἄλλη γλῶσσα τοῦ κόσμου ἤμπορε νὰ τὴν συναγωνισθῇ εἰς εὐχέρειαν καὶ εὐγένειαν διατυπώσεως. Κάθε λεκτικὸν σχῆμα, κάθε λεπτεπίλεπτος τρόπος ἐξωτερικεύσεως τοῦ ἀνθρωπίνου διανοήματος, τοῦ ἀνθρωπίνου πόνου καὶ τῆς ἀνθρωπίνης χαρὰς ἔχει ἐπιτύχει τὴν ἀνθρωπίνως δυνατὴν τελειότητά του εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Εὐτυχισμένοι ὅσοι ἤμπορουν νὰ γράφουν μὲ βάσιν τὰ ἀθάνατα πρότυπα, τὰ ὁποῖα ἐκληρονομήσαμεν.

Εἰς τὸ εὐγενὲς αὐτὸ ἀλλὰ καὶ δύσκολον ἄθλημα ἔχω τὴν φιλοδοξίαν νὰ σὰς βοηθῶ νὰ ἐπιδοθῇτε. Θὰ προχωρήσωμεν σιγὰ - σιγὰ. Γνωρίζει νὰ γράφῃ ὅχι ὁποῖος ἀγωνιᾷ διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν λέξιν ἢ τὴν φράσιν, ποὺ τοῦ χρειάζεται, ἀλλὰ αὐτὸς ποὺ αἰσθάνεται νὰ ρέῃ ὁ λόγος του φυσικῶς καὶ ἀβίαστος ὅπως τὸ νερὸ τῆς πηγῆς. Διὰ νὰ φθάσωμεν ἐκεῖ χρειάζεται παιδεία, ἡ ὁποία, ὅπως λέγει ὁ Λουκιανός, ἀπαιτεῖ «καὶ πόνον καὶ χρόνον μακρόν». Τὸ χάρισμα τοῦ λόγου δὲν ἀποκτάται μὲ συνταγολογία, ἀλλὰ μὲ μελέτην καὶ ἀσκήσιν, ἀσκήσιν ἐπίπονον.

Θὰ σὰς ὁδηγήσω βῆμα πρὸς βῆμα. Καὶ ἐγὼ θὰ σὰς παιδεύω ἀλλὰ καὶ σεῖς θὰ μὲ παιδεύετε. Ἡ παιδεία βλέπετε ἔχει δυὸ ὄψεις. Αὐτός, ποὺ διδάσκει, παιδεύει, ἀλλὰ καὶ αὐτοί, ποὺ διδάσκονται, παιδεύουν τὸν διδάσκοντα· καμμιά φορὰ μάλιστα καὶ τὸν παραπαιδεύουν. Θὰ εἶμαι εὐτυχὴς καὶ δὲν θὰ λογαριάζω ποτέ τὸ παιδεμα, ποὺ θὰ μοῦ κάμετε, ἂν καρποφορήσῃ ἡ παιδεία, τὴν ὁποῖαν ἐπιθυμῶ νὰ σὰς παράσχω. Μὲ αὐτὰ τὰ προεισαγωγικὰ κλείω τὴν πρῶτην μου ἐπιστολήν καὶ

Σὰς ἀσπάζομαι

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

Ἡ παλαιὰ Κόρινθος ἐπὶ Τουρκοκρατίας, κατὰ τὸ 1800. Εἰς τὸ βάθος τὸ Κάστρον τοῦ Ἀκροκορίνθου.

Τὸ ταξίδι στὴν Κόρινθον δὲν εἶναι σήμερα οὔτε δύσκολο, οὔτε τόσο πολυέξοδο, ὥστε νὰ δικαιολογῇ τὸ γνωστὸ ἐκεῖνο ἀρχαῖο ρητὸ: «Οὐ παντός πλεῖν εἰς Κόρινθον». Δηλαδή εἶναι στὸ χέρι τοῦ καθενὸς σήμερα νὰ κάμῃ τὸ ταξίδι σὲ μιά πόλιν ποὺ ἦταν ἄλλοτε τόσο πολυέξοδη, ὥστε μόνο ὅσοι εἶχαν ἄφθονα χρήματα, μποροῦσαν νὰ τὴν ἐπισκεφθοῦν. Ἐνῶ προχωρεῖ τὸ αὐτοκίνητον, ὁλόκληρη σειρά τοπιῶν, ἀπὸ τὸ Δαφνί, μὲ τὸ θαυμαστὸ βυζαντινὸ νὰο, πλαισιωμένον μέσα στὰ αἰωνόβια πεῦκα, τὸ θέαμα τοῦ Σκαραμαγκᾶ μὲ τὴ θάλασσα καὶ τὴ Σαλαμίνα μακριά, ἡ Ἐλευσίνα μὲ τὰ ἀρχαῖα τῆς ἐρείπια, ποὺ ἔρχονται σὲ ἀντίθεσιν πρὸς τὰ σημερινὰ καὶ γεμάτα ζωὴ ἐργοστάσια τῆς, τὰ Μέγαρα μὲ τὰ λευκὰ σπῖτια, οἱ ἄγριες ἀκτὲς τῆς Κακῆς Σκάλας καὶ τὸ τεράστιον χαντάκι τοῦ Ἰσθμοῦ, ἔργο τῆς ἀνθρώπινης σοφίας καὶ δραστηριότητος, ποὺ κατῳρῶσε νὰ ἐνώσῃ δυὸ θάλασσες καὶ νὰ κάμῃ τὴν Πελοπόννησον ἁληθινὸ νησί, περνάει ἀπ' ἐμπρὸς μας σὰν κινηματογραφικὸ πανόραμα. Ἀπ' ἐκεῖ καὶ πέρα μπαίνουνε στὴν Κόρινθον, ἀντικρύζοντας τώρα καὶ τὴς δυὸ θάλασσες, καθὼς καὶ ἕνα μεγάλο τραπεζοειδὲς βουνό, ποὺ φαίνεται ἀριστέρα μας. Εἶναι ὁ Ἀκροκορίνθος, τὸ ἱστορικὸ κάστρο τῆς Κόρινθου, εἰς τὴν ὁποία σταματοῦμε γιὰ λίγο. Ἡ σημερινὴ Κόρινθος εἶναι πόλις νεωτάτη μὲ πλατεῖς δρόμους καὶ κτίρια θαυμάσια. Κατοικήθηκε γιὰ πρώτην φορὰ τὸ 1858, ὥστερα ἀπ' τὴν καταστροφὴ τῆς Παλαιᾶς Κόρινθου ἀπὸ σεισμούς (21 Φεβρουαρίου 1858). Τὸ 1928 (22 Ἀπριλίου) καταστράφηκε πάλιν ἀπὸ σεισμούς καὶ ξανακτίσθηκε γιὰ δευτέρην φορὰ. Ἡ περιοχὴ εἶναι σεισμὸ-πληκτη ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα χρόνια καὶ ἀναφέρονται πολλὰς καταστροφές. Στὶς ἀναταραχὰς αὐτὰς τοῦ ἑδάφους οφείλεται καὶ ὁ ἱσθμός, ἀλλ' οἱ ἀρχαῖοι Ἑλληνες ἀπέδιδαν τοὺς σεισμούς στὸν Ποσειδῶνα, καὶ γιὰ νὰ τὸν καταπραῖνουν, τὸν ἀνεκέρουν προστάτην τους, ἱδρυσαν περὶ τοῦ ἱσθμοῦ νὰο, ὅπου ἐτελοῦντο τὰ «Ἰσθμια», ἑορταὶ πρὸς τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος, προστάτου καὶ κυριάρχου ὅλης τῆς περιοχῆς τοῦ ἱσθμοῦ.

Γιὰ νὰ πᾶμε στὴν Παλαιὰ Κόρινθον, ἡ ὁποία σήμερα εἶναι ἕνα μικρὸ χωριό, συνεχίζουμε τὴ διαδρομὴν

ΚΟΡΙΝΘΟΣ ΚΑΙ ΑΚΡΟΚΟΡΙΝΘΟΣ

Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

μας πρὸς τὰ Ν. Δ., ἀνάμεσα σὲ πλούσιους σταφίδωνες, ποὺ παράγουν τὴν ὀνομαστὴ «Σουλτανίνα» σταφίδα τῆς Κόρινθου. Αὐτὴ εἶναι τελειῶς ἄσχετη μὲ τὴ λεγομένη «Κορινθιακὴ» μαύρη σταφίδα, ποὺ δὲν γίνεταί στὴν Κόρινθον, ἀλλὰ στὸ Αἰγίον. Ἐχει ὅμως πάρει τὸ ὄνομα «Κορινθιακὴ» μαύρη σταφίδα ἀπὸ παλαιὰ, ἐπειδὴ ἡ Κόρινθος ἦταν ἀνεκάθεν τὸ σπουδαιότερον καὶ γνωστότερον κέντρο τῆς Πελοποννήσου στὸ ἐξωτερικόν. Ἡ ἱστορία τῆς Κόρινθου χάνεται στὰ βάθη τῶν χρόνων. Ἀκόμη καὶ ὁ Ὀμηρὸς τὴν ἀναφέρει γιὰ τὰ πλοῦτή της, ἀλλὰ γίνεταί διάσημη μὲ τὸν Περίανδρον, ὁ ὁποῖος τὴν ἐκυβέρνησε ἐπὶ 42 χρόνια (627—585 π. Χ.), ἱδρυσεν τὸν περίφημον ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, τοῦ ὁποῖου σώζονται ἐρείπια ἀρχισε τὴν ἑκακὴ τῆς διώρυγος. Τὴ μεγάλη τῆς ἀκμὴ ἡ ἀρχαία Κόρινθος ὤφειλε στὰ βιοτεχνικά καὶ καλλιτεχνικά της ἐργαστήρια, ὅπου κατεσκευάζοντο, τάπητες καὶ ἄλλα ὑφάσματα πορφύρα, πολυτελὴ ἀγγεῖα, ὀρειχάλκινα εἶδη καλλιτεχνικά καὶ διάφορα ἄλλα ἔργα τέχνης. Ἡ Κόρινθος εἶχε στὰ χέρια τῆς ὁλόκληρον τὸ διαμετακομιστικὸ ἐμπόριο μεταξὺ τῶν δύο θαλασσῶν καὶ μὲ τὸ ἐμπορικὸ τῆς ναυτικῆς, καθὼς καὶ μὲ τὴς ἀποικίης τῆς στήν Ἰταλία καὶ ἀλλοῦ ἔκανε ἐξαγωγὰς τῶν προϊόντων τῆς εἰς τὴν Ἀνατολὴ καὶ προῖόντων τῆς εἰς τὴν Ἀνατολὴν παρῆλθον τοὺς Ρωμαίους νὰ τὴν ὑποδουλώσουν. Ἐτοί τὸ 146 π. Χ. ὁ Ρωμαῖος στρατηγὸς Λεύκιος Μόμιος τὴν κατέλαβε, καὶ ἀφοῦ ἐθανάτωσε ὅλον τὸν ἄρρενα πληθυσμὸν καὶ ἐπολύησε σκλάβους τὰ γυναικῶν καὶ ἐπαιδα, μετέβαλε ὁλόκληρη τὴν ἐνδοξὴ καὶ πλουσίαν Κόρινθον, σὲ σωρὸ ἐρείπίων.

Τὸ 51—52 μ. Χ. ἔμεινε στὴν Κόρινθον ὁ ἀπόστολος Παῦλος καὶ ἱδρυσεν τὴν κυριώτερη ἀπὸ τῆς χριστιανικῆς ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Λίγα χρόνια ἀργότερα ἦλθε στὴν Κόρινθον καὶ ὁ Νέρων, μετὰ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς Ἀγῶνες, ὅπου ἔλαβε μέρος καὶ ὅπου οἱ Ἕλληνες, γιὰ νὰ κολακεύσουν τὴν ἀνόνητη φιλοδοξία του, τὸν ἀνεκήρυξαν νικητὴ! Καὶ τότε ὁ μεγαλομανὴς ἐκεῖνος αὐτοκράτωρ, κατενθουσιασμένος ἐκήρυξε τὴν τελείαν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, καὶ μὲ χρυσὴ σκαπάνη ἀρχισε κι αὐτὸς τὴν τομὴ τοῦ ἱσθμοῦ.

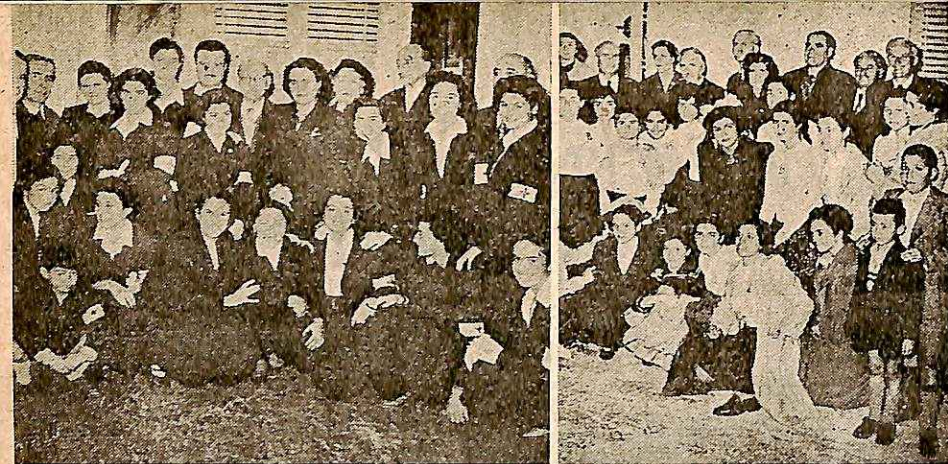
Ὑστερα ἀπὸ μιά σύντομη ἐπισκεψὶ στὴν ἀπέραντη ἑκτασί των ἐ-

ρειπίων τῆς ἀρχαίας Κόρινθου, ὅπου χρόνια τώρα ἐνεργοῦν ἀνασκαφές Ἕλληνες καὶ Ἀμερικανοὶ ἀρχαιολόγοι, ἀποφασίζουμε ν' ἀνηφορίσουμε στὸν Ἀκροκορίνθον, ποὺ ὑψώνεται, ἀγέρωχος φρουρὸς τῆς Κόρινθου καὶ τοῦ Μοριά ὁλόκληρον. Τὸ ὕψος του εἶναι 575 μέτρα καὶ ὁ δύσκολος ἀνηφορικὸς δρόμος, ποὺ ἀκολουθοῦμε, μᾶς ὁδηγεῖ σὲ καμπὴ ὥρα ἐμπρὸς στὴν εἴσοδον τοῦ ἀπέραντου κάστρου, ὅπου φῶνται ἴχνη ὄλων τῶν ἐποχῶν καὶ ὄλων τῶν λαῶν, ποὺ κατὰ καιροὺς τὸ ἐξουσίασαν, ἀπ' τοὺς ἀρχαίους Ἑλλήνας, τοὺς Βυζαντινοὺς, τοὺς Φράγκους, τοὺς Βενετούς μέχρι τοὺς Τούρκους. Βλέπεις ἐδῶ ἀλλεπάλληλα τεῖχη, παλῆες ἐκκλησίαι, ἀποθήκες, στρατώνες, τζαμιά, θαλωτὲς πόρτες, καὶ γαλαρίας σκοτεινές, ὅπου φωλιάζουν οἱ κουκουβάγιες καὶ οἱ νυχτερίδες. Διασχίζουμε ὅλα αὐτὰ τὰ ἐρείπια, ὅπου τώρα βασιλεύει ἀνάμεσά τους ἡ ἐρημιά καὶ προχωροῦμε πρὸς τὴν κορυφὴ μὲ τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἱστορίας. Ἀθελὰ ἐρχεταί στὸ μυαλό μας ὁ πρόμαχος τοῦ Ἀκροκορίνθου Λέων Σγουρός, ὁ γενναῖος Ἕλληνας, ἀρχοντας τοῦ Ναυπλίου, ποὺ ἐπολέμησεν ἀλύπητα τοὺς ἐπιδρομεῖς Φράγκους τῆς Πελοποννήσου (1204—1208), μὰ στὸ τέλος, βλέποντας τὸ ἀδύνατον νὰ ἐπικρατήσῃ, ἀφοῦ ἐσκόρπισε ἀνάμεσά τους τὸ θάνατον, ἔδωσε μιά μὲ τὸ ἄλλο του καὶ ἐγκρεμίστηκε πάνω ἀπὸ τὰ τεῖχη τοῦ Ἀκροκορίνθου στὸ χάος.

Ἐδῶ ἐπάνω βρίσκεται καὶ μιά πηγὴ ἀρχαιοτάτη, ποὺ μοιάζει σὰν πηγάδι καὶ σὰν στέρνα. Εἶναι ἡ λεγομένη «Δρακονέρα», ποὺ ἀναφέρον οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς μὲ τὸ ὄνομα «Πειρήνη» καὶ ἡ ὁποία διωχετεύετο κάτω στὴν πόλιν κατὰ τοὺς ἀρχαίους χρόνους. Ἀλλὰ τὸ σπουδαιότερον θέαμα εἶναι τὸ πανόραμα, ποὺ μπορεῖ νὰ θαυμάσῃ ὁ ἐπισκεπτής ἀπ' τὸν Ἀκροκορίνθον. Ἀπ' ἐδῶ ἐπάνω βλέπει κανεὶς στεριὲς καὶ θάλασσες, τὸν Παρνασσὸ μὲ τὰ χιόνια του, τὰ νησιά Αἴγινα καὶ Σαλαμίνα, ἀκόμη καὶ τὴν Ἀττικὴ καὶ τὸ Λυκαβηττὸ μὲ τὴν Ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, ὅταν εἶναι καλὸς καιρὸς.

Ἡ εἴσοδος τοῦ Κάστρου τοῦ Ἀκροκορίνθου.

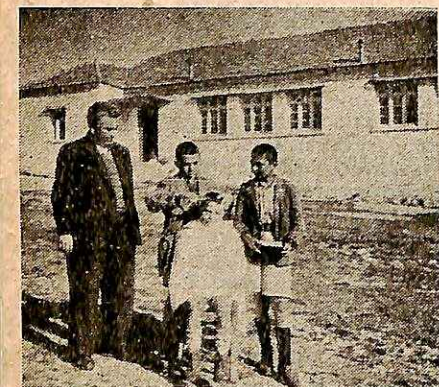

(α)

(β)

Μετά την τελετή των εγκαινίων της έκθεσης λευκωμάτων Σχολ. 'Αλληλογραφίας 1951 - 52 και της απονομής μεταλλίων και διπλωμάτων καθηγήτρια και ἐρυθροσταυρίτσα του 'Αρσακείου Γυμνασίου και του Β' Γυμνασίου Θηλέων 'Αθηνών. Εἰς τὴν φωτογραφίαν (α) (τελευταία σειρά) ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Γ. Μίνδλερ (δεύτερος ἐκ δεξιῶν) παρ' αὐτὸν ἡ Κα Ρ. Κορομηλά, Σύμβουλος 'Επιτροπῆς Ε.Ε.Σ.Ν. 'Αττικῆς καὶ ὁ Πρόεδρος αὐτῆς κ. Μ. Τσαμαδὸς (εἰς τὸ μέσον). Εἰς τὴν φωτογραφίαν (β) ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά (τελευταία σειρά) οἱ Γεν. 'Επιθεωρηταὶ Μέσης 'Εκπαίδευσης, Πειραιῶς κ. Σταματέλλος καὶ 'Αθηνῶν κ. 'Εμμανουήλ, ὁ 'Εκπαιδ. Σύμβουλος κ. Α. Κωτσίκης, ὁ 'Εκπαιδ. Σύμβουλος καὶ μέλος τῆς 'Εφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Π. Γεωργουντζὺς, ὁ 'Εκπαιδ. Σύμβουλος κ. Καρύδης, ἡ Κα 'Ελένη Ποταμιάνου Σύμβουλος Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Χρ. Παπαδόπουλος.

In the photos, taken during the inauguration of the school correspondence exhibition G. J. R. C. are seen (Picture a) : Mr. G. Mindler, Gen. Secretary G. R. C. (second from right, last row), Mrs. R. Coromela member G. J. R. C. Attica Committee, Mr. Tsamados president G. J. R. C. Attica committee (in the middle) and members of the teaching staff with pupils of Arsakeion High School and 2nd High School for Girls, Athens (Picture β) From right to left the Gen. School Inspectors for Secondary education Athens and Piraeus Mr. J. Stamatelos and Mr. Emmanuel, the member of Educational Board of the Ministry of Education Mr. Cotsikis, Mr. P. Georgountzos member E. B. M. E. and G. J. R. C. Committee, Mr. Karydis, member E. B. M. E. Mrs. Hel Potamianou member G. J. R. C. and Mr. Chr. Papadopoulos Gen. Secretary G. J. R. C.

'Ερυθροσταυρίται Δημ. Σχολ. Καρύτσης - Παγωνίου, κουρεύουν τοὺς συμμαθητὰς τῶν.

Juniors of the Elem. School Karytsa - Pogoni, cutting the hair of their school mates.

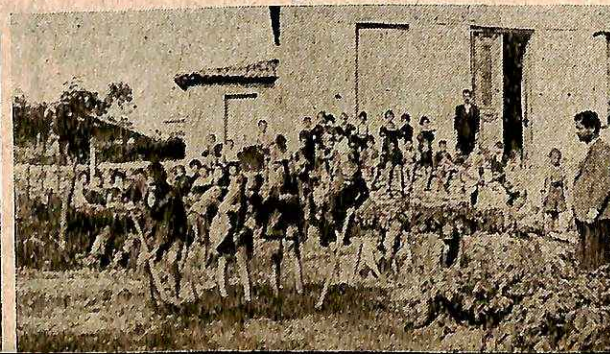
Ερυθροσταυρίται Α' Δημ. Σχολ. Νεστορίου περιφράσσουν τὸν σχολ. κήπον. Juniors of the 1st Elem-School Nestorion enclosing their School garden.

'Ερυθροσταυρεῖται α) Δημ. Σχολ. Τριστένου - Ζαγορίου, β) Πανυπερίου - Πυλίας, γ) Νερομύλου - 'Αλμωπίας, δ) Λιπαροῦ-Γιαννιτσῶν, ε) Καλοσκοπῆς-Φακίδος εἰς τὸν σχ. κήπον.

α)

β)

'Ερυθροσταυρίται 'Ηνωμ. 'Εκπαιδευτηρίων Σ. Παναγιωτοπούλου 'Αθηνῶν, με δέματα διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Κονιάκου - Φακίδος.

Juniors of the Private School Panaghiotopoulou, Athens, with parcels for the Elem. School Koniakon-Phokis

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

β)

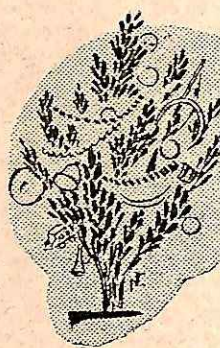
β)

β)

β)

Τὸ κλαρί τῆς Πρωτοχρονιάς

Ἐνῶ τὸ ἔλατο ἔχει καθιερωθῇ σὲ ἄλλες χώρες σὰν δέντρο χριστουγεννιάτικο, ὁ ἱξός, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διεκδικήσῃ τὸν τίτλο τοῦ κλαριοῦ τῆς Πρωτοχρονιάς. Τὸ δικαίωμά του αὐτὸ τὸ ἔχει ἀπὸ πολὺ παλιὰ χρόνια, ἀπὸ τότε πού, μέσα στὰ ἀπέραντα δάση τῆς Γαλατίας, δηλ. τῆς σημερινῆς Γαλλίας, εἶχε γίνῃ τὸ ἀντικείμενο μιᾶς ἀληθινᾶς δεινρολατρικῆς θρησκείας. Θὰ πούμε λίγα λόγια γι' αὐτὴν τὴν πανάρχαια δεινρολατρεία, μὰ προηγουμένως ἄς μάθουμε τί εἶδος κλαρί εἶναι ὁ ἱξός. Γιατί πολλὰ ἀπὸ τὰ παιδιὰ, πού διαβάσουν αὐτὲς τὲς γραμμές, δὲν θὰ ἔχουν ποτὲ ἰδεῖ ἱξὸ κι ἀκόμα πιὸ πολλὰ θὰ εἶναι ἐκεῖνα, πού δὲν θὰ τὸν ἔχουν ἰδεῖ μέσα στὸ δάσος. Ὁ ἱξὸς λοιπόν, εἶναι ἓνα φυτὸ ἡμιπαράσιτον, πού πάει καὶ φυτρώνει πάνω σὲ διάφορα δένδρα, ὅπως εἶναι τὰ ἔλατα, τὰ ἀγρία πεύκα, οἱ δρυς, οἱ μηλιές κλπ. Οἱ σπόροι του εἶναι τυλιγμένοι μέσα σ' ἓνα εἶδος κόλλας, πού μ' αὐτὴν κολλοῦν στὰ φτερά καὶ σὲ σώμα τῶν πουλιῶν κι ἔτσι μεταφέρονται ἀνέξοδα κι ἀκόμα ἀπὸ τὸ ἓνα δένδρο στὸ ἄλλο. Τὸ σποράκι φυτρώνει πάνω στὸ δένδρο, πού ἔπεσε. Βγάζει ριζούλες, πού τρυπῶνουν μέσα στὸ κλωνάρι τοῦ δένδρου, φτάνουν ἴσαμε τὲς φλέβες του καὶ ἀπὸ αὐτὲς βυζαίνουν τροφές, μὲ τὲς ὁποῖες ζῇ ὁ ἱξός. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος πού ὁ ἱξὸς φυτρώνει πάνω σ' ἄλλα δένδρα καὶ γι' αὐτὸ ὁ λαὸς μας τὸν ὀνομάζει π α ν ω δ ἔ ν τ ρ ι. Στὴν ἀρχαιότητα εἶχε διάφορα ὀνόματα κατὰ τόπους. Στὴν Ἀρκαδίαν ἦταν γνωστὸς μὲ τὸ ὄνομα ὕ φ έ ρ καὶ στὴν Εὐβοίαν, μὲ τὸ ὄνομα σ τ ε λ ί ς. Γενικῶς ὅμως τὸ ὄνομα ἱξός, ὅπως σήμερα ἔστι καὶ στὴν ἀρχαιότητα, ἦταν τὸ πιὸ κοινό. Ἀπὸ τὴν κόλλα, πού εἶναι μέσα στοὺς καρπούς του, οἱ ἄνθρωποι φτιάχνουν τὰ γνωστὰ (ἱ)ξόβεργα, μὲ τὰ ὁποῖα πιάνουν τὰ πουλιά. Κι ἐπειδὴ ἀνάμεσα στὰ πουλιά, ἐκεῖνο πού δείχνει ἰδιαίτερη προτίμησι στοὺς καρπούς τοῦ ἱξοῦ εἶναι ἡ τσίχλα, οἱ ἄλλοι λέγουν, σὰν παροιμία, ὅτι ἡ τσίχλα μόνη τῆς σπέρνει τὴν αἰτία τοῦ θανάτου τῆς.

Αὐτὰ λοιπόν γιὰ τὸν ἱξό. Ἄς ἰδοῦμε τώρα γιατί διεκδικεῖ τὸν τίτλο τοῦ κλαριοῦ τῆς Πρωτοχρονιάς. Ὅπως εἶπαμε πιὸ πάνω, σὲ πανάρχαια χρόνια εἶχε γίνῃ τὸ ἀντικείμενο θρησκευτικῆς λατρείας, ἀνάμεσα στοὺς Γαλάτες καὶ τοὺς Κέλτες τῆς Γαλλίας. Ὁ ἀρχηγὸς

τῶν Δρυῶν τὴ νύχτα τῆς Πρωτοχρονιάς, πού τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἔπεφτε τὸν μῆνα Μάρτιο, εἰσχωροῦσε τελετουργικὰ στὸ ἱερὸ δρυοδάσος, μὲ συνοδείαν ἀπὸ ἱεροφάντες καὶ πιστοὺς. Ἦταν ντυμένοι στὰ ἄσπρα καὶ καθόταν πάνω σ' ἓνα πολεμικὸ ἄρμα, πού τὸ ἔσερναν δυὸ ἄσπρα βῶδια. Ἀπὸ κοντὰ ἐρχόταν ὁ λαός. Ὅταν ἔφθαναν κάτω ἀπὸ τὴν ἱερὰ δρυῖ, ὁ ἀρχηγὸς σκαρφάλωνε πάνω τῆς καὶ μὲ χρυσὸ δρεπάνι ἀρχίζε νὰ κόβῃ καὶ νὰ ρίχνῃ κάτω κλωνάρια τοῦ ἱξοῦ, καλώντας τοὺς πιστοὺς «ἐ π ἱ τ ὸ ν ἱ ξ ὸ ν τ ὸ ν ἔ ο ν ἔ τ ο ς». Τὰ κλωνάρια ἔπεφταν μέσα σ' ἓνα ἄσπρο σεντόνι ἀπλωμένο κάτω ἀπὸ τὸ δένδρο. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ κλωνάρια, κομματάκια μοιράζονταν στοὺς πιστοὺς, πού πίστευαν ὅτι εἶχαν τὴ μαγικὴ δύναμι νὰ τοὺς προστατεύουν ἀπὸ τὰ κακὰ πνεύματα. Ἀπομεινάρια αὐτῆς τῆς δεισιδαιμονίας εἶναι τὸ σημερινὸ ἔθιμο τῶν Ἀγγλῶν, νὰ κρεμοῦν πάνω ἀπὸ τὲς πόρτες τοὺς ἡ κάτω ἀπὸ τὰ ταβάνια τοὺς, δεματίαν ἀπὸ ἱξό, κάθε Πρωτοχρονιά. Γι' αὐτὸ τὲς ἡμέρες τῆς Πρωτοχρονιάς ἡ κατανάλωση ἱξοῦ στὴν Ἀγγλίαν εἶναι πολὺ μεγάλη καὶ ἐπειδὴ ἡ ντόπια παραγωγή δὲν μπορεῖ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴ ζήτησι γίνεται μεγάλη εἰσαγωγή ἀπὸ τὴ Γαλλίαν, ὅπου ἐπίσης γίνεται μεγάλη κατανάλωση ἱξοῦ.

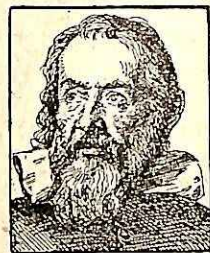
Τώρα τελευταία, ἄρχισε καὶ στὴ χώρα μας, νὰ πωλοῦν ἱξὸ τὲς παραμονὲς τῆς Πρωτοχρονιάς. Μὰ σὲ μᾶς κανένας δὲν ἀποδίδει ἰδιαίτερη σημασίαν στὸ φυτὸ αὐτό, οὔτε τὸ συνδέουν μὲ κανένα ἔθιμο. Οἱ πωλητὲς του μάλιστα τὸ διαλαλοῦν μὲ τὸ γαλλικὸ του ὄνομα Γ κ ὺ. Οἱ Ἀγγλοὶ τὸ ὀνομάζουν Μ ί σ λ τ ο ο υ καὶ παλλὰ ὥραϊα καὶ γραφικὰ πρωτοχρονιάτικα ἔθιμα συνδέονται ἐκεῖ μαζί του.

Ἔτσι τὸ ἄσημαντο αὐτὸ ἡμιπαράσιτο κλαρί, ἀπὸ τὰ πιὸ παλιὰ χρόνια ἐπῆρε ἀνάμεσα στοὺς εὐρωπαϊκοὺς λαούς, ὑπόληψι καὶ λατρεία θρησκευτικὴ, πού ἡ θύμησις τῆς κρατᾷ ἀκόμα ὡς τὰ χρόνια μας. Καὶ μ' ὅλο πού ἡ χριστιανικὴ θρησκεία ἀπογύμνωσε τὸν ἱξὸ ἀπὸ κάθε ἱερῆς ιδιότητος, αὐτὸς ἐξακολουθεῖ κάθε Πρωτοχρονιά νὰ ξαναγυρίζῃ ἀνάμεσα στοὺς ἄνθρώπους, πού κάποτε τὸν ἐλάτρευαν, καὶ νὰ τοὺς θυμίζῃ ὅτι αὐτὸς εἶναι τὸ τυχερὸ κλωνάρι τῆς Πρωτοχρονιάς. Καὶ οἱ ἄνθρωποι πιστεύουν μὲ ἀφέλεια τὸν ἱξὸ σὰν κλαρί τυχερὸ καὶ τὸν υποδέχονται καλόκαρδα σὰν παλιό, καλὸ, φίλο.

ΠΑΝΟΣ ΓΡΙΣΠΟΣ

Μεγάλες Φυσιογνωμίες

ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ (Galileo Galilei, 1564 - 1642). Ὁ περίφημος μαθηματικός, φυσικός καὶ ἀστρονόμος Γαλιλαῖος, ἐγεννήθη τῷ 1564 (15 Φεβρουαρίου) εἰς τὴν Πίζαν τῆς Ἰταλίας. Ἀνεκάλυψε καὶ διευτύπωσε τοὺς νόμους τῆς βαρύτητας, τοῦ ἐκκρεμοῦς, τὸ θερμόμετρον καὶ τὸν ὑδροστατικὸν ζυγὸν καὶ κατεσκεύασε τὸ πρῶτον ἀστρονομικὸ τηλεσκόπιον, χάρις εἰς τὸ ὁποῖον ἀπέδειξε ὅτι αἱ σκιαί τῆς Σελήνης εἶναι τὰ βουνά. Ὑπεστήριξε ὅτι ἡ γῆ κινεῖται περὶ τὸν ἥλιον, ὁ ὁποῖος εἶναι τὸ κέντρον τοῦ πλανητικοῦ μας συστήματος. Ἀπέθανε 8 Ἰανουαρίου 1642.

ΓΑΛΙΛΑΙΟΣ (1564 — 1642)

ΛΟΥΔΟΒ. ΜΠΡΑΓΙ (1809 — 1852)

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ ΜΠΡΑΓΙ (Louis Braille, 1809 - 1852). Ἐγεννήθη τὸ 1809 (4 Ἰανουαρίου) κοντὰ στὸ Παρίσι, καὶ σὲ ἡλικίαν 4 χρόνων ἐτυφλώθη. Ἐφρόντισε νὰ μορφωθῇ καὶ κατέγινε νὰ βελτιώσῃ τὴ θέσι ὁλῶν τῶν τυφλῶν.

Ὑστερα ἀπὸ πολλοὺς κόπους καὶ ἔρευνες, παρουσίασε τὸ ἀνάγλυφο ἀλφάβητο γιὰ τοὺς τυφλοὺς, πού εἶναι σήμερα ἐν χρήσει εἰς ὅλον τὸν κόσμον. Κατήρτισε ἐπίσης καὶ σύστημα φθογοσῆμων. Ἔτσι οἱ τυφλοὶ μποροῦν νὰ διδάσκωνται καὶ μουσικῇ. Ἀπέθανε στὸ Παρίσι, 6 Ἰανουαρίου 1852.

ΙΩΣΗΦ ΒΕΡΝΤΙ (Giuseppe Verdi, 1813 - 1901). Ὁ διάσημος αὐτὸς μουσικοσυνθέτης ἐγεννήθη τὸ 1813 (10 Ὀκτωβρίου) σὲ μιὰ μικρὰ πόλιν τῆς Β. Ἰταλίας. Τὰ πιὸ γνωστὰ ἔργα του εἶναι ὁ Ἑρνάνης (1844), ὁ Ριγολέττος (1851), ὁ Τροβατόρε (1853), ἡ Τραβιάτα (1853), καὶ ἡ Ἀῖντα (1871). Ἀπέθανε στὸ Μιλάνο, 27 Ἰανουαρίου 1901.

ΙΩΣΗΦ ΒΕΡΝΤΙ (1813 — 1901)

Ἀθλητικὴ Ζωή

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

ΠΡΩΔΕΥΣΕ ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΑ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ;

Πότε ἦταν ὁ ἀθλητισμὸς μας τοῦ στίβου ἰσχυρότερος, τὰ προπολεμικὰ χρόνια ἢ τώρα; Τὸ ἐρώτημα αὐτὸ εἶναι ἐνδιαφέρον καὶ ἐπικαιρὸ γιὰ τὴν πολλὰ λέγονται τελευταία γιὰ τὴν κατὰπτωσιν τοῦ ἀθλητισμοῦ μας. Καὶ εἶναι μὲν ἀλήθεια πῶς ἀπὸ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ Ἑλσίνκι ὁ Ἑλληνικὸς Ἀθλητισμὸς βγήκε πολὺ μειωμένος καὶ τὰ πικρὰ σχόλια γιὰ τὴν κατὰπτωσιν τοῦ ἦσαν δίκαια. Ὅμως μιὰ ἐπίσημη στατιστικὴ, πού ἔγινε πρὶν λίγο καιρὸ ἀπὸ τὴν ἀθλητικὴν ἀρχή, ἔδειξε ὅτι ὁ μεταπολεμικὸς ἀθλητισμὸς μας εἶναι ἀνώτερος τοῦ προπολεμικοῦ. Τὸ συμπέρασμα ὅμως αὐτὸ εἶναι σωστὸ μόνον ἀπὸ τὴ σύγκρισιν τῶν ἐπιδόσεων τοῦ προπολεμικοῦ καὶ τοῦ μεταπολεμικοῦ ἀθλητισμοῦ μας. Γιατί ἂν τὸν συγκρίνομε μὲ τὸν διεθνῆ ἀθλητισμὸ, βλέπομε πῶς ὁ ξένος προώδευσεν πολὺ περισσότερο ἀπ' τὸν δικὸν μας καὶ ἐπομένως, ὑπάρχει στὴν πραγματικότητα καθυστέρησις σὲ μᾶς.

Ἡ στατιστικὴ, πού προαναφέραμε, ἔγινε μὲ βάσιν τὲς πέντε καλύτερες προπολεμικὲς ἐπιδόσεις σὲ κάθε ἀγώνισμα καὶ τὲς ἀντίστοιχες πέντε μεταπολεμικὲς. Σ' αὐτὴν λοιπόν, φαίνεται ὅτι ἀπὸ τὰ 19 ἀγωνίσματα τοῦ στίβου στὰ 10 ἔχομε σήμερα καλύτερες ἐπιδόσεις ἀπ' τὰ προπολεμικὰ χρόνια, χωρὶς νὰ υπολογίζομε καὶ τὸ 153^ο τοῦ Μαραθωνίου στὰ 800 μ., Πρέπει ἀκόμα νὰ σημειωθῇ ὅτι καὶ στὰ ὑπόλοιπα ἀγωνίσματα, ὅπου τὰ ρεκόρ τῶν πρωταθλητῶν μας φαίνονται κατώτερα ἀπὸ τὰ προπολεμικά, τὸ ὁμαδικὸ ἀνέβασμα εἶναι φανερό, γιὰ τὴν οἱ πέντε ἀθληταὶ τοῦ ἀγωνίσματος ἔχουν συνολικὰ καλύτερα ρεκόρ ἀπ' τὸ ὁμαδικὸ ἀποτέλεσμα τῶν πέντε προπολεμικῶν συναδέλφων τους.

Ὅπως εἶπαμε, ὅμως, ἡ διαφορὰ τῆς καθυστέρησεως τοῦ κλασσικοῦ ἀθλητισμοῦ μας μπροστὰ στὸν διεθνῆ, ἔγινε τὰ τελευταία χρόνια ἀκόμα μεγαλύτερη, γιὰ τὴν ἀθλητικὴν πρόοδον στὸ ἐξωτερικὸ γίνεται μὲ γοργότερο ρυθμὸ ἀπ' ἐδῶ. Ἄν δηλαδὴ υπολογίσωμε ὅτι ὁ ἀθλητισμὸς μας προώδευσεν σὲ ἀναλογία 1 πρὸς 2, ὁ διεθνὴς ἀθλητισμὸς βελτιώθηκε σὲ ἀναλογία τουλάχιστον 1 πρὸς 3.

Στοὺς δρόμους ταχύτητος ὁ Πετράκης κι ὁ Τσολάκης εἶναι ἰσάξιοι μὲ τὸν Φραγκοῦδη καὶ τὸν Σακελλαρίου τῆς προπολεμικῆς

περιόδου, ὁ Σύλας ὅμως εἶναι πολὺ καλύτερος ἀπὸ τὸν Μάντικα στὰ 400 μ. Εἰς τοὺς δρόμους ἡμιαντοχῆς ἡ κατάστασις παρέμεινε στάσιμη, ἐνῶ στοὺς δρόμους ἀντοχής ὑπάρχει τώρα κάποια πρόοδος. Εἰς τοὺς δρόμους μετ' ἐμποδίων, ναι μὲν ὁ Μάντικας ἦταν τότε

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΜΗΘΕΑΣ ΚΑΙ ΠΑΝΔΩΡΑ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Ἀφοῦ τιμώρησε ὅπως εἶδαμε τὸν Προμηθεά ὁ Δίας θέλησε νὰ τιμωρήσῃ καὶ τοὺς ἀνθρώπους.

Διέταξε τότε τὸν Ἥφαιστο νὰ φτιάξῃ ἀπὸ νερὸ καὶ χῶμα μιὰ χαριτωμένη παρθένα, ὅμοια μὲ τὲς θεῆς στὴν ὁμορφίαν.

Σύμφωνα μὲ τὴν διαταγὴν τοῦ Δία ὁ Ἥφαιστος ἔπλασε τὴν παρθένα μὲ λυγρὸ κορμί, οἱ Χάριτες καὶ ἡ Πειθὼ στόλισαν τὸ λαϊμὸ τῆς μὲ χρυσὰ περιδέρια, οἱ ὦρες ἐστεφάνωσαν τὸ κεφάλι τῆς μὲ λουλούδια τῆς ἀνοίξεως, ἡ Ἀθηνὰ τὴν ἐντυσε μὲ τὰ πιὸ ὁμόρφα φορέματα κι ὁ Ἑρμῆς τῆς ἔδωσε τὴ φωνή.

Τὴν κόρη αὐτὴ ὁ Δίας τὴν ὠνόμασε Πανδώρα, ἐπειδὴ ὅλοι οἱ θεοὶ τῆς ἔδωσαν κάποιο δῶρο.

Ὁ Ἑρμῆς, κατὰ διαταγὴν πάλι τοῦ Δία, ἔδωκε τὴν κόρη στὸν Ἐπιμηθεά ὡς δῶρον τῶν θεῶν γιὰ γυναῖκα του.

«Τώρα θὰ ἰδοῦν οἱ ἄνθρωποι, εἶπε τότε θριαμβευτικὰ ὁ Δίας, τί τοὺς περιμένει... Καὶ ὁ Προμηθεὺς θὰ ἰδῇ τί θὰ κάνω ἐγὼ στὰ δημιουργήματα τὰ δικά του, πού τὸλμησε νὰ τὰ φτιάξῃ παρὰ τὴ θέλησίν μου».

Ὁ Ἐπιμηθεὺς εἶδε τὴν Πανδώρα. Ἦταν τόσο ὁμορφὴ καὶ γλυκομίλητη, πού ἔχεσεν τὴν ὑπόσχεσιν, πού εἶχε δώσει στὸν ἀδελφὸν του, Προμηθεά, νὰ μὴ δεχθῇ ποτὲ κανένα δῶρο ἀπὸ τὸν Δία γιὰ τὴν ἡμέραν μὲ δόλο καμωμένο — καὶ δέχθηκε τὸ δῶρον τῶν θεῶν.

Ὁ Ἐπιμηθεὺς καὶ ἡ Πανδώρα καθῶς καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι στὴ γῆ ἐζήσαν γιὰ ἓνα διάστημα πολὺ εὐτυχισμένοι. Ἀλλὰ μιὰ ἡμέρα ἡ Πανδώρα εἶδε τὸ πιθάρι, πού ἦταν γεμάτο μὲ τὰ κακὰ τοῦ κόσμου καὶ περιέργη καθὼς ἦταν θέλησε ἀμέσως νὰ ἰδῇ τί κρύβει μέσα. Μιὰ στιγμὴν λοιπόν, πού βρῆκε εὐκαιρίαν, ξεσκέπασε τὸ πιθάρι καὶ περιμένε νὰ ἀντικρύσῃ τοὺς θησαυροὺς, πού θὰ

καλύτερος, ἀλλὰ ὁμαδικὰ οἱ πέντε σημερινοὶ ἐμποδιστὰὶ ξεπερνοῦν σὰν σύνολο τοὺς προπολεμικοὺς. Στὸ ἄλμα ἐπὶ κοντῷ ἔγινε τώρα μεγάλη πρόοδος, ὅπως καὶ στὸ ὕψος, ἐνῶ στὸ μήκος καὶ τὸ τριπλοῦν οἱ σημερινοὶ ἄλται ὑπολείπονται λίγο ἀπὸ τοὺς προπολεμικοὺς. Στὴ σφαιροβολίαν καὶ τὸν ἀκοντισμὸ οἱ ἀθληταὶ μας ξεπέρασαν τώρα τοὺς προπολεμικοὺς συναδέλφους των, ἐνῶ στὴν σφυροβολίαν καὶ τὴν δισκοβολίαν παρατηρεῖται μᾶλλον καθυστέρησις.

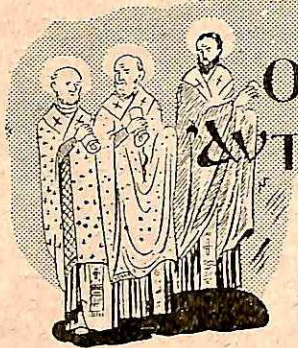
Πάντως τὸ συμπέρασμα εἶναι ὅτι ἐνῶ ὑπάρχει κάποια πρόοδος στὸν ἀθλητισμὸν μας, χρειάζεται ἐντατικὴ προσπάθεια καὶ πολλὴ δουλειὰ γιὰ νὰ μὴ ἀφήσωμε τουλάχιστον νὰ μεγαλύνῃ ἡ διαφορὰ, πού μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὸν διεθνῆ ἀθλητισμὸν.

θάμπωναν τὰ μάτια τῆς. Ἀντὶ ὅμως γιὰ διαμάντια καὶ ζαφείρια ξεπήδησαν ἀπὸ μέσα ὅλα τὰ κακὰ. Πίκρες, ἀρρώστειες, πόλεμοι, πού ἀμέσως σκορπίστηκαν σὲ ὅλη τὴ γῆ.

Τρομαγμένη ἡ Πανδώρα ἐκκλίσεν ἀμέσως τὸ πιθάρι. Ἀλλὰ τὰ κακὰ εἶχαν πλέον πλημμυρίσει τὴ γῆ καὶ τὴ θάλασσαν. Δυστυχία εἶχε ἀπλωθῇ σ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὸ γέλιο χάθηκε ἀπὸ τὰ χεῖλιά τους.

Ὅταν γύρισε ὁ Ἐπιμηθεὺς καὶ ἔμαθε τί ἔγινε κατεστενωχωρήθηκε, ἀλλὰ δὲν μπορούσε νὰ διορθώσῃ τὸ κακό. Στὴν ἀπελπίσιν του ἀνοίξε πάλι τὸ πιθάρι, πού εἶχε κλείσει βιαστικὰ ἡ Πανδώρα. Εἶδε τότε νὰ τοῦ χαμογελάσῃ μὲ καλωσύνη μιὰ γλυκεῖα κόρη. Ἦταν ἡ ἑ λ π ἱ δ α, πού εἶχε σταλῇ κι αὐτὴ μαζί γιὰ νὰ παρηγορῇ τοὺς ἀνθρώπους στὸν πόνο καὶ τὴν συμφορὰ.

Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι Ἀντιμέτωποι τῶν Ἰσχυρῶν

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

Στὴν Παγκόσμια Ἱστορία φωτίζουν τοὺς λαοὺς σὰν φάροι μέσα στὴ σκοτεινὴ τρικυμία τοῦ βίου οἱ τρεῖς μεγάλοι Ἱεράρχαι τῆς ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας. Καὶ οἱ τρεῖς τοὺς, ὁ Βασίλειος, ὁ Γρηγόριος καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, διαλαλοῦν μὲ τὸ παράδειγμά τους καὶ μὲ ὅλο τὸ ἔργο τους, ὅτι μποροῦν οἱ ἄνθρωποι νὰ πλησιάσουν τὸ Θεό, ἀρκεῖ νὰ τὸ θέλουν καὶ νὰ τὸ ἐπιδιώξουν. Εἶναι οἱ τρεῖς μέγιστοι φωστῆρες τῆς Τρισηλίου Θεότητος καὶ οἱ μελῖρρυτοι ποταμοὶ τῆς Σοφίας, ὅπως λέγει τὸ ἀπολυτίκιο, ποὺ ψάλλεται στὶς 30 Ἰανουαρίου. Ἀς τοὺς δοῦμε σὲ μερικές ἡρωϊκὲς στιγμὲς τους, ὅταν ἦρθαν ἀντιμέτωποι τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἐποχῆς τους. Ὁ Βασίλειος ἦταν μελιχίος, ἀπλὸς καὶ ἥρεμος. Εἶχε μοιράσει ὅλη τὴ μεγάλη περιουσία του στοὺς πτωχοὺς καὶ εἶχε κτίσει στὴν πολυάνθρωπη Καισάρεια, τὴ γενέτειρά καὶ τὴν ἔδρα τῆς ἐπισκοπῆς του, γυροκομεῖα, ὀρφανοτροφεία, πτωχοκομεῖα καὶ νοσοκομεῖα. Ἦταν μαλακὸς σὰν μικρὸ παιδί. Ὁταν ὅμως εἶδε νὰ κινδυνεύῃ ἡ ὀρθοδοξία ἐγίνε σωστὸς λέων. Ὁ Οὐάλης, ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου, ἀγέρωχος, σκληρὸς καὶ πανίσχυρος ὑποστήριζε μὲ φανατισμὸ τὸν Ἀρειανισμό, τὴν πιδ φοβερὴ ἀντιορθόδοξο αἵρεσι. Μιὰ μέρα ἐστῆλε στὸ Βασίλειο, τὸ Μόδεστο — ὑπουργό του, ὅπως θὰ λέγαμε σήμερα — γιὰ νὰ τὸν ἀναγκάσῃ μὲ φοβέρες νὰ ἀσπασθῇ τὸν Ἀρειανισμό. Πολλοὶ ἐπίσκοποι πρωτύτερα εἶχαν λυγίσει. Ὁ Βασίλειος ὅμως ἀρνῆθηκε μὲ ἐπιμονὴ νὰ ὑποκύβῃ. Ὅταν ὁ βασιλικὸς ἀπεσταλμένος Μόδεστος τὸν φοβέρισε μὲ ἐξορία, βασανιστήρια καὶ θάνατον ἂν δὲν συμμορφωθῇ, ὁ Βασίλειος μὲ τόλμη καὶ ἀδάμαστη θέλησι ἀπάντησε:

«Νὰ γυρίσης καὶ νὰ διαβιβάσης στὸν αὐτοκράτορα, πῶς τίποτα ἀπ' αὐτὰ δὲν φοβάμαι, γιὰτὶ ἐκτὸς ἀπὸ λίγα βιβλία καὶ μερικά παλιὰ καὶ τριμμένα φορέματα, δὲν ἔχω τίποτε ἄλλο. Τὴν ἐξορία δὲν τὴν ὑπολογίζω, γιὰτὶ ὁ ἄνθρωπος, ὅπου κι ἂν βρίσκεται εἶναι πάντα ξένος στὸν μάταιο τοῦτο κόσμῳ. Τὰ βασανιστήρια δὲν μὲ πτοοῦν, γιὰτὶ τὸ ἀσθενικὸ καὶ ἀδύνατο σώμα μου δὲν θὰ ἀνθεῖ πολὺ σὲ αὐτὰ. Ὁ θάνατος δὲν μὲ τρομάζει καθόλου,

γιὰτὶ θὰ μὲ ἐνώση γρήγορα μὲ τὸ Χριστό, ποὺ λατρεύω. Καταπληκτὸς ὁ Μόδεστος γύρισε στὸν αὐτοκράτορα καὶ τοῦ ἀνεφέρει τὴν ἀγερωχὴ ἀπάντησι τοῦ μικρόσωμου μα μεγαλοψυχου ἐκείνου Ἱεραρχη. Ὁ υπερήφανος Οὐάλης ἐμεινε μὲ ἀνοιχτὸ τὸ στομά: «μακάρι ναχαμε καὶ αλλοὺς τετοιους Ἱεράρχους», εἶπε, καὶ διέταξε νὰ μὴν τον ενοχλήσουν αλλη φορά. Ὁ Βασίλειος ἀγωνίσθηκε κατὰ τοῦ Ἀρειανισμοῦ καὶ γιὰ τὸ ἀπτόητο θάρρος του, τὴ σοφία του καὶ τὴν ἀρετὴ του ὠνομάσθη ΜΕΓΑΣ.

Ὁ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς ἦταν Καππαδοκῆς, συμπατριώτης καὶ στενὸς φίλος τοῦ Βασιλείου. Εἶχε μεγάλη εὐγλωττία, ἦταν ποιητής, φιλομαθὴς καὶ ἀπέραντα σοφός. Μολις εἶχε γίνε ἐπίσκοπος ἐπῆρεν ἓνα μήνυμα νὰ φύγῃ γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολι ἀμέσως. Ἐκεῖ τὴν ἐποχὴ οἱ Ἀρειανοὶ εἶχαν ἐπικρατήσει παντοῦ. Στὴν πρωτεύουσα τοῦ Βυζαντίου δὲν εἶχεν ἀπομείνει παρὰ μιὰ μικρὴ ἐκκλησίαισα τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας στὰ χέρια τῶν ὀρθοδόξων. Αὐτοκράτορας, ἀρχόντες, ἰσχυροὶ εἶχαν ταχθῇ μὲ τὸ μέρος τῶν Ἀρειανῶν. Τὸ σκάφος τῆς ὀρθοδοξίας ἐβούλιαζε. Ἐτρεξεν ὁ Γρηγόριος στὴν Κωνσταντινούπολι καὶ ἀρχισε νὰ μιλά ἀπὸ τὸν ἀμβώνα τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ ναοῦ τῶν λίγων ὀρθοδόξων, ποὺ μὲ χίλιους κινδύνους εἶχαν ἀπομείνει πιστοὶ στὴν ἀλήθεια τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας. Ὁ κόσμος συνέρρεε ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς νὰ τὸν ἀκούσῃ. Τόσο πολὺ εἶχεν ἐξαπλωθῇ ἡ φήμη τοῦ γιὰ τὴν ἀκαταγώνιστην εὐγλωττίαν του καὶ τὸ ἀπτόητο θάρρος του. Ἐκεῖ ἐξεφώνησε καὶ τοὺς πέντε περιφήμους λόγους του με τοὺς ὁποίους ἀπέδειξε τὴν Θεότητα τοῦ Χριστοῦ, τοῦ (Λόγου), τὴν ὁποίαν ἀπέρριπταν οἱ Ἀρειανοὶ, ὅλοι οἱ δυνατοὶ τὸν κορόϊδευαν καὶ τὸν ἀπειλοῦσαν. Ἐκεῖνος ὅμως μὲ τὸ ψυχικὸ του μεγαλεῖο, τὸ φλογερὸ λόγο του καὶ τὴν πύρινη πίστι του ἐνίκησε. Εὐγνωμονοῦσα ἡ ἐκκλησία τὸν ὠνόμασε Θεολόγο καὶ γιορτάζει τὴ μνήμη του, στὶς 25 Ἰανουαρίου.

Μέγας Ἱεράρχης ἦταν καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ὁ Δημοσθένης τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας, ἓνας ἀπὸ τοὺς ἐξοχωτέρους ἄνδρες ποὺ ἐγέννησεν ὁ κόσμος σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες. Ἀρχισε τὸ στάδιό του ὡς δικηγόρος, ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος στὴν κοσμοβριθῇ πατρίδα του Ἀντιόχεια καὶ κατέπληξε τοὺς Ἀντιοχείς μὲ τὶς μελῖρρυτες καὶ γοητευ-

τικὲς ὁμιλίες του. Ἡ φήμη τοῦ εἶχε τόσο ἀπλωθῇ, ὥστε ἐκλήθη στὴν Κωνσταντινούπολι καὶ ἐχρίσθη Πατριάρχης. Ἐκεῖ τὸ ἔργο του ἦταν μέγα καὶ ἀγλαόκαρπο. Ἐδόξασε τὸν Πατριαρχικὸ Θρόνο καὶ προσέφερεν ἀπειρες ὑπηρεσίες στὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ Κράτος. Ἐπέτυχε τὴ διὰδοσι τοῦ χριστιανισμοῦ στοὺς Γότθους καὶ τοὺς Πέρσες, ἱδρυσε πτωχοκομεῖα, νοσοκομεῖα καὶ ὀρφανοτροφεία, ἐμόρφωσε τὸν κληρὸ καὶ ἐξυγίανε τὰ ἔθνη.

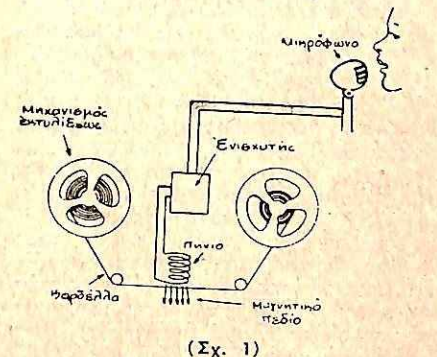
Ὅσον ἀπαλὸς καὶ γλυκὺς ἦταν στοὺς τρόπους του, τόσο δριμύς καὶ αὐστηρὸς ἦταν ὅταν χτυποῦσε τὴ διαφθορὰ καὶ τὴν ἀκολασία. Γι' αὐτὸ δὲν ἐδίστασε νὰ κατηγορήσῃ καὶ αὐτὴν ἀκόμα τὴν πανίσχυρη αὐτοκράτειρα Εὐδοξία γιὰ τὴν πολυτέλεια καὶ τὴν ἀκολασία τῆς αὐλῆς. Ἡ Εὐδοξία ἐμάνισσε ἐπίσης τὸν αὐτοκράτορα νὰ τὸν ἐξορίσῃ. Ὁ Ἰωάννης πῆρε τὸ δρόμο τῆς πικρῆς ἐξορίας ἀμίλητος. Ὁ λαὸς ὅμως τῆς πρωτεύουσας, ποὺ ἐλάτρευε τὸ Χρυσόστομο, ἐπαναστάτησε κι ἐβδλε φωτιά σὲ δημόσια κτίρια. Ἐντρομή ἡ Εὐδοξία τὸν ἐπανεφέρει μὲ ἐπείγον Διάταγμα στὸ θρόνο του. Ὁ Ἰωάννης ὅμως ἀπτόητος καὶ ἀποφασιστικὸς ἐξακολούθησε τὸν ἐλεγχό του. Μέσα στὸν πολυῡμνητο ναὸ τῆς Ἀγίας Σοφίας εἶπε τὸ κήρυγμά του πρὸς τὰ πλήθη τῶν πιστῶν: «Πάλιν ἡ Ἡρωδίας μαίνεται, πάλιν ταραττεται, πάλιν τὴν κεφαλὴν Ἰωάννου ἐπὶ πῖνακι ζητεῖ». Αὐτὸ ἐρμηνεύτηκεν ὡς ὑπαινιγμὸς ἐναντίον τῆς Εὐδοξίας, ποὺ σὰν ἄλλη Ἡρωδία ἀζητοῦσε τὸ κεφάλι τοῦ Ἰωάννη — δηλαδὴ τοῦ Χρυσόστομου. Ἡ Εὐδοξία διάλεξε τὴν κατάλληλην εὐκαιρία καὶ τὸν ἐξώρισε ξανά. Ἐνῶ ὅμως πεζοποροῦσε μερονυχτικῇ ἐξαντλήθηκε τελείως καὶ πέθανε ἀπὸ τὶς κακουχίες σ' ἓνα χωριὸ τῆς Ἀρμενίας, ποὺ λεγόταν «Κουκουσό». Στὶς 27 Ἰανουαρίου γιορτάζεται ἡ μετακομιδὴ τῶν λειψάνων του στὴν Κωνσταντινούπολι. Ποτὲ δὲν πλημύρισε τὴν ἐνδοξη πρωτεύουσα τόσο πλήθος ὅσο κατὰ τὴν μεταφορὰ τῶν ὁσίων τοῦ στυλοῦ αὐτοῦ τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τοῦ πιδ γενναίου ὑπερμάχου τῆς ἀρετῆς, τοῦ Ἰωάννη, ποὺ γιὰ τὴ φλογερὴ εὐγλωττίαν του ὠνομάσθη Χρυσόστομος.

Μὲ τέτοιους μεγαλοφυεῖς ὑπερασπιστὰς τῆς χριστιανικῆς ἀλήθειας, μὲ τέτοιους ἀτρόμητους ὑπερχαλούς τῆς ἡθικῆς, μὲ τέτοιους ὑπερόχους συγγραφεῖς ἐχαράχθη ὁ δρόμος πρὸς τὴν ἀνάβασιν τῶν ἀνθρωπίνων ψυχῶν στὸν οὐρανὸ, κοντὰ στὸ Θεάνθρωπο Χριστό. Αὐτοὶ ἔδωσαν ἐχωριστὴ ὁμορφιά καὶ λάμψι στὰ ἐλληνικὰ γράμματα καὶ ἀνέβασαν τὸ ἐλληνικὸ πνεῦμα ἐκεῖ ποὺ τὸ εἶχαν ἀνεβάσει οἱ μεγάλοι κλασσικοὶ κατὰ τὴν ἀνοίξι τῆς ἀνθρώσεως του. Γι' αὐτὸ ἡ ἐκκλησία καὶ τὰ σχολεῖα συνεορτάζουν στὶς 30 Ἰανουαρίου τιμῶντας τὴν ἀθάνατη μνήμη τῶν ἀπαραμίλλων αὐτῶν Ἑλλήνων χριστιανῶν, τῶν τριῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν.

ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟΝ

Ι. Α. ΡΟΥΣΣΟΠΟΥΛΟΥ

Στὰ δυὸ προηγούμενα ἄρθρα μας μιλήσαμε γιὰ τὸν τρόπο, ποὺ μπορούμε νὰ ἀποτυπώσουμε τὸν ἦχο ἐπάνω στὶς φωνογραφικὲς πλάκες καὶ στὶς κινηματογραφικὲς ταινίες. Τὰ τελευταῖα ὅμως μεταπολεμικὰ χρόνια ἀνεπτύχθη ἓνας νέος τύπος ἐγγραφῆς ἡχοῦ, γνωστὸς ὡς: «Μα-

(Σχ. 1)

γνητικὴ ἐγγραφή τοῦ ἡχοῦ» καὶ τὸ μηχανήμα, ποὺ χρησιμοποιοῦμε γι' αὐτὸ λέγεται «Μαγνητόφωνο».

Πρὶν προχωρήσουμε στὴν περιγραφή αὐτῆς τῆς συσκευῆς, θὰ πούμε λίγα περὶ τῆς ἀρχῆς ἐπάνω στὴν ὁποίαν στηρίζεται ἡ μαγνητικὴ μέθοδος τῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἡχοῦ.

Ὅταν περάσῃ ἡλεκτρικὸ ρεῦμα μέσα ἀπὸ ἓνα «πηννίον» (τὸ πηννίον εἶναι ἓνα καροῦλι, τυλιγμένο μὲ πολλές στρόφες ἀπὸ μονωμένο σύρμα), τότε γύρω ἀπ' αὐτὸ δημιουργεῖται «μαγνητικὸ πεδίο» δηλ. μιὰ περιοχὴ, ποὺ εἶναι μαγνητισμένη. Τὸ πηννίον στὴν περίπτωσι αὐτὴ παίζει τὸ ρόλο τοῦ μαγνήτη. Ἡ δύναμις τοῦ μαγνητικοῦ πεδίου, ποὺ δημιουργεῖται, εἶναι ἀνάλογη μὲ τὴν δύναμι τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος, ποὺ προσφέρουμε στὸ πηννίον. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὅσο ἰσχυρότερο εἶναι τὸ ρεῦμα, τόσο ἰσχυρότερο μαγνητικὸ πεδίο δημιουργεῖται.

Τὸ πηννίον ὅμως ἔχει καὶ μιὰν ἄλλην ἀντίθετη ιδιότητα: νὰ δημιουργῇ ἡλεκτρικὸ ρεῦμα ὅταν μαγνητισθῇ.

Αὐτὲς ἀκριβῶς τὶς ιδιότητες τοῦ πηννίου ἐκμεταλλεύονται οἱ τεχνικοὶ στὴν κατασκευὴ τοῦ μηχανήματος τῆς μαγνητικῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἡχοῦ.

Τὸ «Μαγνητόφωνον» (Σχ. 1) ἀποτελεῖται ἀπὸ δυὸ κυρίως τμήματα:

α) Ἀπὸ τὸ ἡλεκτρικὸν τμήμα, ποὺ διαθέτει τὸ πηννίον, ποὺ ἀναφέραμε, συνδεδεμένο μὲ ἓνα ἐνισχυτὴ καὶ ἐν συνεχείᾳ μὲ ἓνα μικρόφωνο ἐμπρὸς στὸ ὁποῖο μιλοῦμε καὶ

β) Ἀπὸ τὸ μηχανικὸ μέρος, ποὺ ἀποτελεῖται κυρίως ἀπὸ ἓνα λεπτὸ σύρμα, ἀπὸ μαλακὸ σίδηρο, ποὺ ἐτυλίγεται ἀπὸ ἓνα μεγάλο καροῦλι καὶ τυλίγεται σ' ἓνα ἄλλο. Τὸ σύρμα κατὰ τὴν ἐκτύλιξί του περνάει ἀπὸ τὸ πηννίον. Ὅλο τὸ σύστημα

ἐκτυλίξεως τὸ θέτομε σὲ κίνησι μὲ τὴν βοήθεια ἑνὸς μοτέρ.

Γιὰ νὰ γίνῃ τώρα ἡ ἐγγραφή πρέπει νὰ μιλήσουμε ἐμπρὸς εἰς τὸ μικρόφωνο. Τὸ ρεῦμα, ποὺ δημιουργεῖται, ἐνισχύεται καὶ καταλήγει στὸ πηννίον, τὸ ὁποῖον βεβαίως μαγνητίζεται ἄλλοτε ἰσχυρότερα καὶ ἄλλοτε ἀσθενεστέρα, ἀναλόγως τῆς ἐντάσεως τοῦ μικροφωνικοῦ ρεύματος.

Συγχρόνως ὅμως μὲ τὴν ὁμιλίαν ἐμπρὸς εἰς τὸ μικρόφωνο τίθεται σὲ λειτουργίαν καὶ ὁ μηχανισμὸς ἐκτυλίξεως τοῦ σύρματος. Ἐτσι τὸ σύρμα κατὰ τὴν ἐκτύλιξί του περνάει ἀπὸ τὸ μαγνητικὸ πεδίο τοῦ πηννίου, ποὺ ἐδημιούργησε τὸ ἐνισχυμένο μί-

Μαγνητόφωνο νέου τύπου

κροφωνικὸ ρεῦμα. Ἐκεῖ τὸ σύρμα μαγνητίζεται διαφορετικὰ σὲ κάθε τμήμα του καὶ μάλιστα ἀναλόγως τῆς ἐντάσεως, ποὺ εἶχε τὸ μαγνητικὸ πεδίο κατὰ τὴν στιγμὴ, ποὺ πέρασε ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτό.

Ἐτσι κατὰ τὸν μαγνητικὸ αὐτὸν τρόπο ἀποτυπώνεται ἐπάνω στὸ σύρμα ἡ φωνή, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὸ μικρόφωνο.

Γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ ξανακούσουμε τὴ φωνή, ποὺ ἐγγράψαμε, ἀφίνουμε τὸ μαγνητισμένο σύρμα νὰ περάσῃ κατὰ τὴν ἴδια διεύθυνσι ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ πηννίον. Ἐπὶ πλέον ἀντικαθιστοῦμε τὸ μικρόφωνο μὲ ἓνα μεγάφωνο, ποὺ θὰ μᾶς ἀποδώσῃ καθαρὰ τοὺς ἡχους. Ἡ τεχνικὴ αὐτὴ τῆς ἀποδόσεως τῆς φωνῆς ἐξηγεῖται ὡς ἑξῆς:

Ὅπως εἶπαμε καὶ παραπάνω τὸ πηννίον ἔχει, ἐκτὸς τῶν ἄλλων, τὴν ἰκανότητα νὰ δημιουργῇ ἡλεκτρικὸ ρεῦμα, ὅταν μαγνητισθῇ. Ἐτσι στὴν περίπτωσι, ποὺ ἐξετάζουμε, τὸν μαγνητισμὸ τοῦ πηννίου τὸν προκαλεῖ τὸ μαγνητισμένο σύρμα, ποὺ περνάει ἐμπρὸς ἀπ' αὐτό. Τὸ ρεῦμα, ποὺ δημιουργεῖται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ἐνισχύεται ἀπὸ ἓνα ἡλεκτρικὸν ἐνισχυτὴ καὶ ἀποδίδεται ὅπως εἶδαμε ἀπὸ ἓνα μεγάφωνο, ποὺ βρίσκεται μέσα στὸ μαγνητόφωνο.

Τελευταίως ἔχουν κατασκευασθῇ τελειοτάτου τύπου τέτοια μηχανήματα μὲ θαυμασίαν ἀπόδοσι. Μιὰ ἀπὸ τὶς τελευταῖες τελειοποιήσεις εἶναι καὶ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ σιδερένιου σύρματος ἀπὸ εὐκαμπτη λεπτὴ κορδέλλα, ἀπὸ πλαστικὴ οὐσία, μὲ ἐπάλειψι σκόνης σιδήρου (ρινίσματα), ποὺ ἐξυπηρετοῦν τὸν ἴδιον σκοπὸ.

Τὸ κύριο πλεονέκτημα τῆς μαγνητικῆς ἐγγραφῆς τοῦ ἡχοῦ ἐναντὶ τῶν ἄλλων τρόπων, ποὺ ἤδη περιγράψαμε (φωνογραφικοὶ δίσκοι, κινηματογραφικὲς ταινίες) εἶναι ὅτι μπορούμε ἀμέσως μόλις τελειώσῃ ἡ ἐγγραφή τοῦ ἡχοῦ καὶ μὲ τὸ γύρισμα ἑνὸς μόνον διακόπτη νὰ ξανακούσουμε τὴ φωνή.

Ἐπίσης εἶναι δυνατόν νὰ ἀπομαγνητίσουμε τὸ σύρμα ἢ τὴν κορδέλλα, πράγμα ποὺ σημαίνει σβύσιμο (διαγραφή) τῆς φωνῆς, ποὺ εἶχε ἀποτυπωθῇ. Αὐτὸ μᾶς δίδει τὴν δυνατότητα νὰ χρησιμοποιήσουμε τὴν ἴδια κορδέλλα ἢ τὸ ἴδιο σύρμα πολλές φορές.

Τὰ μαγνητόφωνα χρησιμοποιοῦνται σὲ μεγάλη κλίμακα. Μεγάλῃ χρῆσι γίνεται στὶς ἐκπομπές τῶν Ραδιοφωνικῶν μας Σταθμῶν (ἡχογραφεῖς ὁμιλιῶν, θεατρικῶν παραστάσεων, συναυλιῶν, διαλεξεων κ.λ.π.).

Ἐπίσης χρησιμοποιοῦνται σὲ συμβούλια, συνεδριάσεις καὶ κυρίως στὰ δικαστήρια γιὰ νὰ ἀποτυπώνεται πιστὰ κάθε τι ποὺ λέγεται.

Ἐρυθροσταυρίζεται Δημ. Σχολ. Συδινῆς—Ξάνθης βοηθοὺν εἰς τὴν ἀνέγερσιν αἰθούσης εἰς τὸ σχολεῖον.

Juniors of the Elem. School Sydini-Xanthi, help to the reconstruction of their school.

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΩΝ 3 Κ

ΝΙΚ. ΔΗΜΟΥ

III

— Καί σεις τί κάνατε, είπε ο Χόλμς.

— Τίποτε, απάντησε. Όμολογώ ότι έχω τόσο φοβηθώ, που είμαι ανίκανος να δράσω. Πήγα όμως στην αστυνομία. Είπα όλη την ιστορία μ'α δέν με πίστεψαν. Ο ανακριτής είχε την εντύπωση πως όλα τα γράμματα ήταν φάρσες και οι θ'ανατοίχοι. Πάντως έβαλε έναν αστυνομικό και φυλάει το σπίτι μου.

— Ήρθε μαζί σας άπόψε;

— Όχι, ή διαταγή, που του έδωκε, ήταν να φυλάει το σπίτι.

— Ήταν μεγάλη τρέλλα ναρθήτε μόνος σας εδώ. Πώς θα γυρίσετε τώρα;

— Μόλις φθάσετε σπίτι σας θα βάλετε επάνω στο ήλιακό ρολόι αυτό το κουτί με τα τρία κάππα και ένα σημείωμα ότι τα άλλα χαρτιά τα έκαψε ο θεός σας. Πρέπει προς το παρόν να άποφύγουμε τον κίνδυνο, που είναι πολύ κοντά. Μετά έχουμε καιρό.

— Σας ευχαριστώ. Καληνύχτα.

Ο Τζών Όπενσού έφυγε αφήνοντας μας συλλογισμένους. Ο Χόλμς άναψε την πίπα του, τράβηξε μία ρουφηξιά, και παρατηρούσε τον γαλάζιο καπνό, που ανέβαινε προς το ταβάνι.

«Νομίζω Ουάτσων», είπε μετά από μεγάλη σιωπή, «πως αυτή είναι ή πιο φανταστική και άλλόκοτη περιπέτεία μας».

Και ποιές είναι οι ιδέες σου επάνω σ' αυτή; Ή δέν μπόρεσε να βγάλει άκμή κανένα συμπέρασμα. Για μένα πάντως είναι όλα σκοτεινά.

Ο Χόλμς άνακάτησε στην καρέκλα του, έκλεισε τα μάτια και έπλεξε τα δαχτυλά του μαζί: «Ο ιδεώδης συλλογισμός» είπε αρχίζει από ένα μόνο σημείο, από το όποιο παράγονται όλοι οι έπομενοι. Υπάρχει όμως άνάγκη να λαμβάνονται ύπ' όψιν όλοι οι παράγοντες και να γνωρίζη κανείς κατά βάθος όλους αυτούς τους παράγοντες. Γι' αυτό κι έγω προσπαθώ να άποκτήσω όλη τη μόρφωση, που μου είναι απαραίτητη για να μπορώ να έμβραθύνω σε παρόμοιες ύποθέσεις. Έσθ άλλωστε κάποτε με είχες βαθμολογήσει για τις γνώσεις μου».

Βέβαια, απάντησα, θυμάμαι. Φιλοσοφία, αστρονομία, οικονομικά μηδέν, βοτανική καλή, γεωλογία έξαιρετη (κυρίως διάγνωση λεκέδων από λάσπη), χημεία έκκεντρική, άνατομία έξαιρετη, φιλολογία άριστη, έγκληματικές μελέτες μοναδικές, άριστη έγκυκλοπαιδική μόρφωση. Άκόμα, παίξιμο βιολιού άριστο, μπόδεξάιρετικό και το ίδιο για την ξιφασκία.

«Άκριβώς» είπε ο Χόλμς. «Να τώρα ή στιγμή να χρησιμοποιηθούν όλες αυτές οι γνώσεις. Μά κυρίως πρέπει να προχωρήσουμε αναλυτι-

κά. Τί παρατηρείς στις σφραγίδες των τριών γραμμάτων;»

«Πώς και τα τρία είναι από λιμάνια — το πρώτο άπ' το Ποντισσερύ, το δεύτερο από το Ντάντη, και το τρίτο από το Άνατολικό Λονδίνο».

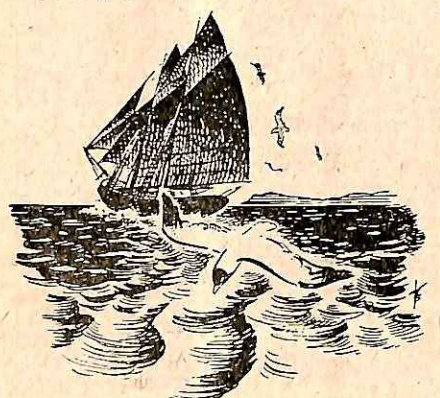
«Άρα ο άποστολεύς πρέπει να είναι σε καράβι. Και μάλιστα σε ιστιοφόρο καράβι—γιατί είπε πως το γράμμα από το Ποντισσερύ έφτασε έφτά έβδομάδες πριν από το πλοίο με τους δολοφόνους».

«Είναι πράγματι πολύ πιθανό».

«Γι' αυτό είδες που μάλωσα τον Όπενσού — ο κίνδυνος τώρα είναι πολύ κοντά — από το Άνατολικό Λονδίνο».

Μά γιατί όμως αυτή ή τρομερή καταδίωξη;

«Τα χαρτιά, που κρατούσε ο Ό-

Το πλοίο είχε φύγει πρωί-πρωί

πενσού είναι φαίνεται άπαραίτητα σε ένα άνθρωπο ή καλύτερα σε μία ομάδα ή μυστική εταιρία».

Το πρωί ο ήλιος έλαμπε σε όλη του τη μεγαλοπρέπεια. Όταν κατέβηκα, ο Σέρλοκ Χόλμς έπαιρνε κιόλας το πρωινό του.

«Με συγχωρείς, είπε, που δέν σε περίμενα, αλλά πρέπει να κινηθώ πολύ σήμερα για να διαλευκάνω την ύποθεσιν Όπενσού. Χτύπησε, να σου φέρουν το πρωινό σου».

Όσπου να έρθη ή ύπηρετρια έριξα μία ματιά στην πρωινή έφημερίδα, που βρισκόταν ανέγγιχτη άκμή πάνω στο τραπέζι. Είδα ένα τίτλο — και πάγωσα. Σέρλοκ, είπα, θα φτάσης πολύ άργά.

«Α!» έκανε αφήνοντας το φλυτζάνι κάτω. «Το περίμενα. Πώς έγινε;»

«Χθες το βράδυ κατά τις 9.10', ένας αστυνομικός κοντά στον Τάμεσι άκουσε μία κραυγή και ένα κρότο σώματος, που πέφτει στο νερό. Έτρεξε άμέσως και με τη βοήθεια δυο βαρκάρηδων κατώρθωσαν να άνασύρουν ένα μισοπνιγμένο νέο — τον Τζών Όπενσού. Ή αστυνομία το χαρακτήρισε ως άτύχημα έξ αίτίας της όμίχλης και της κακής κα-

ταστάσεως των κιγκλιδωμάτων. Ή κατάσταση του νέου είναι πολύ σοβαρή».

Ο Σέρλοκ φάνηκε πολύ στενοχωρημένος. Ή άλήθεια ήταν πως αυτό τον έβριζε στην έπαγγελματική του συνείδησι. Ή ιδέα, πως τον άφησε να φύγη στέλνοντάς τον σε βέβαιο θάνατο, τον είχαν άναστασώσει. Πάντως όμως δέν έμεινε άργός. Βγήκε άμέσως. Το μεσημέρι, όταν γύρισε έτριβε τα χέρια του από χαρά.

«Τους βρήκα», μου είπε ενώ κατάρόχιζε το φαγητό του. «Είναι ή σειρά μου τώρα να παίξω».

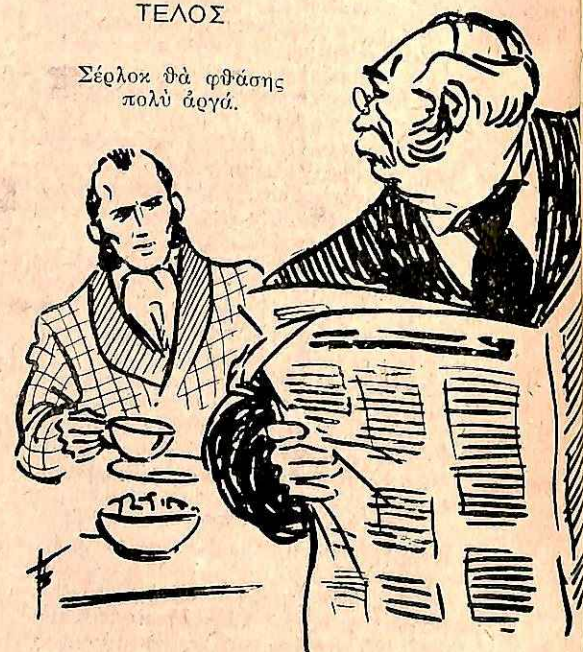
Καθώς έλεγε αυτά, άνοιξε ένα πορτοκάλι, έβγαλε πέντε κουκούτσια, τα έβαλε σ' ένα φάκελο. Μέσα έγραψε: ο Σ. Χ. για τον Τ. Ο. Άπέξω έγραψε: Κύριον Τζαίημς Κόλχουν, καπετάνιο του Λον Στάρ, Σαβάννα Γεωργία».

«Αυτό, μαζί με την αστυνομία θα τον περιμένει όταν φτάση στο λιμάνι» είπε. Μά είναι περίεργος — και με το δικίο σου να μάθης πως έγιναν τα πράγματα. Άκου λοιπόν. Πέρασα το πρωινό μου μέσα στους καταλόγους του Λούδ για την κίνηση των πλοίων. Εκεί βρήκα ότι ένα πλοίο, το Λον Στάρ (μοναχικό άστρο) βρισκόταν στο Ποντισσερύ και στο Ντάντη τον καιρό, που ύπολογίσαμε. Ήταν ιστιοφόρο, και άμερικανικής σημαίας. Έτρεξε άμέσως στο λιμάνι και βρήκα πως το ίδιο αυτό πλοίο είχε φύγει πρωί-πρωί για τη Σαβάννα. Άπό το πλήρωμα μόνο τρεις είναι Άμερικανοί, καπετάνιος και δυο ναύτες. Έμαθα άκόμη πως αυτοί οι τρεις είχαν κατέβει στην ξηρά χθες βράδυ. Έτσι λοιπόν τους έστειλα κι έγω το γράμμα, που είδες, άφοι βέβαια πρώτα είδοποίησα την αστυνομία. Άν σ' ένδιεφέρη άκόμα μάθε πως ο Τζών Όπενσού, είναι καλύτερα — και πιθανώτατα θα ζήση».

(Διασκευή εκ του Άγγλικού)

ΤΕΛΟΣ

Σέρλοκ θα φθάσης πολύ άργά.

ΚΙΝΗΣΙΣ Ε.Ε.Σ.Ν.

Ο Ε.Ε.Σ.Ν. εύχεται εις τους φίλους, αναγνώστας και συνεργάτας του, διά το Νέον Έτος 1953, υγείαν και εύτυχίαν

ΕΚΘΕΣΙΣ ΛΕΥΚΩΜΑΤΩΝ
ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΝΟΜΗ
ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ

Το άπόγευμα της 12ης Δεκεμβρίου 1952 έλαβε χώραν εις την αίθουσαν τελετών του μεγάρου του Έλληνικού Έρυθρού Σταυρού τελετή:

α) έγκαινίων έκθέσεως Λευκωμάτων Σχολικής αλληλογραφίας 1951 - 52.

β) άπονομής διπλωμάτων βραβευθέντων λευκωμάτων Σχολ. αλληλογραφίας 1950 - 51 και

γ) άπονομής Σταυρού του Έθνικού Άγώνος 1946-50 μέτα διπλώματος εις τα Σχολεία περιοχής Άττικής.

Εις αυτήν παρέστησαν ο Ύπουργός της Παιδείας κ. Κ. Καλλίας, ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος και μέλη του Δ. Συμβουλίου Ε.Ε.Σ., ο κ. Άμίκας Άλιβιζάτος, Πρόεδρος της Έφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. και τα μέλη αυτής, ο κ. Μ. Τσαμαδός, Πρόεδρος της Τοπικής Έπιτροπής Ε.Ε.Σ.Ν. Άττικής και τα μέλη αυτής, Μέλη του Έκπαιδευτικού Συμβουλίου του Ύπουργείου Παιδείας, Έπιθεωρηται και Έκπαιδευτικοί Μέσης και Στοιχειώδους Έκπαιδύσεως κλπ.

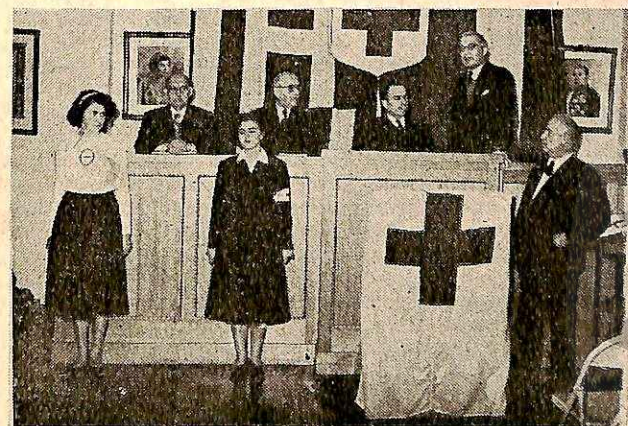
Η τελετή ήρχισε με τον ύμνον του Ε.Ε.Σ.Ν., από χορωδία του Γυμνασίου Μοσχάτου, υπό την διεύθυνσιν του Καθηγού κ. Α. Παγιαιωτοπούλου, ή οποία κατά την διάρκειαν του προγράμματος έτραγούδησε και ωραιότατα σχολικά άσματα.

Έν αρχή ώμίλησε ο Πρόεδρος της Έφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. κ. Άλιβιζάτος, ως άκολουθώς:

Κύριε Ύπουργέ,

«Είμεθα πολύ εύτυχείς διότι έτιμήσατε διά της παρουσίας σας την άποψινήν εορτήν του Ε.Ε.Σ.Ν.

Ο Ε.Ε.Σ. έπιθυμών να καταστήση σαφές ότι δέν είναι άπλώς ίδρυμα, ως κοινώς πιστεύεται, παροχής βοήθειας εις έπείγουσας ανάγκας, αλλά οργανισμός διαδόσεως και έμπεδώσεως ανωτέρων αρχών, έφ' ών

Ο Πρόεδρος του Ε.Ε.Σ.Ν. ώμιλόν.

The president G.J.R.C. Mr. Alivisatos speaking.

δύναται να βασισθή υγίης και ανωτέρας συστάσεως κοινωνία, προσπαθεί να πράξη τούτο και δι' άλλων μέσων αλλά και διά της ίδρύσεως και άναπτύξεως του

Ε.Ε.Σ.Ν. Διά τούτου καταβάλλεται συστηματική προσπάθεια διαπαιδαγωγήσεως της νεολαίας και ίδια της σπουδάζουσας εις τας ύψιστας κοινωνικάς αρχάς, της αγάπης και αλληλεγγύης έφ' ών βασίζεται ο Ε. Σ. και αι όποιαί είναι αυτάι αι αρχαί της χριστιανικής ήμών θρησκείας και ιδεολογίας. Ο σκοπός της προσπάθειας αυτής είναι να έπιτύχη να άναθρέψη και διαπαιδαγωγήσει εις τας αρχάς αυτάς την σπουδάζουσαν νεολαίαν διά να προπαρασκευασθή αυτή από της νεαρής ηλικίας εις τον έθισμόν αυτής εις έργα εύρυτέρας κοινωνικής αλληλεγγύης εκ καθαρής χριστιανικής διαθέσεως εις τρόπον ώστε όταν οι νέοι αυτοί άνδρωθούν και εισέλθουν εις την μεγάλην κοινωνίαν να είναι έτοιμοι και προπαρασκευασμένοι ως τίμια αυτής μέλη να εργασθούν κατά τρόπον άσυμφεροντολόγητον και άδιάβλητον ύπέρ των συνανθρώπων των επί δημιουργία μιας καλύτερας αύριον.

Ο Ε.Ε.Σ. άκολουθών την τακτικήν αυτήν ίδρυσε και τον ιδιόν του Έλ. Έρ. Στ. Νεότητος και από έτών διενεργείται άθρόμβος αλλά μεθοδική και έντατική εργασία προς τον ως άνω σκοπόν και είμεθα εύτυχείς, διότι έχομεν εύκαιρίας συχνάς διαπιστώσεως των άρίστων άποτελεσμάτων της γενομένης αυτής προσπάθειας.

Τα διάφορα έργα κοινωνικής προνοίας των νεαρών Έρυθροσταυριτών μας, όπως ή εργασία δι' έξυγάνσιν των σχολικών χώρων, ή έπίσκεψις προς ψυχολογίαν και προσφοράν μικρών δώρων προς τους τραυματίας μας κατά την διάρκειαν των πολεμικών εργασιών έπιχειρήσεων, ή υίοθεσία εκ μέρους ώρισμένων ομάδων και σχολείων πτωχοτέρων σχολείων ίδια των συνόρων και των καταστροφαιών περιφερειών εκ του πόλεμου και της άνταρτικής κακουχίας, ή έκδοσις και διάδοσις του λαμπρού περιοδικού του Ε.Ε.Σ.Ν. και άλλα καταδεικνύν την ωραίαν άτμόσφαιραν, ή οποία δημιουργήθη ήδη μεταξύ της Έρυθροσταυρικής νεολαίας μας, ή οποία θα άποτελεί σπουδαίαν άφετηρίαν κοινωνικής δράσεως και αλληλεγγύης διά τους μέλλοντας πολίτας επ' αγαθώ και άνυψώσει του έπιπέδου της κοινωνίας μας.

Έπειδή όμως κ. Ύπουργέ ζώμεν εις εποχήν καθ' ήν κατερρίφθησαν πλέον τα στενά τέιχη, τα όποια έχωρίζον τους διαφόρους λαούς και ή αντίληψις περί της μεγάλης ανθρωπίνης κοινωνίας, εις την όποιαν ανήκουν οι άνθρωποι όλων των εθνών και λαών, είναι πλέον γενική μόλις δε και προχθές έωρτάσθη εις όλον τον κόσμον ο χάρτης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όστις άποτελεί τον καταστατικόν χάρτην της παγκοσμίου κοινωνίας, οι νεαροί Έρυθροσταυρίται μας διδάσκονται, μετά την διενέργειαν των έργων κοινωνικής αλληλεγγύης διά την πατρίδα μας, να έρχονται εις έπαφήν με την Έρυθροσταυρικήν νεολαίαν των ξένων χωρών και έτσι άναπτύσσεται σπανία διεθνής έπαφή κατά τον άπλούστερον και ασφαλέστερον, αλλά συγχρόνως κατά τον συστηματικώτερον και άποτελεσματικώτερον τρόπον, της όποιας τα άποτελέσματα είναι πλέον ή έκδηλα. Η αλληλογραφία των νεαρών Έρυθροσταυριτών μας με τους Έρυθροσταυρίτας όλων σχεδόν των χωρών εις τας όποιας ύπάρχει ο Ε. Σ. ή άμοιβαία άποστολή αντικειμένων και έφοδίων βοήθειας, ή όποια φέρει τόσον κοντά τους νεαρούς Έρυθροσταυρίτας των πόνων άπομεμακρυσμένων χωρών και τέλος ή κατασκευή και διανομή εις διαφόρους χώρας των θαυμασίων λευκωμάτων, τα όποια θα θαυμάσετε έντός ολίγου και διά των όποιων παρέχεται ή εύκαιρία σπουδαίας πατριδογνωσίας και άθρόμβου προπαγάνδας προς γνωρίμην και αγάπην των διαφόρων χωρών και άλλαι τοιαύτης φύσεως προσπάθειαι δημιουργούν άτμόσφαιραν διεθνούς κατανοήσεως, αλληλεγγύης και συνεργασίας, την όποιαν δυσκόλως θα ήμπορούσε κανείς να φαντασθή εκ των προτέρων. Σχετικώς με τα λευκώματα έπιθυμώ να τονίσω ότι ως ταύτα κατασκευάζονται από τους ιδιούς μας μαθητάς με κίνη-

τρον τὸ πολῦτιμον ἑλληνικὸν φιλότιμον, ταῦτα κατ' ἐπανάληψιν βραβευθέντα ὡς πρῶτα διὰ τὸ ὑπέροχον περιεχόμενον τῶν καὶ τὸν καλαισθητικὸν καὶ ἄλλον πλοῦτον τῶν, ἀποτελοῦν σπουδαῖον μέσον διαφύσεως τῆς πατρίδος μας, τῶν προϊόντων τῆς, τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς, τῶν προσπαθειῶν τῆς καὶ καθόλου τοῦ πολιτισμοῦ τῆς καὶ εἰς βαθμὸν κατὰ πολὺ ἀνώτερον παρ' ὅ,τι τὸ ἐπιτυχάνουν πολυδάπανοι ἐπισημότεροι ὀργανισμοί. Τὰ λευκώματα αὐτὰ ἀποτελοῦν ἀληθῶς τὸ ἀρίστον δῆγμα τῆς ὡραίας ἐργασίας ἢ ὁποία γίνεται εἰς τὸν Ε.Ε.Σ.Ν.

Ὅλη ὁμως αὕτη ἡ ἐργασία καὶ προσπάθεια κ. Ὑπουργέ, θὰ ἦτο ἀδύνατος ἂνευ τῆς σπουδαίας βοηθείας καὶ φιλοτίμου συνεργασίας τῶν κ.κ. Καθηγητῶν, Ἐπιθεωρητῶν καὶ διδασκάλων τῶν σχολείων μετὰ τὸν Ε.Ε.Σ.Ν. Εἰς τὸ πρόσωπον τῶν ὡς ἄνω κ.κ. Ἐκπαιδευτικῶν ἔχομεν τὸν ἐνθουσιωδέστερον παραστάτην εἰς τὸ λαμπρὸν αὐτὸ ἔργον τοῦ ἀνωτέρου ἐπηρεασμοῦ τῆς μαθητικῆς νεολαίας, καὶ εἰς αὐτοὺς οφείλεται κατὰ τὸ πλεῖστον τὸ ἐπιτελούμενον θαῦμα.

Εἴμεθα εὐγνώμονες κ. Ὑπουργέ εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος ἀντιλήφθεις τὴν μεγίστην σημασίαν τοῦ ἔργου καὶ τῆς ἀποστολῆς τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. μεθέρμην καὶ ἐνθουσιασμόν ὑποστηρίζει αὐτὸ καὶ βοηθεῖ ἐντατικῶς εἰς τὴν ἐπὶ πλέον καὶ πλέον παραγωγὴν καὶ ἐπικράτησιν τοῦ εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς χώρας μας. Ἐκφράζω τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. πρὸς τοὺς κ.κ. Ἐπιθεωρητὰς Καθηγητὰς καὶ διδασκάλους διὰ τὴν στοργὴν τῶν πρὸς τὸν Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ τὸ ἔργον τοῦ καὶ διὰ τὴν ὑποστήριξιν τὴν ὁποίαν παρέχουν εἰς τὸ περιοδικὸν μας, τὸ ὁποῖον ἔχει ἐξελιχθῇ ὡς ἓνα τῶν καλυτέρων περιοδικῶν τῆς χώρας μας.

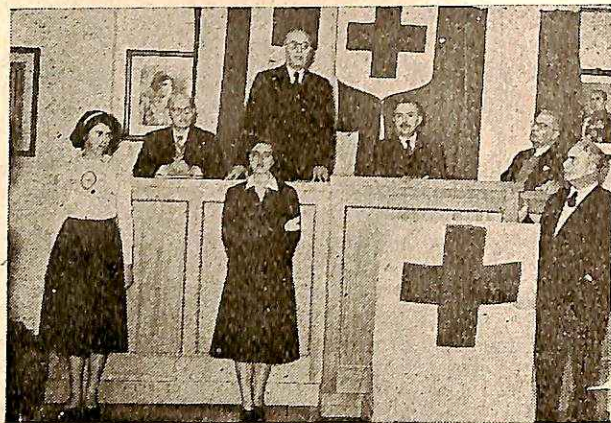
Θεωρῶ ὁμως καθήκον μου κ. Ὑπουργέ νὰ τονίσω ὅτι εἰς ὅλην μας αὐτὴν τὴν προσπάθειαν εὕρομεν σπουδαίαν ἠθικὴν βοήθειαν καὶ συνδρομὴν παρὰ τοῦ ὑπουργείου σας, διότι ὅλοι σχεδὸν οἱ προκατόχοι σας διὰ θερμῶν ἐγκυκλίων τῶν συνέστησαν τὸ περιοδικὸν καὶ τὴν διάδοσιν τοῦ εἰς τὴν φοιτῶσαν νεολαίαν καὶ καθόλου τὴν ἐξάπλωσιν τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς ἰδεολογίας καὶ δράσεως εἰς τὰ σχολεῖα.

Εἴμεθα δὲ βέβαιοι κ. Ὑπουργέ ὅτι καὶ Ὑμεῖς ἀντιπροσωπεύοντες τὴν Κυβέρνησιν τοῦ ἐνδόξου Στρατάρχου θὰ ἐκτιμῆσετε τὸ ἔργον μας καὶ θὰ εὐαρεστηθῆτε νὰ περιβάλλετε μετὰ τὴν ἐκτίμησιν καὶ εὐνοίαν σας σταθερῶς τὸ ἐπιτελούμενον τοῦτο ἔργον τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Εἶναι κοινὸν μυστικὸν κ. Ὑπουργέ, ὅτι ἐκπαιδεύσεις ἢ ὁποία δὲν ἐπηρεάζει τὸν ἐσωτερικώτερον ἄνθρωπον ἀλλὰ περιορίζεται εἰς τὴν παροχὴν ὀρισμένου ποσοστοῦ ξηρῶν γνώσεων εἶναι ἀνάξια τοῦ ὀνόματός τῆς. Τουναντίον ἡ ἐκπαίδευσις ἢ ὁποία διὰ τῶν γνώσεων ἀποδίδει εἰς τὴν δημιουργίαν ἥθους καὶ ἀνωτέρου χαρακτήρος εἶναι ἀνάξια τοῦ μέγαλου τῆς ὀνόματος. Ἐπιθυμῶ νὰ σὰς διαβεβαιώσω, κ. Ὑπουργέ ὅτι ἡ ἰδική σας ὑποστήριξις καὶ υἰοθέτησις τοῦ ἔργου μας αὐτοῦ θὰ ἀποτελέσῃ δι' ἡμᾶς σπουδαίαν ἐνθάρρυνσιν ἐντάσεως τῶν προσπαθειῶν μας πρὸς δημιουργίαν νεολαίας ἐλληνικῆς, ἀξίας κατὰ πάντα τῆς ἱστορίας καὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων τῆς πατρίδος μας διὰ νὰ ἀποτελέσῃ μεθ' αὐτῶν τὴν κατὰ πάντα ἀνορθωμένην κοινωνίαν μας, πρὸς τὴν ὁποίαν ὅλοι ἀποδλέπομεν πλήρεις ἐλπίδων πρὸς δόξαν τῆς Ἑλλάδος μας».

Μετὰ τὸν κ. Ἀλιβιζάτον ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ὁ ὁποῖος, μετὰ ἄλλων, εἶπεν ὅτι ἐπιφελήθη τῆς ἐυκαιρίας, ἢν τῷ παρέσχεν ἡ κατ' ἔτος τελομένη ἐκθεσις τῶν Λευκωμάτων, ἵνα ἀφ' ἐνὸς συγχάρῃ θερμῶς τοὺς ἀγαπητοὺς μικροὺς Ἐρυθροσταυρίτας, οἵτινες μετὰ τόσης ἐπιτυχίας συνέθεσαν καὶ κατεσκεύασαν τὰ ἐκτιθέμενα Λευκώματα, ἐπιδειξάντες πρωτοβουλίαν, ἐμπνευσὶν καλλιτεχνικὴν καὶ πατριωτικὴν, καὶ εὐσηνηθῶσαν ἐν τῇ ἐκτελέσει, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀπονεύειν εἰς τὰ Σχολεῖα ἐκεῖνα τῆς περιφερείας Ἀττικῆς, τῶν ὁποίων ὁμάδες Ἐρυθροσταυριτῶν μετέβαινον κατὰ τὰ ἔτη 1946-1949 εἰς τὰ Στρατ. Νοσοκομεῖα, ἵνα παράσχουν ψυχολογίαν εἰς τοὺς ἡρώϊκους τραυματίας μας καὶ

προσφέρουν εἰς αὐτοὺς μαζὺ μετὰ τὸ χαρούμενον τῆς νεότητος γέλοιο καὶ τὴν αἰσιοδοξίαν τῶν, πολῦτιμα δῶρα, τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγῶνος μετὰ διπλώματος.

Μὲ τὴν δρᾶσιν τῶν αὐτῶν οἱ νεαροὶ Ἐρυθροσταυρίται, οἱ ὁποῖοι θὰ εἶναι μετ' ὀλίγον οἱ ὑπερασπιστὰς τῆς Πατρίδος, ἐξεδήλωσαν τὸν εὐλογον θαυμασμόν των καὶ τὴν ἀγάπην των πρὸς τοὺς μεγαλυτέρους ἀδελφούς των, τοὺς σημερινούς ἡρώϊκους προμάχους αὐτῆς καὶ μᾶς ἐπιτρέπουν τὴν βάσιμον ἐλπίδα ὅτι, ἂν παραστῇ ἀνάγκη, θὰ μιμηθῶν τὸ παρά-

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. ὁμιλῶν.
The president G.R.C. speaking.

δειγμά των. Παραλλήλως ἡ ἐκ μέρους Σχολείων τῶν αὐτῶν Περιφερειῶν υἰοθεσία σχολείων Β. Ἑλλάδος, ὑποστάντων καταστροφῇ ἀπὸ τὴν ἐγκληματικὴν ἐπιδρομὴν τῶν κομμουνιστῶν καὶ ἡ ἐνίσχυσις αὐτῶν διὰ πλείστων χρησίων δώρων ἀπέδειξε τὴν θερμὴν ἀλληλεγγύην μεταξύ τῶν παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος ἀποτελοῦσαν τὴν πλέον ἐπιτυχή ἐφαρμογὴν ἐν τῇ πράξει τῆς Ἐρυθροσταυρικῆς Ἰδεολογίας.

Ὁ κ. Πρόεδρος ἀπεθυνόμενος πρὸς τοὺς παρισταμένους κ. κ. Ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς ἐτόνισεν ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς Νεότητος, τοῦ ὁποίου οὗτοι εἶναι πολῦτιμοι Συνεργάται, παρέχει τὴν εὐκαιρίαν εἰς αὐτοὺς ὅπως μεταδώσουν καὶ ἐμπνεύσουν εἰς τοὺς μαθητὰς των τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς ὑψηλὰ καὶ εὐγενῆ ἰδανικά. Ἡ συνείδησις τῆς ὑποχρέωσης ὅπως βοηθοῦν οἱ νέοι πάντα πᾶσχοντα, ὅπως τιμοῦν καὶ περιβάλλουν μετὰ σεβασμῶν καὶ στοργῆς τοὺς ἡρώϊκους τραυματίας καὶ τὰ θύματα τῶν Ἐθνικῶν μας Ἀγῶνων καὶ ὅπως μετὰ τὰπάρρησιν διαθέτουν τὴν δραστηριότητά των ὑπὲρ ἐθνικῶν καὶ κοινωνικῶν σκοπῶν, καλλιεργουμένη ἀπὸ τῆς παιδικῆς ἡλικίας δημιουργεῖ χαρακτήρα εὐγενεῖς, μετὰ ὑψηλὸν φρονηματισμὸν καὶ γενναίαν ψυχήν. Τοῦτο δὲν εἶναι ἐπιδίωξις τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος μόνον, ἀλλ' ἐφαρμογὴ τῶν πνευματικῶν παραδόσεων τῆς Φυλῆς μας, αἵτινες ἀνεπτύχθησαν ἀπὸ τὴν σοφίαν καὶ τὰς ἄλλας ἀρετὰς τῶν Ἀρχαίων Προγόνων μας καὶ συνεπληρώθησαν θαυμασίως ἀπὸ τὴν Ὁρθόδοξον Χριστιανικὴν Ὁρησκείαν μας. Δι' αὐτὸ ὅλοι οἱ μελετῶντες τὴν ἐξέλιξιν τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ πιστεύομεν ὅτι ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς εἶναι εὐγενὲς δημιουργημὰ του, ὀφειλόμενον ἀπὸ ἀπόψεως τύπου καὶ ὁργανώσεως εἰς τὸ εὐγενὲς τέκνον τῆς Ἑλβετίας Ἐρρίκον Ντυνὰν ἀλλὰ ἀντλοῦν τὸ πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν περιεχόμενον του ἀπὸ τὸν Ἑλληνοχριστιανικὸν Πολιτισμὸν. Σήμερον ὅτε ἀρνηταὶ τοῦ πολιτισμοῦ τούτου καὶ ἀνατροπῆς τῶν εὐγενῶν παραδόσεών του προβάλλουν ὡς κοσμοθεωρίαν τὸν ὕλισμὸν καὶ κατενθύνουν τοὺς νέους πρὸς ὠφελιμιστικὰς ἀντιλήψεις, ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ὀφείλομεν ν' ἀντιτάξωμεν κατὰ τὰν ψυχοφθόρον τούτων θεωριῶν τὴν ἠθικὴν ἀνωτερότητα τοῦ Ἐθνικοῦ μας Πολιτισμοῦ καὶ νὰ τὸν διατηρήσωμεν μετὰ πίστεως καὶ θάρρους, διότι οὕτω μόνον θὰ ἀποφύγωμεν τὸν καταποντισμὸν τοῦ Ἑθνους εἰς τὸν βόρβορον τοῦ σλαβικοῦ ὕλισμοῦ. Τὸ ἔργον τοῦτο ἀνήκει εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς, τοὺς

ἡρώϊκους τούτους ἐθναποστόλους, οἵτινες δημιουργοὺν τὰς γενεὰς τῶν Προμάχων τῆς Πατρίδος καὶ τὸν συνεχιστῶν τῶν Ἐθνικῶν μας παραδόσεων. Ὁ Ε.Ε.Σ. γνωρίζει ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο εἶναι ἐμπειστευμένον εἰς καλὰς χεῖρας καὶ διὰ τοῦ Προέδρου τοῦ ἀπευθύνει πρὸς τοὺς ἐκλεκτοὺς Συνεργάτας του, τοὺς Διδασκάλους τοῦ Γένους μας, τὰς εὐχαριστίας του καὶ τὰ συγχαρητήριά του.

Περαίνων ὁ κ. Πρόεδρος τὴν ὁμιλίαν του ἠψυχρίσθη τὸν κ. Ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας διὰ τὸ ὑπὲρ τῶν ἐπιδιώξεων τοῦ Ε.Ε.Σ. Νεότητος θερμὸν καὶ γόνιμον ἐνδιαφέρον του καὶ τὸν παρεκάλεσε ὅπως ἀπονεύμῃ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν διακριθέντων σχολείων τῶν Σταυρῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγῶνος μετὰ τοῦ οἰκείου Διπλώματος εἰς ἀνάμνησιν τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν των πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὸν Ε.Ε.Σ. κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὑπὲρ τῆς ἐπιβιώσεως τῆς Φυλῆς μας καὶ διατηρήσεως τῆς Ἑλευθερίας τῆς ἀγῶνος τοῦ 1946 - 1950.

Μετὰ τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. ὁ Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Κ. Καλλίας εἶπε τὰ ἀκόλουθα:

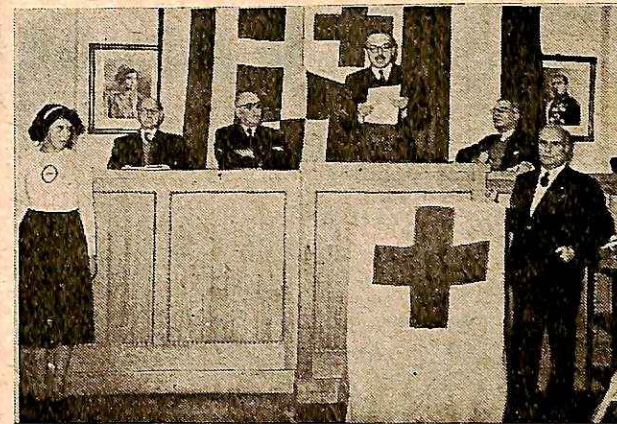
«Μὲ ζωηρὰν ἱκανοποίησιν παρακολουθῶ τὴν συνεργασίαν τῶν ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν ἐπιθεωρητῶν καὶ διδασκάλων καὶ τῶν ἐκατοντάδων χιλιάδων μαθητῶν τῶν σχολείων μας, Μέσης καὶ Στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, μετὰ τὴν Ὁργάνωσιν τοῦ Ἑλλ. Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν ὄρων τῆς ὑγιεινῆς, διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἀλληλεγγύης καὶ διὰ τὴν καλλιέργειαν τῆς διεθνούς φιλίας.

Ἡ ἀθόρυβος δρᾶσις τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν μαθητῶν μας διὰ νὰ παραγάγουν τὴν δημοσίαν υγίαν τῆς περιοχῆς των, ἡ πολῦτιμος προσφορά των εἰς τὴν ψυχολογίαν τῶν ἀσθενῶν καὶ τῶν τραυματιῶν μας δι' ἐπισκέψεων εἰς τὰ Νοσοκομεῖα, ἡ διαρκὴς ἐπαφὴ των πρὸς τὰς μαχομένας Μονάδας παλαιότερον καὶ ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς Ἀκριτικὰς δι' ἀλληλογραφίας καὶ διὰ τῆς ἀποστολῆς διαφόρων δεμάτων πρὸς τοὺς στρατιώτας, ἡ ἀξιόλογος συμπαραστάσις των εἰς τὴν περιθαλψιν τῶν ἀναρτοπλήκτων πληθυσμῶν διὰ τῆς ἀποστολῆς δεμάτων ἱματισμοῦ, ἡ ἐνίσχυσις τῶν ἀνοικοδομουμένων χωριῶν διὰ τῆς υἰοθεσίας πολλῶν ἐξ αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν σχολείων μας, ἡ κατασκευὴ ὡραίων Λευκωμάτων ὑπὸ τῶν σχολείων καὶ ἡ ἀποστολὴ των εἰς τὰ παιδιὰ τῶν ἄλλων Χωρῶν τοῦ ἐλευθεροῦ κόσμου, πρὸς καλλιέργειαν τοῦ συναισθήματος τῆς κοινότητος τοῦ Πολιτισμοῦ, πάντα ταῦτα ἀποτελοῦν ἐνεργείας καὶ ἐκδηλώσεις ἐναρμονιζόμενες πρὸς τὰς εὐγενεῖς ἐπιδιώξεις τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ μας πολιτισμοῦ.

Ἡ πέραν τοῦ ἀπλοῦ σχολικοῦ ἔργου ἀξιόλογος αὐτῇ δρᾶσις τῶν σχολείων μας, διὰ τῆς ὁποίας οἱ Ἑλληνόπαιδες ἀπὸ τῆς τρυφεράς των ἡδὴ ἡλικίας συνηθίζουν εἰς γόνιμον καὶ κοινωφελὴ δρᾶσιν, πραγματοποιοῦντες τόσον ἀποτελεσματικῶς τὸ μάθημα τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς, ἔχει ἐπισύρει ὅλως ἰδιαίτερας τὴν προσοχὴν μου καὶ τὴν ἐκτίμησίν μου, διὸ αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συγχάρω τὴν Ὁργάνωσιν τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. διὰ τὴν καρποφόρον δρᾶσιν τῆς καὶ νὰ εὐχαριστήσω καὶ ἐπαινέσω συγχρόνως ὅλους τοὺς μετέχοντας τῆς Ὁργάνωσεως ταύτης ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς.

Καταλήγων ὑπόσχομαι νὰ παράσχω ἀμέριστον τὴν συνδρομήν μου εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. Ὑπουργὸς ἀπένειμε ἰδιοχείρως εἰς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς τῶν βραβευθέντων Ἐρυθροσταυρικῶν ὁμάδων, διὰ τὰ Λευκώματα Σχολ. ἀλληλογραφίας 1950 - 51 τὸ σχετικὸν δίπλωμα καὶ τὸν Σταυρὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀγῶνος μετὰ διπλώματος εἰς τοὺς Γυμνασιάρχας καὶ Διτὰς τῶν Σχολείων τῆς περιφερείας Ἀττικῆς, τῶν ὁποίων αἱ ὁμάδες ἐπεσκέφθησαν Στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα καὶ ἐψυχολογήσαν καὶ προσέφεραν δῶρα εἰς τοὺς τραυματίας κατὰ τὰ ἔτη 1946 - 49.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Ἐθν. Παιδείας ὁμιλῶν.
H. E. the Minister of education speaking

Τὸ πέρας τῆς ἀπονομῆς ἐπηκολούθησε ἐπίσκεψις τῶν παρισταμένων εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκθέσεως Λευκωμάτων, κατὰ τὴν ὁποίαν ὅλοι ἐξέφρασαν θαυμασμόν καὶ ἀπόλυτον ἱκανοποίησιν διὰ τὰ καλλιτεχνικώτατα Λευκώματα σχολ. ἀλληλογραφίας 1951 - 52.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΓΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ κ. Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

(Συνέχεια ἀπὸ σελίδα 4)

Ἡ παρεχομένη ὑπὸ τῶν Ἀδελφῶν τοῦ Ε. Ε. Σ. νοσηλεία πρὸς τοὺς τραυματίας συνεπληροῦτο διὰ τῆς περαιτέρω μερίμνης ὑπὲρ αὐτῶν ἐκ μέρους τῆς «Ἐφορείας Ἀπασχολήσεως τραυματιῶν». Εὐγενεῖς Συνεργάτιδες τοῦ Ε. Ε. Σ. ὁργάνωσαν τὴν διὰ ψυχολογίας, μορφώσεως καὶ ἐργασίας ἀπασχόλησιν τῶν τραυματιῶν, ἰδίως δὲ τῶν ἐξ αὐτῶν καταστάτων ἀναπήρων, ἐπιτυχῶσαι νὰ ἀνορθώσουν τὸ ἑνεκα ἀναπηρίας των καταπεσὸν ἠθικὸν αὐτῶν, νὰ τοὺς ἐμπνεύσουν τὴν πεποίθησιν ὅτι διὰ τῆς ἐργασίας των εἰς τὴν προσηρμόζοντο αἱ ἱκανότητές των, ἀποβαίνον χρήσιμοι πρὸς ἑαυτοὺς, τὴν οἰκογενεῖάν των καὶ τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν ἐλπίδα μιᾶς πλήρους ἐπαγγελματικῆς ἀποκαταστάσεώς των.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς προσπάθειας ταύτης ἀπέβησαν ἐξόχως ἱκανοποιητικὰ καὶ τιμοῦν τοὺς ἐπιτυχόντας αὐτὰ Συνεργάτας τοῦ Ε. Ε. Σ.

Ἐξόχως συγινητικὴ ὑπῆρξεν ἡ συμβολὴ τῶν ὁμάδων τοῦ Ε. Ε. Σ. Ν εἰς τὴν ψυχολογίαν καὶ παντοειδῆ ἐνίσχυσιν τῶν ἡρώϊκων τραυματιῶν μας. Εἰς ὅλα τὰ Στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα οἱ μικροὶ μαθηταὶ — ἐρυθροσταυρίται μετέβαινον καθ' ὁμάδας ὅπως ἀποτίσσουν τὸν ὀφειλόμενον φόρον τιμῆς πρὸς τοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς Πατρίδος, τοὺς ἀνακουφίσουν ἀπὸ τοὺς πόνους τῶν τραυμάτων των μετὰ τὸν ἐνθουσιασμόν των καὶ τὰ τραγούδια των καὶ τοὺς προσφέρουν τὰ μικρὰ ἀλλὰ πολῦτιμα, ἀπὸ ἀπόψεως ψυχικῆς διαθέσεως, δῶρα των, δῆγματα σεβασμοῦ ἀλλὰ καὶ ἀδελφωσύνης τῆς μελλούσης γενεᾶς μετὰ τοὺς σημερινούς προμάχους τῆς Πατρίδος.

Ἡ Διοίκησις τοῦ Ε. Ε. Σ. παρηκολούθησε μετὰ βεβαίαν συγκίνησιν τὰς ὡραίας αὐτὰς ἐκδηλώσεις καὶ ἐπιθυμεῖ νὰ συγχάρῃ θερμῶτα τοὺς συντελεστάς αὐτῶν κ. κ. Ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς καὶ μαθητὰς ὡς καὶ τοὺς ἐν τῇ Ἐφορείᾳ Ε. Ε. Σ. Νεότητος Συνεργάτας τῆς.

(Συνεχίζεται)

ΠΡΟΣΩΠΑ :

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ : 11 χρόνων.

Κα ΕΛΕΝΗ : Μητέρα του.

ΜΑΡΙΟΣ, ΑΛΕΚΟΣ : Συμμαθηταί του Γιαννάκη.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ.

Μέρα χειμωνιάτικη, συννεφιασμένη. 7.30 πρωί. Το δωμάτιο του Γιαννάκη. Η μαμά του πάει να τον ξυπνήσει για το σχολείο. Ο Γιαννάκης μισοκοιμάται, η... κάνει πώς μισοκοιμάται.

Κα ΕΛΕΝΗ: Γιαννάκη, σήκω! Η ώρα είναι 7.30. Θ' αργήσης!

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Μμμ...

Κα ΕΛΕΝΗ (ανοίγει τα παραθυρόφυλλα και πλησιάζει το κρεβάτι όπου είναι κουκουλωμένος ο Γιαννάκης: Μα σήκω επί τέλους!

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (με σιγανή φωνή, σαν βραχνιασμένος): Με πονάει ο λαιμός μου... "Ωχ!... και το κεφάλι μου...

Κα ΕΛΕΝΗ: Ο λαιμός σου; Τι είναι πάλι αυτό; Που κρύωσες; Για άνοιξε το στόμα σου να δώ... Άνοιξε καλά... Κάνε αααα...

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Αααα...

Κα ΕΛΕΝΗ: Περίεργο! Δεν βλέπω τίποτα. Άλλα είναι και λίγο σκοτεινά εδώ... Άς βάλουμε καλυτέρα το θερμόμετρο να είμαστε σίγουροι.

(Η Κα ΕΛΕΝΗ φέρνει το θερμόμετρο): Νά!... βάλε το και μην κουνιέσαι. Είναι 7 και 10 και στις 7 και 20 θα έρθω να το πάρω.

(Μόλις φεύγει η μαμά του ο Γιαννάκης παίρνει το θερμόμετρο κι αρχίζει να το τρίβει. Ο υδράργυρος ανεβαίνει και δείχνει 39). Μπαινει ξανά η Κα Ελένη).

Κα ΕΛΕΝΗ: Για να δούμε τί λέει; Πώς 39; Παιδί μου, τί νάναι πάλι αυτό; Τρέχω να φωνάξω το γιατρό. (Εκείνη τη στιγμή ακούγονται φωνές απ' έξω).

ΑΛΕΚΟΣ: Γιαννάκη, είσαι έτοιμος;

Κα ΕΛΕΝΗ (ανοίγει το παράθυ-

ρο): Ο Γιαννάκης είναι άρρωστος σήμερα. Δεν θα πάει σχολείο!

ΑΛΕΚΟΣ: Τί κρίμα! Έχτες το βράδυ είδαμε τον καθηγητή των μαθηματικών και μας είπε πως ο διαγωνισμός, που ήταν να μας κάνει στην τάξη σήμερα, αναβάλλεται, γιατί θα μας πάνε με όλο το σχολείο στο ζωολογικό μουσείο. Κρίμα να μην έρθη ο Γιαννάκης!

ΜΑΡΙΟΣ: Άλέκο, έλα, πάμε τώρα! Αργήσαμε! Αντίο σας, κυρία Ελένη και περαστικά στον Γιαννάκη.

(Ο Γιαννάκης που τ' ακούει αυτά από μέσα έχει σκάσει. Θέλει να πηδήξει από το κρεβάτι και να ομολογήσει την ψευτιά του, αλλά ντρέπεται).

Κα ΕΛΕΝΗ: Σκεπάσου παιδί μου (τον κουκουλώνει). Κάτσε ήσυχο! Τρέχω στον γιατρό.

(Βγαίνει και επιστρέφει σε 10 λεπτά με τον γιατρό, παχύ κύριο με γυαλιά και πονηρά μάτια).

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: Καλημέρα Γιαννάκη. Τί έχουμε; (Κάθεται δίπλα του). Δώσε μου το χέρι σου... Έτσι μπράβο.

(Πρός την Κα Ελένη): Ο σφυγμός κανονικώτατος.

Κα ΕΛΕΝΗ: Κανονικώτατος; Μα, γιατρέ μου, μόλις τώρα είχε 39.

ΓΙΑΤΡΟΣ: Άς δούμε και το λαιμό... Άνοιξε το στόμα σου, παιδί μου... Καλά, καλά. Κάνε αααα...

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Αααα...

ΓΙΑΤΡΟΣ: Δεν βλέπω απολύτως τίποτα.

(Αρχίζει και καταλαβαίνει. Στην Κα Ελένη).

Σιγά: Δεν έχει τίποτα, επίτηδες το κάνει! Άλλα πρέπει να τιμωρηθώ.

Δυνατά: Ένα κουτάλι παρακαλώ.

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Άα όχι, όχι κουτάλι γιατρέ.

ΓΙΑΤΡΟΣ: Βάλτε και τη σύ- Ελένη. Ο φόβος, που πέρασε, ήταν ριγγα να βράση...

Εκτός αυτού θα πάρη και δυο

κουταλιές ρετσίνολαδο γιατί είναι και λίγο στομαχιασμένος.

(Ο Γιαννάκης μόλις ακούει σύριγγα και ρετσίνολαδο πετάγεται απάνω).

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Μαμά μου!, γιατρέ! Δεν είμαι άρρωστος!... Μονάχα... νά... φοβόμουν τον διαγωνισμό των μαθηματικών και είπα πως έχω πονόλαιμο...

Κα ΕΛΕΝΗ: Άχ, παλιόπαιδο! Αιώνιος αδιάβαστος! Θα πω του διευθυντού να σε τιμωρήσει!

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ: Αφήστε τον Κα Ελένη. Ο φόβος, που πέρασε ήταν αρκετή τιμωρία.

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Και το ζωολογικό μουσείο!! Άχ γιατί να πω ψέμματα!

Αύλαία

ΛΥΣΕΙΣ ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ
ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Οριζοντίως: 1) Γαργαντούας, 2) Αίς — Σίμ, 3) Βαία — Σάρ, 4) Ντί — Τάκ — Σέρ, 5) Ιον — ΟΡ — Νό, 6) Είς — Μία — Ρά — Κά — Στό, 8) Ινα — Γόν — Τάυ, 9) Τάμα — Στάρ, 10) Έρς — Από, 11) Σαρακωμένος.

Καθώς: 1) Γαρνιέριτης, 2) Τό — Άνά, 3) Ραβινέ — Άμερ, 4) Γιά — Ιφ — Άρα, 5) Άσιτος — ΣΚ, 6) Άαρ — Κάς, 7) ΤΣ — Μαντάμ, 8) Όις — Φί — Άπέ, 9) Υμάς — Άστρον, 10) Α.Ε.Ν. — Τά, 11) Σαρρόπουλος.

ΕΙΚΟΝΑ ΜΕ ΛΟΓΙΑ
Μάτι.
Οριζοντίως και καθώς: ΘΙΒΕΤ — ΙΡΑΚ — ΒΑΤ — ΕΚ — Τ.

ΣΚΑΛΑ
1) Ρίς — 2) Ρούς — 3) Ρήνος — 4) Ράδιος, 5) Ρωμαιοί, 6) Ρωμαίος.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ
Η πρώτη πήρε το 1ον, 6ον, 7ον και το 12ον δακτυλίδι, η δεύτερη το 2ον, 5ον, 8ον και 11ον δακτυλίδι, η τρίτη το 3ον, 4ον, 9ον και 10ον δακτυλίδι. Έτσι πήρε κάθε μία 4 δακτυλίδια με 26 διαμάντια.

ΣΚΑΛΑ
1) Κίνα, 2) Κορέα, 4) Καρίνα 4) Κροατία, 5) Καρπάθια, 6) Καισάρεια, 7) Κεφαλήνια.

Οριζοντίως και καθώς: 1) Πανσές, 2) Άθηνά, 3) Νήμα, 4) ΣΝΑ, 5) ΕΑ, 6) Σ.

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ
1) Ζώνη, 2) Κασκόλ, 3) Ποίημα.

ΑΙΝΙΓΜΑ
Επιστολή.
ΠΟΣΟΙ ΗΤΑΝ
48 άνδρες — 16 γυναίκες.

ΑΙΝΙΓΜΑ
Κρεμμύδι.
ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ
Τσάι.

ΣΚΑΛΑ α)
1) Άλεξάνδρεις, 2) Άλέξανδρος, 3) Άθανάσιος, 4) Άλιάκμων, 5) Άθανάσι, 6) Άγραφα, 7) Άνθος, 8) Άννα, 9) Άνά, 10) Άν, 11) Α.

ΣΚΑΛΑ β)
1) Τρίπολις, 2) Τράπεζα, 3) Τηγάρι, 4) Τάγος, 5) Τυρί, 6) Τών, 7) Τί, 8) Τ.

ΑΙΝΙΓΜΑ
Είναι το δίχτυ με τα ψάρια.

ΣΚΑΛΑ
1) Όδός, 2) Όχρις, 3) Όμπος, 4) Όλμπος, 5) Όκτάπους, 6) Όκτώβριος.

ΑΙΝΙΓΜΑ
Άρτα — Ξέρξης — Άρταξέρξης.
ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ
ΘΑΛΑΣΣΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΤΑΚΗ
14 κοτ. και θα δώση 7.000. 5 παπ. και θα δώση 10.000. 1 γαλ. και θα δώση 3.000. Έν όλω 20 αυγά ανάμικτα και 20.000 δρχ.

ΣΚΑΛΑ
1) ΑΛΣ, 2) Άϊτη, 4) Αξίος, 4) Άναβάς, 5) Άτίλας, 6) Άντιόχος.

ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΝ
Οριζοντίως και καθώς: 1) Σάμος, 2) Άθηνά, 3) Μήδος, 4) Όνομα, 6) Σάσας.

ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

Δάσκαλος: Ο πατέρας της Ιστορίας παιδιά είναι ο Ηρόδοτος.

— Ένας μαθητής: Η μητέρα της κύριε ποιά είναι;

ΜΑΓΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

— Ντίνο Νανά Μίμη έλάτε να πάμε.
— Πού να πάμε;
— Μα σάς το είπα δεν ακούσατε;

ΣΟΦΙΑ ΡΟΖΑΚΗ

(Λύκειον Ρηνιωτάκου) Κορυδαλλός

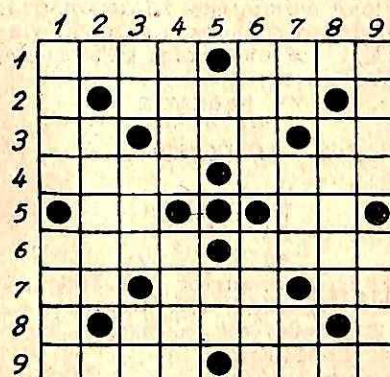
ΕΥΘΥΜΑ

Ο δάσκαλος λέγει στον Πέτρο.
— Μήπως ξέρεις Πέτρο από που παράγεται το ψωμί;
— Μάλιστα κύριε, από τον ιδρώτα των γεωργών.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ

Μαθητής Γυμνασίου Άλμυρού

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ

Οριζοντίως:

1. Θεός και πλανήτης. — Περσικόν βιομηχ. προϊόν.
2. Ένας απ' τους δώδεκα μαθητάς του Σωτήρος.
3. Μέτρον επιφανείας. — Σύνδεσμος.
4. Έρωτ. Άντωνυμία.
5. Αυτό κατοικεί ή ψυχή μας. — Νουστιμίζει το φαγητό.
6. Νότα. — Χρυσός (Γαλ.).
7. Πτηνόν. — Έχουν τας αυτάς διαστάσεις.
8. Αριθμητικόν. — Ξενικό ανδρικό όνομα. — ΣΡ.
9. Είναι ο δρομεύς.
10. Αθλαστής. — Ασιατική πόλις.

Καθώς:

1. Έρωτ του Τρωϊκού πολέμου — Μικρός.
2. Δύναμις (αίτ.).
3. Άναφ. Άντωνυμία — Δεσποινίς (άγγλιστί). — Άρθρον.
4. Επίρρημα (δημ.). — Όλος.
5. Όηλ. κητ. άντων. (γαλ.). — Έπιφώνημα.
6. Έθνος — Λάσπη.
7. Υποθετικόν — ... Άντζελες — Νότα.
8. Πόλις της Ιταλίας.
9. Μέρος του όφθαλμού. — Όνομα της Περσίας.

Ι. ΒΑΡΔΑΒΟΥΛΙΑΣ

Γυμν. Άρρ. Καβάλλας

ΣΚΑΛΑ

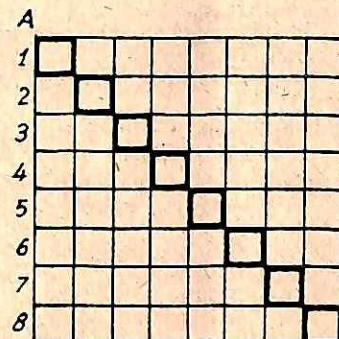
- 1) Μ * Σ
- 2) Μ * * Σ
- 3) Μ * * * Σ
- 4) Μ * * * * Σ
- 5) Μ * * * * * Σ
- 6) Μ * * * * * Σ

1) Κοινώς ονομάζεται ποντικός. 2) Πρόσταγμα. 3) Ο Καυγας προκαλεί το... 4) Το αντίθετον του Μεγάλος. 5) Πωλεϊ όπωρικά. 6) Πορθμός Νοτίου Ιταλίας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΝ. ΔΑΒΑΡΗΣ

Μαθητής Γυμνασίου Παιανίας

ΔΙΑΓΩΝΙΟΛΕΞΟΝ

Εάν βρεθούν αϊ κάτωθι όκτώ εξηγήσεις θα σχηματισθ ή ενάτη εξήγησις διαγωνίως. Όπως δεικνύουν τὰ γράμματα Α και Β. Ιδού αϊ εξηγήσεις:

- 1) Ο πρώτος αεροπόρος.
- 2) Ποταμός της Παλαιστίνης.
- 3) Έργον του Όμηρου.
- 4) Νήσος των Βορείων Σποράδων (Δοτ.).

- 5) Λίμνη της Αιτωλοακαρνανίας.
- 6) Αυτά που ζουν αιώνια.
- 7) Πόλις της Ασιατικής Τουρκίας.
- 8) Ακρωτήριο της Ευβοίας.
- Α) Ποταμός της Ευρώπης.

ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΚΑΤΣΟΓΙΑΝΝΟΣ

Γυμνάσιον Λιβαδικίου

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝ

Κατινίτσα Ιωάννα, φέρτε μου, μα ποιά μαμά; Μα σάς το είπα.

ΧΡΥΣΟΥΛΑ ΑΔΑΜΙΔΟΥ

Γ' Γυμνάσιον Θηλέων Άθηνών

ΜΑΓΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

— Έπειδή δεν έφαγα τὰ ψάρια, τὰ έδωσα και τὰ έφαγε.
— Ποιός τὰ έφαγε;
— Σάς είπα.

— Η Μαρία είδε κάτι στον κατά- λογο και χάρηκε.

— Τί είδε;
— Αυτό που σάς είπα.

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝ

Λάκη Κίτσα Τάκη φωνάξτε μου την... μα ποιά μαμά. Μα άφού σάς την είπα.

ΜΑΓΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΧΩΡΙΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

1) Λουλού κι άλλη μία φίλη σου σε ζήτησε.

Ποιά μαμά;
Σου την είπα, δεν άκουσες;

Η ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥΣ

Η ηλικία του Ντίνου είναι ή μισή από την ηλικία του άδελφού του Τώνη, που έχει το ένα τρίτον από τὰ χρόνια του πατέρα του. Μετά 9 χρόνια οί ηλικίες και των τριών μαζί θα δίδουν άθροισμα 99. Πόσον έτών είναι σήμερα ο καθένας τους;

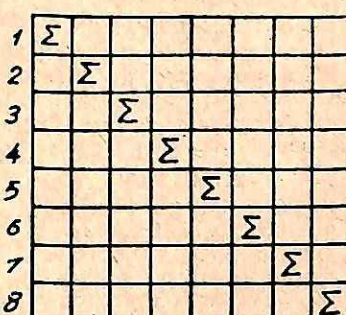
Τάκη μα γιατί άργησες να μου τον φέρης.

Ποιον μαμά;
Στο είπα το ξέχασες;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΛΕΟΝΑΚΟΣ

Μαθ. Έμπορ. Σχολ. Πειραιώς

ΚΛΙΜΑΚΟΛΕΞΟ

1. Αρχαίος Σοφός.
2. Αρχιτέκτων της άγίας Σοφίας.
3. Πόλις της Πορτογαλλίας.
4. Στρατός ο όποιος επολέμησε κατά της αρχαίας Ελλάδος.
5. Ποταμός της Φινλανδίας.
6. Όρος της Ρωσίας.
7. Περίχωρον της Τριπόλεως όπου έγινε η πρώτη μάχη κατά την Έλληνικήν Έπανάστασιν.
8. Κάτοικος της Γερμανίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΣΣΙΟΣ

Μαθητής Γυμνασίου Άμφικλείας

ΤΡΙΑΙΝΑ

- 1) (άριστερά) Πόλις της Έλβετίας.
2. (μέσον) Μία άπό τὰς τρείς μεγάλας άξίας του άνθρώπου.
3. (δεξιά) Νήσος της Δωδεκανήσου.
4. (οριζόντια) Μυθικός ήρωας της αρχαίας έποχής.

Ν. ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ

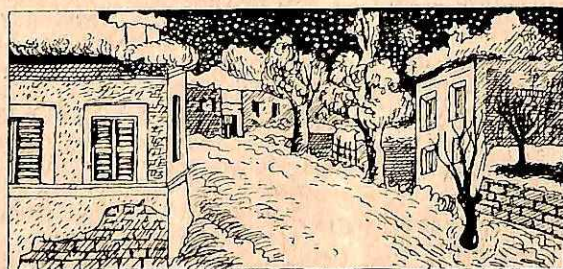
Βαρυχειμωνιάτικες χωριόν

της Ηπείρου.

Σκίτσος Ν. Καραβίδα

Β'. Διδασκαλείου

Ίωαννίνων.

ΣΚΑΛΑ

1. Φωνήεν. 2. *Αρθρο (στὸν πληθυντικό). 3. Αἰτιολογικός σύνδεσος. 4. Ποταμός τῆς Γαλλίας. 5. Πόλις τῆς Ἑλβετίας. 6. Κράτος τῆς Εὐρώπης. 7. Σπουδαῖος Βασιλεὺς τῶν Περσῶν. 8. Νῆσος τῆς Ἀσίας.

Α. ΣΑΜΑΡΑΣ
Φούρκα Χαλκιδικῆς

ΦΩΝΗΝΤΟΓΡΙΦΟΣ

Μεταξὺ τῶν κάτωθι συμφῶνων, τῶν ὁποίων ἡ σειρὰ εἰς ἑκάστον σωρὸν θὰ μεταβληθῇ, νὰ παρεντεθῇ ἀνὰ τρεῖς φορές ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φωνήεν, ὥστε νὰ σχηματισθοῦν πέντε λέξεις.

χρ—χζλ—σνσ—λσθ—ρφλο

ΑΚΡΟΣΤΟΙΧΙΣ

Τὰ δύο πρῶτα γράμματα ἑκάστης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦν ἀρχαῖον φιλόσοφον:

1) Θηβαῖα βασιλοπάις. 2) Ποταμός τῆς Ἑλλάδος. 3) Πόλις τῆς Ἑλλάδος. 4) Τριλογία τοῦ Αἰσχύλου. 5) Θεὸς ἰατροῦ.

Σ. ΧΑΤΖΟΓΛΟΥ

Γυμν. Βάλτης

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

— Κῶστα νὰ πᾶς τὰ γράμματα στὴ θεία, καὶ αὐτὴ θὰ σοὺ δώσῃ γλυκό!

— Τί γλυκό;
Μὰ στὸ εἶπα.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Ἡ Μαδρίτη τὸ Πεκίνο
τὸ Καλαὶ τὸ Βερολίνο
καὶ μαζὶ τοῦ Λονδίνου
ἀπὸ μίᾶ πέτρα δίνουν
ἄλλη πόλις νὰ χτισθῇ
μακρυνὴ Ἀσιατικῇ.

ΣΚΑΛΑ

1) Μ — Σ
2) Μ — Σ
3) Μ — Σ
4) Μ — Σ
5) Μ — Σ
6) Μ — Σ
7) Μ — Σ
8) Μ — Σ

1) Ἐχει πολλοὺς τὸ σῶμα μας.
2) Γυμναστικὸ παράγγελμα.
3) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.
4) Ἀκρωτήριο τῆς Πελοποννήσου.
5) Μῆνας τοῦ ἔτους.
6) Κάτοικος τῆς Μάνης.
7) Μεγάλη θάλασσα.
8) Κάτοικος τῶν Μεγάρων.

Ι. ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΥ

Γυμν. Θηλέων Κορίνθου

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἐνας κλέφτης μπαίνει κρυφὰ σὲ μιά μάντρα γιὰ νὰ κλέψῃ πορτοκάλια. Κατὰ τύχη ὁμως συναντᾷ ἕνα φύλακα. Αὐτὸς τὸν σταματᾷ καὶ τὸν ρωτᾷ τί θέλει.

Ὁ κλέφτης τοῦ λέει ὅτι θέλει νὰ κλέψῃ πορτοκάλια ἀλλὰ θὰ τοῦ δινε τὰ μισὰ ἀν τὸν ἄφηνε νὰ κλέψῃ. Τὸ ἴδιο ἔγινε καὶ μετὰ τοὺς ὑπολοίπους 2 φύλακες καὶ στὸ τέλος τοῦ ἔμειναν 3 πορτοκάλια. Πόσα εἶχε κλέψῃ κατ' ἀρχάς;

ΑΘ. ΠΕΤΙΚΑΣ
Γυμν. Χαλκιδίου

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

1) * * *
2) * * * *
3) * * * * *
4) * * * * *
5) * * * * *
6) * * * * *
7) * * * * *
8) * * * * *
9) * * * * *

1) Ποταμός τῆς Γαλλίας.
2) Νῆσος τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ.
3) Κράτος τῆς Νοτ. Ἀμερικῆς.
4) Ἡ μεγαλύτερη λίμνη τοῦ κόσμου.

5) Ὁ σπουδαιότερος λιμὴν τῆς Μεσογείου (ἀνορθ.).

6) Πρωτεύουσα μεγάλου Εὐρωπαϊκοῦ Κράτους.

7) Ἡ μεγαλύτερη περιοχή τῶν ἀδαντιῶν.

8) Ὁ μεγαλύτερος ποταμὸς τοῦ κόσμου.

9) Νῆσος τῆς Ἀφρικῆς.

ΤΡΙΓΩΝΑ

(Ὁριζόντια καὶ κάθετα τὰ ἴδια)
* * * * * Ἀρχαῖος σοφός.
* * * * * Βουνό.
* * * * * Βιβλικὸ πρόσωπο.
* * * * * Ἀντωνυμία.
* * * * * Σύμφωνο.

* * * * * Κέρδος δανεισμοῦ.
* * * * * Σύνδεσμος τελικός.
* * * * * Ἑλληνικὸ νησί.
* * * * * Ἀντωνυμία.
* * * * * Σύμφωνον.

Ν. ΠΑΝΔΗΣ

Γυμν. Χαλκιδίου

ΣΚΑΛΑ

1. Α — Σ
2. Α — Σ
3. Α — Σ
4. Α — Σ
5. Α — Σ
6. Α — Σ

1. Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία (αἰτ. πληθ.). 2. Ἐνας ἀπὸ τοὺς δώδεκα θεοὺς. 3. Ποταμός τῆς Μακεδονίας. 4. Πόλις τῆς Μ. Ἀσίας. 5. Μία ἀπὸ τὰς ἐποχὰς τοῦ ἔτους. 6. Σπουδαῖος ποιητὴς τῶν Ἀθηνῶν.

ΤΕΤΡΑΓΩΝΑ

1ον 2ον 3ον 4ον
1 2 3 4
2 3 4
3 4
4

1. Καταβάλω τὸν ἀντίπαλό μου.
2. Μέρος τοῦ ὀφθαλμοῦ.
3. Ἀχανὲς κράτος.
4. Ἐπίρρημα

2ον
1. Φθερίζεται.
2. Ὑποδιαίρεσις τοῦ χρόνου (Δημ. πληθ.).
3. Πολὺ γλυκὸ
4. Ἡπειρος

(Ὁριζοντίως καθεῶς τὰ ἴδια)
3ον
1. Θυγάτηρ
2. Ἀνωμαλία τοῦ ἐδάφους

ΣΚΑΛΑ

Κ —
Κ —
Κ —
Κ —
Κ —
Κ —
Κ —
Κ —
Κ —

Πρωτεύουσα νήσου τῶν Κυκλάδων.

Μέρος ὀφθαλμοῦ.
Μὲ αὐτὸ χαρᾶκωνουν.

Διδάσκαλος τοῦ γένους.
Βασιλεὺς Λυδίας.

Ὅρος τῆς Ἑλλάδος.
Σκοποὶ τῶν κλεφτῶν.

Ἐνας ἀπὸ τοὺς ἑπτὰ σοφούς τῆς Ἑλλάδος.

Θέατρον σκιῶν.

Α. ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

Γ. Γυμν. Θηλέων Ἀθηνῶν

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Ποῖος ἀνεκάλυψε τὸ τηλέφωνο καὶ ποῦ ἐγεννήθη;

Ποῖοι ἀνεκάλυψαν τὸ ἀεροπλάνο; Ποῖος ἀνεκάλυψε τὸ ὑποδρύχιο;

Πότε καὶ ὑπὸ ποίου ἀνεκαλύφθη ὁ ἀσύρματος;

Κ. ΝΕΟΝΑΚΙΣ

Γυμν. Πόμπιας

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

1) * * * *
2) * * *
3) * *
4) *

1. Πρωτόπλαστος ἄνθρωπος.
2. Ἐνα παιδί τοῦ Ἰακώβ.
3. Ὑποθετικὸς σύνδεσμος.
4. Σύμφωνον.

ΠΥΡΑΜΙΔΑ

1) * * * *
2) * * * *
3) * * * *
4) * * * *
5) * * * *
6) * * * *
7) * * * *
8) * * * *

1. Εὐωδιάζουν τὸν κῆπο.
2. Παρατατικός τοῦ εἰμί

4ον
1. Ναυτικὸν παράγγελμα
2. Ὁροπέδιον τῆς Ἀσίας
3. Συγκριτικὸς ἀνωμάλου ἐπιθέτου
4. Γυναικεῖον ὄνομα

(Ὁριζοντίως καθεῶς τὰ ἴδια)
ΒΑΡΔΑΒΟΥΛΙΑΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Γυμνάσιον Ἀρρέων Καβάλας

8 ΚΡΑΤΗ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ

Ρα, α, αι, να, κο, ια, ρα, Α, Ρι

Οἱ ἀνω συλλαβὲς ἀποτελοῦν 8 κράτη τῆς Ἀσίας. Εὐρετε τὰ κράτη αὐτά.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΣΔΕΚΗΣ

Ἱεροδιδασκαλεῖον Βελῶς

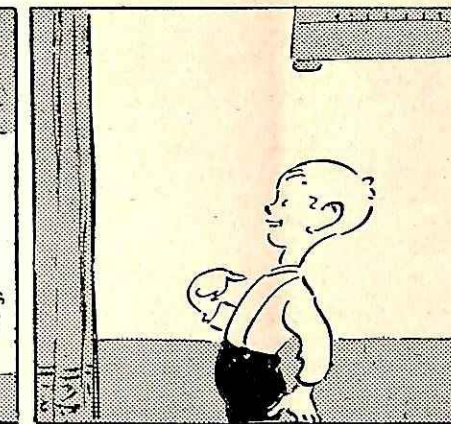
ΤΑ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΕΛΕ

ΤΑ ΓΛΥΚΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

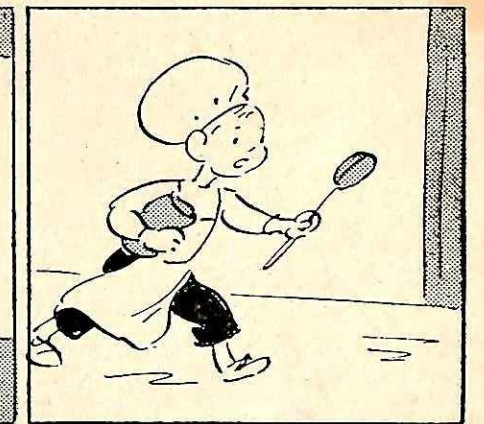
ΥΠΟ ΑΝ. ΒΩ.

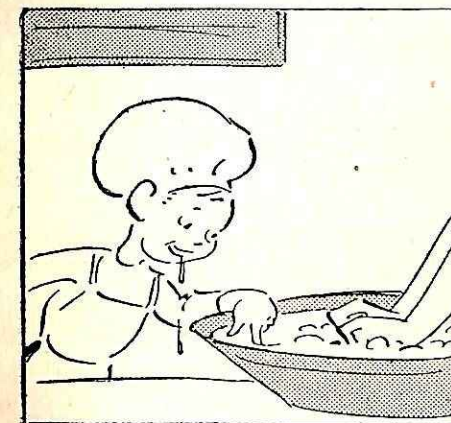
Παραμονὲς Πρωτοχρονιάς
γλυκὰ ἢ θείτσα φτιάχνει
καὶ ὁ Λελές σὰν εἰδικὸς
χίλιες δουλειὲς τῆς κάνει.

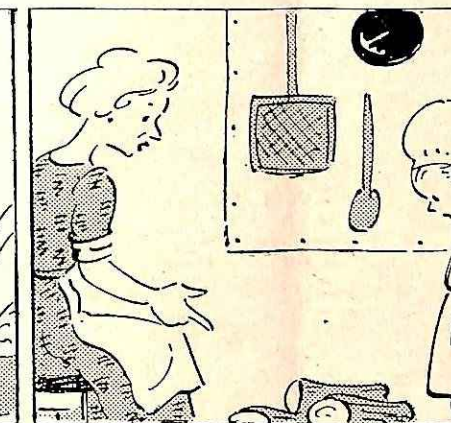
«Ζύμωνα, θειά, κ' ἐγὼ βοηθῶ.
Σ' αὐτὰ εἶμαι ξεφτέρη»
τῆς λέει. Καὶ ἡ θείτσα του,
ποὺ ἀκόμα δὲν τὸν ξέρει,

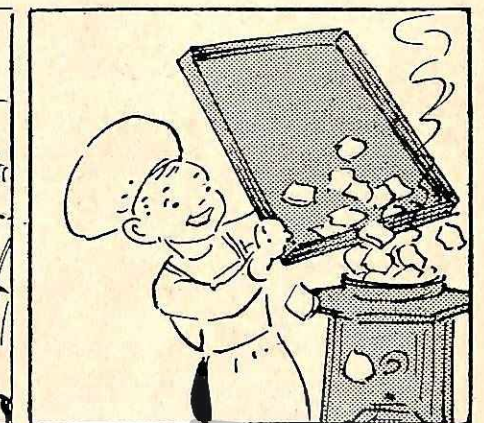
σκούφια μαγείρου τοῦ φορεῖ
καὶ μιά ποδιά τοῦ δένει.
Κ' ἐκεῖνος πιά σκοτώνεται,
ὅλα τὰ προλαβαίνει,

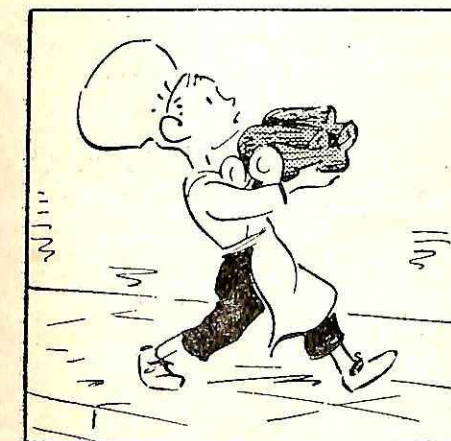
καὶ δὸς του μετὰ τὸ δάχτυλο
τῇ ζύμῃ δοκιμάζει!
Κι ἄμα τελείωσε ἡ θειά
«Λελέκο, τοῦ φωνάζει,

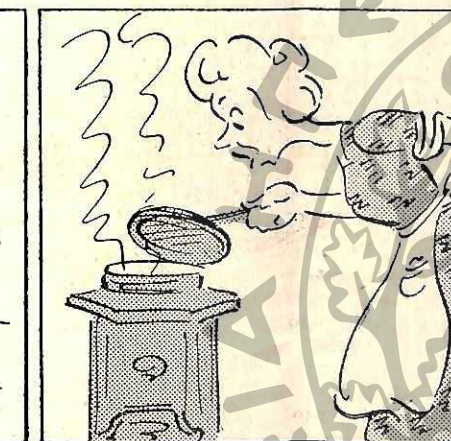
πάρε αὐτὰ τὰ κούτσουρα,
στὴν σόμπα πέταξέ τα,
κ' ὕστερα ἀμέσως τὰ γλυκὰ
στὸ φούρνο πηγαίνε τα».

Μ' ἀπ' τὴν χαρὰ τοῦ ὁ Λελές
μπροστὰ τοῦ δὲν κοιτάει,
κι ἀμέσως τὰ γλυκίσματα
στὴν σόμπα τὰ πετάει,

καὶ ὕστερα τὰ κούτσουρα
στὸ φούρνο τὰ πηγαίνει,
χωρὶς νὰ τὸ φαντάζεται
τὸ τί τὸν περιμένει...

Μὰ μίαν ὁσμὴν παράξενη
νοιᾶναι σὲ λίγο ἡ θειά του.
Τρέχει στὴν σόμπα, τὴν κοιτᾷ
καί... πῶπω συμφορά του...

Σὰν ἦρθε πίσω, τὴν ὀργὴν
δοκίμασε τῆς θειάς του
κι ἀντὶ νὰ φάῃ γλυκίσματα
ἔφαγε... τῆς χρονιάς του!

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Στίχοι
ΣΤ. ΣΠΕΡΑΝΤΣΑ.

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

1. Ἄ - γιε μας Βα - σί - λη σ' ἄ - νυ. μνοῦν τὰ χεῖ - λη
2. Τ' ἄ - σπρα σου τὰ γέ - νεια μοιά. ζουν ἄ. ση. μέ - νια

νὰ κα. λο. σω - ρί - σης στὰ κα. λὰ παι - δια πού σε πε. ρι -
φό. ρε. σε τὴν κάπ. πα, κά. νει πα. γω. νιά κί' ἔ. λα μέ τὰ

- μέ - νουν μ' ἄ. νοι. χτή καρ. δια } 1-2. Μέ. σα στὴ σα - κού - λα
δῶ - ρα, μέ κα. λὴ καρ. δια.

δὰ τὰ φέ - ρης οὔ. λα, μῆ. λα καὶ στα. φί. δες, πῆ. τες πειὸ γλυ.

ΡΙΧ.
ΦΡΕΤΙΑΣ

- κές κοῦ - κλες, παι. χνι - δά. κια καὶ πολ. λές εὔ. χές.

